Arhimandrit IOANICHIE BĂLAN

RÎNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII
ȘI A
SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

Cu o prefață de I. P. S.

D A N I E L

MITROPOLITUL MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

EDITURA MITROPOLIEI MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI
IAȘI-1993

PREFAȚĂ

Urmînd Sfinților Prooroci și Sfinților Apostoli ai lui Hristos, Sfinții Părinți ai Bisericii au considerat și au numit păcatul „ o boală a sufletului omenesc", iar mîntuirea, o vindecare de păcat și de moarte, moartea fiind consecința sau „plata păcatului" (Romani 6, 23).

De aceea, Sfintele Taine ale Bisericii, instituite de Hristos-Domnul sînt Taine ale vindecării de păcat și ale dobîndirii vieții veșnice. Cînd Hristos iartă păcatele, El vindecă de fapt sufletul omului de înstrăinarea și despărțirea sa față de Dumnezeu și de aproapele. Numai sufletul omului vindecat de păcate și de patimi păcătoase egoiste poate iubi cu adevărat pe Dumnezeu și pe aproapele.

în sensul acesta, Sfînta Taină a Spovedaniei sau a Mărturisirii și iertării păcatelor este o lucrare sfîntă de refacere a legăturii de iubire dintre omul credincios și Dumnezeu pe de o parte, și dintre credincios și semenii săi, pe de altă parte. Prin Sfînta Taină a Spovedaniei, a Mărturisirii sau a împăcării cu Dumnezeu și cu Biserica, credinciosul care regretă păcatul, îl mărturisește și se străduiește să nu-l mai săvîrșească face deodată experiența sfîntă a iertării, eliberării și a vindecării sufletului său, pentru a putea pune început nou vieții sale. Taina Sfintei Spovedanii este, așadar, o Taină a înnoirii vieții spirituale și a creșterii duhovnicești în legătura de iubire față de Dumnezeu și față de semeni. Ca și rugăciunea, Spovedania este termometrul și respirația vieții duhovnicești creștine. Taina Pocăinței este răstignire a egoismului din noi și în același timp înviere și bucurie a sufletului. în Ortodoxie, cine știe să

se pocăiască și să se spovedească la preotul duhovnic iscusit știe cît de aproape este împărăția lui Dumnezeu de inima care caută iertare și vindecare de la Dumnezeu, potrivit îndemnului și făgăduinței: „Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu" (Matei 4,17) sau: „Mare bucurie se face în ceruri cînd un păcătos se pocăiește" (Luca 15, 7). Dar precum intrarea lumii în împărăția lui Dumnezeu la sfirșitul veacurilor este precedată de judecata de apoi (Matei 25,31-46; Apocalipsă 21, 27). tot așa împărtășirea cu Sfinta Euharistie, cu prînzul anticipat al împărăției cerurilor, este precedată de judecata de bună voie a noastră înșine, căci cine se judecă pe sine mărturisindu-și păcatele prin pocăință primește iertarea lor și se poate apropia de împăratul Hristos, care a zis tîlharului pocăit: "Azi vei fi cu Mine în rai" (Luca 23, 43). Așadar, ne spovedim și ne împărtășim pentru că dorim învierea și viața veșnică a împărăției cerurilor (Ioan 6,54-58).

Cartea **Rînduiala Spovedaniei și a împărtășaniei** *scrisă de părintele arhimandrit Ioanichie Bălan de la Sfînta mănăstire Sihăstria, ne oferă într-o formă simplificată și dialogică un îndreptar practic sau o călăuză pentru spovedanie, mai ales azi, cînd multă lume a pierdut obișnuința și priceperea de-a se spovedi. în locul reflexiei teologice aprofundate, autorul a ales forma de abordare moral-canonică a spovedaniei, tocmai pentru a-i da un caracter pedagogic mai popular și mai accesibil.*

Cu speranța că acest îndreptar de spovedanie va fi de un real folos credincioșilor noștri de diferite vîrste, binecuvîntăm publicarea lui, rugind pe Hristos-Domnul să dăruiască bucuria învierii Sale celor ce prin creanță puternică, căință sinceră și dragoste fierbinte dobîndesc de la El iertarea păcatelor spre viață adevărată și sfintă.

† DANIEL
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Iași, 21 noiembrie 1992

INTRODUCERE

Necesitatea unei cărți de îndrumare duhovnicească a credincioșilor, privind Taina Sfintei Spovedanii și a Sfintei împărtășanii, se simțea la noi de multă vreme. Cele cîteva broșuri despre spovedanie, tipărite la Mînăstirea Neamț și la Schitul Darvari - București, acum mai bine de cincizeci de ani, s-au epuizat de mult și nu mai corespund nevoilor sufletești ale credincioșilor de astăzi.

Un rol important la pregătirea pentru Sfînta Spovedanie l-au avut, și încă îl mai au, cărțile de învățătură morală scrise în prima jumătate a secolului nostru de vestitul duhovnic, Protosinghelul Nicodim Măndiță din Mănăstirea Agapia († 1975), al căror conținut, atît de bogat în texte biblice și patristice, le dă o mare valoare duhovnicească.

Au circulat la noi și alte două *îndreptare* de spovedanie, unul atribuit Sfîntului Dimitrie al Rostovului și altul, mai dezvoltat, folosit mai ales prin mănăstiri, scris în Sfîntul Munte Athos, pe care le-am adăugat în lucrarea de față.

Dar cel mai vechi și mai autorizat îndreptar de spovedanie, răspîndit în Biserica Ortodoxă, cu extrase din canoanele Sfinților Părinți, îl găsim în Molitfelnic și Aghiasmatar, pe care îl folosesc preoții și astăzi. însă credincioșii au dorit întotdeauna o carte de spovedanie pe înțelesul lor, cît mai cuprinzătoare, pe care s-o aibă la îndemînă ori de cîte ori au nevoie.

Lucrarea de față, intitulată **Rînduiala Sfintei Spovedanii și a Sfintei împărtășanii,** este împărțită în trei capitole distincte, dar legate obligatoriu între ele, și anume: Sfînta Spovedanie, cu rolul

ei haric, hotărîtor în viaţa creştinilor; Sfînta împărtăşanie, cu toată rînduiala dinainte şi de după unirea cu Hristos, şi un scurt îndrumător canonic alfabetic pentru a ajuta credincioşii să cunoască şi să evite păcatele grele.

Cartea prezintă pe scurt şaisprezece modele sau îndreptare de mărturisire a păcatelor, rînduite pe vîrste şi stări duhovniceşti, începînd de la copii pînă la cei ce se află pe patul de moarte. Ele au rolul de a deştepta conştiinţa credincioşilor şi de a le aduce aminte de păcatele obişnuite şi de cele grele, făcute în viaţă. Preotul, este însă dator, să recomande credincioşilor ca fiecare să se pregătească din timp pentru mărturisire, cercetîndu-şi conştiinţa şi consultînd acasă îndreptarul, potrivit cu vîrsta şi aşezarea lui sufletească. Apoi, este necesar ca fiecare creştin să-şi noteze, în taină, pe hîrtie păcatele făcute de la ultima spovedanie şi pe cele nemărturisite vreodată, pentru a nu le uita, şi la timpul potrivit să le citească în genunchi, cu căinţă şi lacrimi sub epitrahilul preotului.

După ce credinciosul îşi termină spovedania şi făgăduieşte să părăsească păcatele, preotul este dator să-l întrebe ceea ce mai consideră necesar, să-i rînduiască un canon de ispăşire potrivit cu puterea lui şi să-i facă dezlegarea păcatelor cu mîinile şi cu crucea pe cap.

Avem speranţa că această carte va fi de mare folos credincioşilor şi, mai ales, tinerilor iubitori de Hristos, care nu ştiu cum să se mărturisească şi nu cunosc bine canoanele Sfinţilor Părinţi şi tradiţia Bisericii.

Dînd laudă lui Dumnezeu pentru toate şi cerîndu-mi iertare pentru greşelile ce s-au strecurat, mulţumesc cu smerenie I.P.S. Daniel, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, care a binecuvîntat această carte cu un frumos cuvînt înainte.

Arhimandrit Ioanichie Bălan

Sfînta Mănăstire Sihăstria
4 noiembrie 1992

I. SFÎNTA SPOVEDANIE

Ce este Sfînta Spovedanie?

Sfînta Spovedanie, numită şi Mărturisire sau Pocăinţă, este una din cele şapte Sfinte Taine ale Bisericii lui Hristos, de aceeaşi importanţă pentru mîntuire ca şi Sfîntul Botez. Pentru aceasta Spovedania se mai numeşte şi "al doilea Botez". Căci Botezul spală şi iartă, pe lîngă păcatul strămoşesc, toate păcatele făcute de la naştere pînă în clipa săvîrşirii lui. Iar Taina Mărturisirii dezleagă şi iartă toate păcatele făcute de la Botez,şi de la ultima spovedanie, pînă în clipa mărturisirii.

Cînd a fost întemeiată Taina Sfintei Spovedanii?

Taina Mărturisirii sau Spovedaniei a fost întemeiată de Domnul nostru Iisus Hristos chiar în ziua învierii, seara, cînd a intrat la ucenicii Săi prin uşile încuiate şi, suflînd asupra lor, le-a zis: *Luaţi Duh Sfînt; cărora le veţi ierta păcatele, vor fi iertate şi cărora le veţi ţine, vor fi ţinute* (Ioan 20,22-23).

Ce ne învaţă Mîntuitorul nostru Iisus Hristos prin aceste cuvinte?

Iisus Hristos ne învaţă pe toţi că nu este mîntuire fără mărturisirea regulată a păcatelor la duhovnic şi fără iertare, dezlegare şi pocăinţă, adică părăsirea păcatelor.

Care sînt condițiile canonice obligatorii ale Sfintei Spovedanii?

Pentru ca mărturisirea păcatelor să fie primită la Dumnezeu și creștinul să primească dezlegare, Spovedania trebuie să împlinească următoarele condiții canonice:

- Să fie făcută liber, adică de bunăvoie, iar nu silită;
- Să fie completă, adică să ne mărturisim toate păcatele din copilărie și de la ultima spovedanie, iar nu pe unele să le mărturisim și pe altele mai grele să le tăinuim sau să le spunem altui duhovnic, din cauza rușinii și a mîndriei;
- Mărturisirea să fie secretă, adică să se facă în taină și individual, ca nimeni să nu știe păcatele aproapelui, iar nu în bloc, adică în comun, cum obișnuiesc unii preoți de astăzi, călcînd canoanele Bisericii și desființînd taina;
- Mărturisirea păcatelor să se facă la preoți iscusiți și cu multă umilință și zdrobire de inimă, iar nu în grabă și fără căință;
- Credinciosul să primească canonul dat de duhovnic și să promită că părăsește definitiv păcatele făcute;
- Dacă condițiile canonice de mai sus sînt împlinite, duhovnicul este dator să facă dezlegarea păcatelor mărturisite, punînd mîinile pe capul credinciosului care stă în genunchi.

Fără respectarea acestor condiții canonice obligatorii, mărturisirea nu are valoare harică, iar credinciosul nu poate fi dezlegat de păcate.

Care este momentul haric principal al Sfintei Spovedanii?

Momentul haric principal al Sfintei Spovedanii este momentul dezlegării păcatelor pe care o face preotul la urmă, prin punerea mîinilor în chipul crucii pe capul credinciosului, zicînd aceste cuvinte:"... și eu nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg de toate păcatele, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin".

-

Spovedania în comun, fără dezlegare cu mîinile pe capul fiecăruia, este canonică?

Spovedania în comun și fără dezlegare individuală pe capul credincioșilor, nu este canonică și nu este valabilă, credincioșii rămînînd nedezlegați de păcatele lor, urmînd a se spovedi din nou.

De cîte ori pe an trebuie să **se spovedească credincioșii?**

Canonic, credincioșii trebuie să se spovedească cel puțin de patru ori pe an, în cele patru posturi. Iar copiii, bolnavii, bătrînii și credincioșii mai rîvnitori trebuie să se spovedească la patruzeci de zile sau, cel mai des, în fiecare lună, după sfatul duhovnicului lor. Adică, ori de cîte ori au cazuri speciale sau îi îndeamnă conștiința și doresc să se împărtășească cu Trupul și Sîngele lui Hristos.

Ce trebuie să **știe credincioșii despre Sfînta Spovedanie?**

Credincioșii trebuie să știe următoarele:

- Această taină, numită și "al doilea botez", a fost întemeiată de Fiul lui Dumnezeu și este obligatorie pentru iertarea păcatelor;
- Fără mărturisirea regulată a tuturor păcatelor nu este mîntuire;
- Fără spovedanie curată, fără împlinirea canonului dat și fără dezlegarea duhovnicului, nimeni nu se poate împărtăși cu Trupul și Sîngele lui Hristos, afară de cazuri speciale, ca: boală gravă, naștere de copii, operație, război etc;
- Mărturisirea se face, canonic, la același duhovnic; în caz de nevoie (deplasare, boală, serviciu, primejdie de moarte etc.) credinciosul se poate spovedi la orice duhovnic, cu condiția să respecte canonul dat de părintele lui duhovnicesc.

în ce condiții poate fi schimbat duhovnicul?

Schimbarea duhovnicului se face, de regulă, cu voia celui dintîi și din motive întemeiate ca: depărtarea prea mare a credinciosului față de duhovnicul său; dorința unui duhovnic mai iscusit, pentru a primi canon mai aspru, cu scopul vindecării unor picate grele care îl apasă pe conștiință și de care nu poate scăpa; dacă preotul din parohie este prea tînăr și fără experiență; dacă duhovnicul îl împărtășește prea repede și fără canon; dacă ere-

dinciosul se smintește de duhovnicul său și, în sfîrșit, dacă duhovnicul dintîi a decedat.

Credinciosul trebuie să aibă încredere totală în duhovnicul ales, să se roage pentru el și să-l asculte ca pe însuși Hristos, căci acesta va răspunde de sufletul lui în ziua judecății.

Păcatele mărturisite o dată, mai trebuie mărturisite la spovedanie?

Păcatele odată mărturisite și dezlegate sînt iertate prin harul Duhului Sfînt și nu mai trebuie spovedite. Totuși ele mai pot fi mărturisite în următoarele condiții:

- Dacă nu au fost mărturisite complet;
- Dacă au fost săvîrșite din nou, după spovedanie;
- Dacă duhovnicul nu a dat canon pentru ele;
- Dacă cineva n-a împlinit canonul dat de duhovnic;
- Dacă credinciosul cere să i se schimbe canonul dat;
- Dacă cineva își schimbă duhovnicul, pentru a ști în ce stare sufletească se află credinciosul.

Pe cine nu poate spovedi și dezlega duhovnicul?

- Pe cel ce nu crede în Dumnezeu;
- Pe cel ce nu este ortodox;
- Pe cel ce hulește pe Dumnezeu și înjură de cele sfinte;
- Pe cel robit de păcate grele și care nu vrea sau nu poate să le părăsească;
- Pe cel ce este certat sau urăște pe cineva și nu vrea să-l ierte;
- Pe cel ce a furat lucruri de valoare, pînă nu întoarce paguba înapoi și își cere iertare;
- Pe cel bolnav psihic, care nu este cunoscut de duhovnic;
- Pe cel ce nu primește canon la spovedanie și nu făgăduiește că părăsește definitiv păcatul;

Canonul dat de duhovnic, poate fi schimbat de altul?

Canonul de la Spovedanie nu poate fi schimbat sau anulat, decît numai de duhovnicul care l-a spovedit și i l-a dat în cazuri speciale, canonul dat poate fi mărit, micșorat sau anulat numai de episcopul locului. Insă, dacă duhovnicul moare, canonul dat de el poate fi schimbat de altul, dacă își mărturisește din nou păcatele făcute.

Cum trebuie să se pregătească credincioșii pentru Sfînta Spovedanie?

înainte de a merge la spovedanie, credincioșii trebuie să se roage lui Dumnezeu cu căință și lacrimi, ca să le dăruiască smerenie, mărturisire curată și iertare, iar duhovnicului să-i dea Domnul înțelepciune și cuvînt de învățătură să le poată vindeca rănile lăsate de păcat și să-i călăuzească pe calea mîntuirii. Apoi, credincioșii sînt datori să-și noteze în liniște păcatele mai mari, făcute din tinerețe sau de la ultima spovedanie, pe care trebuie să le citească cu căință, stînd în genunchi, în fața duhovnicului. La urmă, duhovnicul îi mai întreabă de unele păcate, apoi le fixează un canon după putere și îi dezleagă, dacă promit că vor părăsi păcatele făcute și își vor face canonul dat.

Care sînt principalele roade harice ale Sfintei Spovedanii?

- Sfînta Spovedanie, făcută regulat, cu căință și canon, ne aduce iertare și dezlegarea tuturor păcatelor de la Botez pînă la ultima mărturisire;
- Sfînta Spovedanie ne împărtășește harul Duhului Sfînt și ne împacă din nou cu Hristos, pe Care Il mîniem cu păcatele noastre;
- Sfînta Spovedanie ne aduce lacrimi, căință, smerenie și putere de sus să punem început de viață duhovnicească;
- Sfînta Spovedanie ne face vrednici, prin mila lui Dumnezeu, de Sfînta împărtășanie, care este însuși Trupul și Sîngele Domnului nostru Iisus Hristos;
- Sfînta Spovedanie liniștește conștiința, izgonește pe diavoli, luminează mintea, ne învață să ne rugăm; împacă familiile tulburate, unește pe creștini, aduce pace și bucurie în suflet, stinge răzbunarea și ura dintre oameni și alungă desfrîul și mîndria din casele și inimile creștinilor;
- Sfînta Spovedanie, unită cu Sfînta împărtășanie, ne întăresc in credință, ne dau deplină nădejde de mîntuire și ne fac lăcaș al Prea Sfintei Treimi. Și ce altă bucurie este mai mare ca aceasta?

De aceea, creştinii care nu se spovedesc toată viaţa şi mor nedezlegaţi de păcatele lor, nu se pot mîntui, căci dincolo nu mai este pocăinţă şi dezlegare.

RÎNDUIALA SFINTEI SPOVEDANII

După rugăciunile începătoare, se citeşte în genunchi

RUGĂCIUNEA ÎNAINTE DE MĂRTURISIRE

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurare, Care singur eşti din fire fără de păcat şi fără de păcat Te-ai făcut om pentru noi, ascultă în ceasul de acum această rugăciune umilită a mea. Sărac şi lipsit sînt de fapte bune şi inima mea mi s-a tulburat întru mine, iar Tu, Doamne, Preaînalte împărate al cerului şi al pămîntului, ştii că toate tinereţile mele le-am cheltuit în păcate şi, umblînd după poftele trupului meu, m-am făcut bucurie demonilor şi am urmat în totul diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor.

Ştii că, întunecîndu-mi-se gîndul din copilărie şi pînă acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfîntă, ci, robit fiind cu totul de poftele ce mă cuprind, m-am făcut de rîs şi batjocură demonilor, nesocotind nicidecum cu mintea mea, că-i nesuferită urgia mîniei Tale asupra păcătoşilor.

Acum, gătită fiind gheena focului, şi din această pricină căzînd în deznădăjduire, încă n-am venit la simţul pocăinţei, ci sînt puţin şi gol de dragostea Ta. Că ce fel de păcat n-am făcut eu? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvîrşit cu sîrguinţă şi peste măsură? Mintea mi-am întinat-o cu totul prin cugete trupeşti; trupul mi l-am spurcat prin împreunări de tot felul; duhul cu totul mi l-am pîngărit cu învoirea la păcat; toate membrele ticălosului meu trup le-am pus să lucreze şi să slujească păcatului. Cine, dar, nu mă va plînge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va jeli pe mine, osînditul? Pentru că singur eu, Stăpîne, am întărîtat mîniaTa, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecînd pe toţi păcătoşii ce au fost în decursul veacurilor, păcătuind fără asemănare şi de neiertat.

Dar de vreme ce eşti milostiv şi mult-îndurat, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea păcătoşilor, iată şi eu mă arunc înaintea înfricoşătorului şi groaznicului Tău divan şi, ca şi cînd m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, strig din adîncul sufletului către Tine: milostiveşte-Te, Doamne; iartă-mă, împărate, ajută neputinţei mele; fă pogorămînt faţă de nedumerirea mea, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele nu le trece cu vederea! Primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc şi, rătăcit fiind, întoarce-mă; îmbrăţişează-mă cînd mă întorc şi mă iartă, căci Ţie mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţa pentru cei drepţi, nici iertare pentru cei ce nu au greşit. Ci ai pus pocăinţă asupra mea, păcătosul, pentru cele ce am lucrat spre întărîtarea mîniei Tale.

Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să privesc la înălţimea cerului, fiind copleşit de povara păcatelor mele. Ci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca astfel, cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire, să păşesc spre lumea cea de acolo, lăudînd şi binecuvîntînd totdeauna preasfînt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ÎNDREPTAR DE SPOVEDANIE PE VÎRSTE ȘI STĂRI DUHOVNICEȘTI

SPOVEDANIA COPIILOR DE 6-7 ANI

Copiii mici, între 6-7 ani, pe care îi aduc părinții la mărturisire, mai ales în sfintele posturi, trebuie să fie primiți de preoți cu multă iubire și bucurie, căci sînt suflete nevinovate. Pe acești copii însuși Domnul nostru Iisus Hristos i-a luat în brațe, zicînd: *Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor* (Matei 19, 14).

Copiii mici pot fi primiți la mărturisire, fie singuri, fie cîte doi-trei de aceiași vîrstă, fie însoțiți de mamele lor, dacă sînt bolnavi sau timizi. Ei nu au păcate și nici nu știu ce este bine sau rău. De aceea preotul trebuie să-i întrebe cu multă grijă ca să nu-i smintească, în loc să-i zidească sufletește. Pentru ei spovedania este mai mult o lecție de religie și de catehizare ortodoxă.

După ce preotul îi așază în genunchi și le citește pe scurt rugăciunea de spovedanie, cu față senină și cu cuvinte potrivite să-i binecuvinteze pe creștet cu Sfînta Cruce și să-i întrebe următoarele:

Cum te cheamă, copile, și cîți ani ai?

Mai ai și alți frați acasă?

Știi să faci semnul Sfintei Cruci?

Știi pe de rost Tatăl nostru?

Îl zici regulat dimineața cînd te scoli și seara înainte de culcare?

Spune Tatăl nostru cu fața la sfintele icoane!

Poți face seara și dimineața cîte cinci sau zece metanii?

Mai știi și alte rugăciuni mici? Spune-le pe de rost să te aud și eu.

Asculți acasă de mama și de tata? Dar de bunici și de frații mai mari asculți?

Asculți la grădință și la școală de domnii și doamnele învățătoare?

Aveți icoane în sălile de clasă?

Te închini la icoană cînd intri în clasă?

Dar după terminarea orelor, te închini cînd ieși din clasă?

Ai început să înveți Crezul pe de rost?

Mergi Duminica cu părinții la biserică?

Nu te joci cu copii răi acasă, la bloc sau la școală?

Nu te-ai învățat de la ei să furi, să înjuri, să drăcuiești, să iei ani pe ascuns de la părinți?

Iubești pe părinți și pe copiii mici și bolnavi?

Iți sînt dragi școala și biserica?

Ai milă de albine, de fluturi, de rîndunele, de flori și de toate cîte le-a zidit Dumnezeu?

Apoi preotul îi mai întreabă pe copii ce crede că este necesar si le rînduiește să învețe pe de rost o nouă rugăciune și să facă zilnic cîte 10-20 de metanii. Iar dacă părinții le dau un timp mîncare de post, copiii trebuie să fie împărtășiți regulat la 40 de zile și chiar mai des.

La urmă îi binecuvintează din nou, le citește o rugăciune de folos sufletesc, le dă iconițe și cruciulițe și îi liberează cu pace la casele lor.

SPOVEDANIA COPIILOR ÎNTRE 8-12 ANI

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, tuturor sfinților, sfîntului înger păzitorul vieții mele și sfinției voastre, părinte, toate păcatele mele de la ultima spovedanie pînă astăzi:

Fac rău și strimb semnul Sfintei Cruci pe fața mea, supărînd pe Dumnezeu;

Nu fac semnul Sfintei Cruci seara cînd mă culc, nici dimineața cind mă trezesc; nici cînd mă așez la masă, nici cînd mă scol de la masă; nici cînd merg la școală sau cînd trec prin fața sfintei

biserici;

Nu știu pe de rost Tatăl nostru și Crezul, nici alte rugăciuni pentru copii;

Nu zic Tatăl nostru și alte rugăciuni pentru copii cînd mă culc, nici cînd mă scol din somn, nici cînd mă așez la masă;

Nu fac metanii și închinăciuni seara și dimineața, cum mă învață mama și preotul;

Nu citesc rugăciuni din cartea de rugăciuni, pentru lauda lui Dumnezeu, a Maicii Domnului și a tuturor sfinților;

Nu port permanent cruce la piept, nici cînd merg la școală și . biserică, nici cînd dorm în patul meu;

Nu știu pe de rost rugăciunile începătoare, adică împărate ceresc, Sfinte Dumnezeule, Preasfîntă Treime și Tatăl nostru, nici Crezul, Psalmul 50 și Cuvine-se cu adevărat, nici rugăciunile ce se spun la masă;

Am mîncat fără rugăciune și m-am sculat de la masă fără să fac rugăciune de mulțumire;

Nu ascult uneori de părinți, mai ales de mama, și fac voia mea;

Nu ascult de bunici, de nașul de botez, de preot și de învățătorii de la școală;

Am furat bani din casă, de la părinți, de la bunici și de la copiii din clasă;

Nu am spus părinților că am furat bani și alte lucruri de la ei, nici cît am luat, nici ce am făcut cu banii și cu lucrurile furate;

Am mîncat de dulce pe ascuns miercurea, vinerea și în posturi, fără voia părinților;

Am supărat pe mama și pe tata și m-au bătut, iar eu nu mi-am cerut iertare, nici nu am promis că îi voi asculta;

M-am certat și m-am bătut cu frații mei, cu colegii de școală și cu copiii la joacă și i-am înjurat, i-am drăcuit, i-am lovit cu pumnul, cu piciorul, cu piatra și cu bățul și nu mi-am cerut iertare de la ei;

Nu sărut mîna mamei, a tatălui și a bunicilor, seara, la culcare, dimineața și cînd vin de la școală, nici nu le cer iertare cînd îi supăr;

Nu mulțumesc zilnic lui Dumnezeu și părinților mei că mi-au dat viață, că poartă grijă de mine, că îmi dau de mîncare, că mă ingrijesc, că mă trimit la școală și că mă învață dreapta credință si frica de Dumnezeu;

Duminica și în sărbători mă scol tîrziu, nu mă rog lui Dumnezeu, nu fac metanii, nici nu merg cu părinții la Sfînta Liturghie în biserică, ci mănînc de dimineață, mă uit la televizor și apoi mă duc cu copiii la joacă;

Uneori adorm fără să mă închin și nu mă rog, nici cînd mă scol din somn;

Cînd mă duc părinții la biserică nu am răbdare la sfintele slujbe, nici nu zic în gînd rugăciuni, ci ies afară, la joacă, cu copiii;

Mă duc la biserică după ce mănînc și iau anaforă pe mîncate, uitînd că este păcat și supăr pe Dumnezeu;

în posturi îmi dă mama mîncare de sec, dar pe ascuns și la scoală mănînc de dulce: ciocolată, înghețată, ouă,carne și brînzeturi, fără a spune preotului și părinților păcatul acesta;

Mă spovedesc la preot numai obligat de mama și mă împărsc cu Trupul si Sîngele Domnului fără rugăciune și post;

După Sfînta împărtășanie mă bat cu copiii, scuip pe jos și vorbesc cuvinte rele, uitînd de Domnul și de sfatul preotului și al părinților;

Nu ajut părinții la treabă în casă, la cîmp și îi amăgesc că am de in vățat, iar eu mă duc la joacă și la prieteni;

Plec la școală, la prieteni, în sat sau oraș, fără a cere voie de la părinți, nici nu le spun sincer unde am fost și ce am făcut;

Fug de la școală, nu-mi fac lecțiile, iau note rele și nu spun parinților mei tot ce fac, din frică sau din nepăsare;

M-am învățat cu televizorul, cu desenele animate și cu filmele rele, stînd seara la televizor fără voia părinților și apoi, mă culc fara rugăciune;

Mă cert cu băieți și fetițe, vorbesc mult, spun minciuni și îi îndemn pe copii să facă cele rele;

Am văzut pe tata beat, fumînd, înjurînd și certîndu-se cu mama si am încercat să fac și eu ce face el;

Am început să fumez pe ascuns, să fur, să înjur și să lipsesc de la biserică, apoi spun minciuni, vorbesc cuvinte urîte și nu mai ascult de părinți și de profesori;

M-am împrietenit cu copii și colegi răi, care m-au învățat să

fug de acasă, să fac fapte urîte și să nu mai ascult de nimeni;

Nu cinstesc cum trebuie pe părinți, pe preoți, pe învățătorii mei, pe rude și pe nașii de botez, nici nu le sărut mîna.

Acestea și mai multe păcate decît acestea am făcut și vă rog, părinte, să mă iertați, să mă dezlegați și să vă rugați lui Dumnezeu pentru mine păcătosul, căci făgăduiesc, cu ajutorul lui Dumnezeu, să nu mai fac aceste păcate, să fac canon pentru ele și să pun început bun.

SPOVEDANIA ELEVILOR (13-18 ANI)

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, tuturor sfinților, sfîntului înger păzitorul vieții mele și sfinției voastre, părinte, toate păcatele mele de la ultima spovedanie pînă astăzi:

Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime închinat și preamărit;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu ziua și noaptea pentru că m-a născut pe lume din părinți ortodocși și m-a luminat prin baia Sfîntului Botez;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoștință că mi-a dat viață, suflet, credință, sănătate și mi-a adăugat anii pînă astăzi, ca să mă pot pocăi;

M-am îndoit în credință, citind cărți rele despre Dumnezeu;

Am ascultat pe unii profesori care ne spuneau să nu mergem la biserică și să nu citim cărți sfinte, ci să mergem Duminica și în timpul liber la discotecă, la film, la sport și în excursii;

M-am smintit de părinții mei, de preoți, de colegi care vorbeau de rău pe Dumnezeu și am slăbit în credință;

Am vorbit cu elevi sectanți care grăiesc de rău Biserica, preoții, Crucea, icoanele și pe Maica Domnului și am zis că și religia lor este bună;

Am fost chemat de colegi sectanți la casele lor de rugăciune și mi-a plăcut cum cîntă și se roagă;

Am primit de la colegi și de la oamenii de pe stradă cărți sectare, fără cruce și icoane pe ele, le-am dus acasă și le-am citit, zicînd că sînt bune;

Am primit daruri la școală, pe stradă și chiar acasă de la sectanți, precum și haine, bani, mîncare, și am zis că ei sînt mai credincioși decît ortodocșii;

Am auzit pe tata înjurînd de cele sfinte și m-am învățat să înjur si eu de lucruri sfinte, supărînd pe Dumnezeu;

M-am împrietenit cu colegi răi care înjură, fumează, fură și pacătuiesc cu fete, făcînd și eu asemenea;

Am furat de la colegi, de la părinți și bunici, bani, mîncare, haine, cărți, țigări și unele obiecte scumpe, fără a le mai da înapoi;

Nu mă rog regulat dimineața și seara din cartea de rugăciuni, nici ini fac metanii, sau fac doar cîteva la îndemnul mamei;

Nu știu pe de rost rugăciunile începătoare - împărate ceresc, Sfinte Dumnezeule, Preasfîntă Treime, Tatăl nostru - și nu vreau sa le învăț; sau le știu pe de rost, dar nu le spun regulat, dimineața si seara.

Nu știu pe de rost Crezul, Psalmul 50, Cuvine-se cu adevărat, rugaciunile de seară etc, nici nu mă silesc să le învăț, deși preotul, mama și bunica mă îndeamnă;

Mă așez la masă fără rugăciune și fără să fac cruce și nu mulțumesc lui Dumnezeu;

Nu am carte de rugăciuni și nu citesc nici o rugăciune din cartile sfinte, chiar dacă mama și preotul mă îndeamnă;

Nu citesc nici alte cărți de rugăciuni și de învățătură creștină Ortodoxă, ci mă duc în timpul liber la plimbare, la cinema, la stadion, la discotecă, la vecini sau stau la televizor;

Nu merg Duminica și în sărbători, cînd sînt liber, la biserică., sa ascult Sfînta Liturghie, să mă rog lui Dumnezeu pentru mine si părinții mei;

Nu mă rog nici acasă, nici la biserică pentru colegii bolnavi, pentru frații și părinții mei, pentru cei săraci, goi și bolnavi care nu au casă, haine și mîncare, nici nu mă duc să-i vizitez și să-i mingii;

La biserică merg tîrziu, numai de gura mamei, stau puțin și fug pe stradă, la joacă, la distracții, la colegi;

Am fost Duminica în timpul Sfintei Liturghii la cinema, la stadion, la adunări lumești, la biserici care nu sînt ortodoxe, la plimbare cu fete și băieți și la ședințe de yoga, bahai, karate, arte

marțiale, spiritism etc;

Am rîs de preoți, de cerșetori, de bolnavi și de bătrîni și i-am vorbit de rău;

Nu ascult de preotul de la biserica noastră, nu-i sărut mîna, nici nu-i dau bună ziua cînd îl întîlnesc;

Nu merg regulat și cu dragoste la orele de religie, în biserică și la școală, nici nu ascult cu atenție lecțiile;

Nu citesc cărți ortodoxe sfinte, ca: Noul Testament, Catehismul ortodox, Viețile Sfinților și alte cărți de învățătură și nu mă rog din Ceaslov, Psaltire, Acatistier și Cartea de rugăciuni zilnice;

îmi place să citesc romane, cărți de povești și cărți sectare;

Pierd timpul liber fără folos, stau 2-3 ore la televizor, privesc filme de desfrînare și filme polițiste și mă smintesc de ele;

Părinții mă opresc să privesc filme pornografice, dar eu, fiind robit(ă) de patima desfrînării, deschid pe ascuns televizorul;

Mă biruiesc de gînduri și imaginații desfrînate, îmi amintesc cele văzute la televizor și mă îndulcesc cu aceste gînduri;

M-am învățat de la băieții răi să fac onanie (malahie) și sînt robit de acest greu păcat de mai mult timp, neputîndu-mă lăsa de el;

Nu postesc regulat sau deloc miercurea, vinerea și în cele patru posturi de peste an, deși mama mă îndeamnă să postesc;

Mănînc de dulce pe ascuns, fur carne, ouă, brînză și primesc de la colegi mîncare de dulce în zile de post;

Ca fată, am intrat necurată în biserică, am sărutat sfintele icoane și am luat anaforă, fiind machiată;

M-am îmbrăcat necuviincios, cu fustă scurtă, m-am fardat, am smintit băieții cu ținuta mea și am intrat așa în biserică;

Am fost vara la mare, la ștrand, la stadion și am umblat gol (goală), smintind pe alții și m-am smintit de femei;

Am fost la petreceri de noapte, cu fete și băieți, și m-am îmbătat, am dansat, am vorbit cuvinte de rușine, am înjurat, am fumat, m-am îmbrăcat necuviincios, am smintit pe alții și m-am smintit;

M-am împrietenit cu fete rele, m-am smintit de ele și am încercat să fac păcate trupești, singur și cu fete;

Am căzut în desfrînare o dată sau de mai multe ori cu fete, cu una și cu mai multe;

Am îndemnat și pe alți băieți și fete să facă păcatul desfrînării;

Am căzut în păcate trupești cu fete minore, fără voia lor;

Am căzut în păcate trupești cu rude, cu prietene și cu femei itorite;

Ca fată am căzut în desfrînare fără voie, fiind violată o dată sau de mai multe ori, și am rămas însărcinată, apoi am avortat copilul;

Am făcut păcate rușinoase (onanie) singură și cu alte persoane si am învățat și pe alte fete să facă la fel;

Am căzut în desfrînare cu voia și m-am păzit să nu rămîn gravidă;

Am căzut în desfrînare, am rămas gravidă și am avortat copilul, o dată sau de mai multe ori;

Am fugit de acasă la un băiat, fără voia părinților mei, și am păcătuit cu el un timp, făcînd toate păcatele cele grele ale desfrînarii;

M-am păzit să nu rămîn gravidă, ba am făcut și avort și am îndemnat și pe altele la desfrînare și avort;

M-am certat cu mama și cu tata și m-au blestemat;

Am fugit de acasă și de la școală și m-au bătut părinții, iar tata m-a înjurat de cele sfinte;

Ma stăpînește patima luxului, televizorul, muzica și curiozitatea desfrînării și nu mă pot elibera de ele;

Vorbesc mult, sînt nervos, mîndru, leneș la rugăciune și la lucru, mănînc de dimineață, nu vreau să postesc, m-am învățat cu bautura, cu țigara și cu desfrînarea și nu-mi este dragă biserica; imi pierd timpul, sănătatea și tinerețea în toate păcatele, îndemnind si pe alții să facă la fel ca mine;

Ca fată îmi vopsesc părul, unghiile, buzele, mă sulimenesc și port haine foarte scurte, smintind pe băieți, apoi îndemn și pe fete să facă la fel;

Lipsesc regulat de la biserică, nu mă închin lui Dumnezeu cu credința, mă rog puțin, nu m-am spovedit de mult timp și sînt Indiferent(ă) față de Sfînta împărtășanie și de Dumnezeu.

Acestea sînt păcatele mele cele mai de seamă, pentru care mă caiesc din toată inima și cer iertare de la Dumnezeu și de la sfinția

voastră, părinte, rugîndu-vă să-mi dați canon pentru ele și dezlegare, căci făgăduiesc să mă pocăiesc și să pun început bun.

SPOVEDANIA TINERILOR CARE DORESC SĂ SE FACA PREOȚI SAU SĂ INTRE ÎN VIAȚA MONAHALĂ

Mărturisesc înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Fecioare Măria, tuturor sfinților și înaintea sfinției voastre, părintele meu duhovnicesc, toate gîndurile și dorințele inimii mele pe care le port în suflet și rog pe Milostivul Dumnezeu să vă lumineze prin Duhul Sfînt ca să mă învățați ce să fac în viață, căci sînt hotărît să urmez lui Hristos și să slujesc Biserica.

Mai întîi vă mărturisesc că am primit de la părinți o frumoasă educație religioasă și simt în mine multă bucurie și pace sufletească;

De mic iubesc pe Dumnezeu și mă simt chemat să-I slujesc toată viața mea;

Iubesc mult Biserica, rugăciunea, sfintele slujbe, citirea cărților sfinte și îmi este drag să aud vorbindu-se despre Dumnezeu;

De asemenea, iubesc mult liniștea, singurătatea, tăcerea, mănăstirile, viața curată în Hristos și aș dori să-i urmez pînă la moarte, dar nu știu cum anume;

Un glas de taină mă îndeamnă să merg la seminar, la Facultatea de Teologie, să învăț cuvîntul lui Dumnezeu și să mă fac preot;

Doresc mult să fiu preot bun, să fac misiune ortodoxă cu copiii și credincioșii, să duc viață duhovnicească, să vorbesc tuturor de Hristos, să călăuzesc multe suflete la Dumnezeu și să-mi dăruiesc toată viața în slujba Bisericii;

Alt gînd mă îndeamnă să părăsesc lumea, să mă retrag în munți la o mînăstire sau un schit, și să mă rog neîncetat lui Hristos cu smerenie și lacrimi, pentru iertarea păcatelor mele și pentru toată lumea;

Dar sînt cuprins de îndoială, că nu știu pe ce cale să merg și

care este cea mai bună pentru mîntuirea sufletului meu - preoția iau călugăria;

Sînt cuprins și de frică pentru că atît preoția cît și viața călugărească sînt grele pentru mine, căci cer jertfă totală și nu știu dacă am chemare pentru ele, deși le iubesc pe amîndouă;

Mă tem, de asemenea, căci sînt păcătos, rău, neascultător și mindru, nu mă simt vrednic de preoție, fiind slab, fricos, lipsit de barbăție și nu mă lasă părinții. Apoi am și unele păcate trupești din tinerețe, care mă fac nevrednic de harul preoției și nu știu ce sa fac;

De aceea, vă rog, părintele meu duhovnicesc, să mă cercetați după Sfintele Canoane, să mă călăuziți spre Hristos și să mă învățați pe ce cale să merg, cum să slujesc mai cu folos pe Dumnezeu și Biserica Lui și ce să aleg mai mult: teologia și preoția misionară sau viața retrasă monahală pentru a mă ruga mai mult pentru mine și pentru lume;

Vă mărturisesc, de asemenea, că mai am un coleg care vrea să mearga cu mine la Teologie și la viața monahală, fiind foarte hotărît. însă nu știu dacă are voie, căci părinții lui trăiesc în concubinaj, tatăl este bețiv și înjură de cele sfinte, mama nu merge la biserica, nici nu se spovedește, iar colegul meu a căzut in desfrînare cu mai multe fete și, deși s-a mărturisit la duhovnic nu știe ce cale să urmeze.

SPOVEDANIA TINERILOR NECĂSĂTORIȚI

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Sale Maici, tuturor sfinților Săi, sfîntului înger păzitorul vieții mele și sfintiei voastre, părintele meu duhovnicesc, toate păcatele mele de la ultima spovedanie, precum și păcatele mele cele mari din copilarie pînă acum, pentru care mă mustră conștiința:

Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime închinat și preamărit;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu ziua și noaptea pentru că m-a nascut pe lume din părinți ortodocși și m-a luminat prin baia

Sfîntului Botez;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoștință că mi-a dat viață, suflet, credință, sănătate și mi-a adăugat anii pînă astăzi, ca să mă pot pocăi;

Sînt slab și îndoielnic în dreapta credință în Dumnezeu;

Nu mă silesc să mă întăresc mai mult în sfînta credință ortodoxă și în lucrarea faptelor bune, prin rugăciune și citirea cărților sfinte;

Mă îndoiesc uneori, în cugetul meu, de existența vieții veșnice și nu mă ostenesc mai mult pentru mîntuirea sufletului meu;

Nu cunosc bine dogmele credinței ortodoxe în care m-am născut și botezat și nu mă silesc să iubesc mai mult pe Hristos și Biserica întemeiată de El;

Mă preocupă sectele religioase și mi se pare că toate sînt bune, neputînd să deosebesc adevărul de minciună;

Am fost la adunări creștine sectare și am apreciat unitatea și cîntările lor;

Nu cunosc mai profund învățătura Bisericii și adîncul Ortodoxiei și nu mă rog lui Dumnezeu cu rîvnă și credință;

Am în casă Biblie și cărți sectare fără cruce; discut uneori cu sectanți și mi se pare că și credința lor este bună;

Nu citesc cărți ortodoxe de explicare a credinței, nici nu mă silesc să slăvesc pe Iisus Hristos, Mîntuitorul lumii;

Am primit sectanți în casă, am stat cu ei la masă;

Am primit daruri și ajutoare de la sectanți ca să părăsesc Biserica Ortodoxă;

Mă rog foarte puțin, dimineața și seara, acasă, la lucru și pe cale; nu am Ceaslov, Psaltire, Acatistier și cărți de rugăciuni ca să laud mai mult pe Dumnezeu și pe sfinții Lui;

Nu merg regulat la biserică, mai ales la Sfînta Liturghie în Duminici și sărbători, și nu am răbdare să stau la slujbă pînă la sfîrșit;

Nu cunosc însemnătatea sfintelor slujbe din biserică, nici nu le prețuiesc cum se cuvine;

Nu postesc toate posturile de peste an, uneori nici miercurea și vinerea, mîncînd de dulce și chiar carne, fără a mă teme de Dumnezeu;

Am îndemnat pe alți tineri, băieți și fete, să meargă Duminica l.i film, la distracții și la nunți și am rîs de cei care se rugau și mergeau la biserică;

Nu fac regulat metanii acasă, nu-mi fac nici canonul dat de duhovnic și nu mă spovedesc în fiecare post, ci foarte rar;

Nu doresc cu mare bucurie să primesc Sfînta împărtășanie, nu i nu mă silesc să fiu vrednic de ea;

Nu mă căiesc cu lacrimi cînd sînt oprit de duhovnic de cele slin te, fiind împietrit la inimă;

Am căzut din copilărie, cu gîndul, cu imaginația și cu trupul, ni rușinoase și urîte păcate trupești;

Săvîrșesc din anii de școală păcatul onaniei (malahiei); îl fac Mngur sau cu alți tineri, rar sau adeseori, și nu pot părăsi această .1 patimă;

I Am învățat și pe alți tineri acest păcat și l-am făcut și cu fete, încereînd de mai multe ori să cad în desfrînare cu ele;

I Am făcut acest urît păcat cu fete minore, cu rude apropiate și chiar cu animale, supărînd foarte mult pe Dumnezeu;

ț Ca tînăr am căzut în desfrînare o dată sau de mai multe ori, cu una sau cu mai multe fete, silindu-le la păcate grele, fără să mă Icni de pedeapsa lui Dumnezeu;

Am săvîrșit păcate trupești împotriva firii (sodomie), o dată mu tic mai multe ori și nu m-am spovedit la duhovnic de acest pAi-iit;

Am făcut păcate trupești cu rude, cu femei de altă religie, cu •**te** minore, cu femei căsătorite etc, și le-am păzit să nu rămînă •**ârcinate;**

Am lăsat gravidă una sau mai multe fete și le-am silit să «prteze copiii, devenind astfel ucigaș de copii, fără să mă cutre-n de mînia lui Dumnezeu;

Am păcătuit cu două surori, am căzut în desfrînare în zile de i, m sărbători și la marile praznice, în loc să merg la biserică i mă pocăiesc cu lacrimi;

< licltuiesc timpul liber la cinema, la teatru, la cîrciumi, la nunți și petreceri lumești și stau la televizor cîteva ore în fiecare li i 11 n loc să mă rog, să citesc cărți sfinte și să mă odihnesc;

Am privit la televizor și la video filme pornografice, pline de

imagini de desfrînare și din cauza lor am căzut în grele păcate trupești;

Sînt robit de distracții, de beție, de televizor, de desfrînare, de vrăjitorie, deși știu că supăr pe Dumnezeu;

Am înjurat de cele sfinte, hulind pe Dumnezeu;

Am furat bani și obiecte scumpe de la părinți, de la rude și de la serviciu și nu am înapoiat cele furate;

Am deprins patima fumatului de tînăr și nu mă pot lăsa de ea, fumînd în toate zilele și în posturi;

Port haine scumpe, sînt mîndru, lacom, leneș la cele sfinte, răzbunător și nu iert pe aproapele meu;

Ca fată sînt mîndră, luxoasă, clevetitoare, leneșă la cele sfinte, mincinoasă, certăreață cu părinții și cu aproapele și iert greu;

îmi place să mă îmbrac după moda de azi, îmi tund și îmi vopsesc părul, fața, unghiile; fumez, mă port luxos, iubesc distracțiile, discotecile, dansul, filmele pornografice și anturajul cu băieți, smintind pe cei mai mulți prin comportarea mea;

Am ispitit pe băieți cu vorba și cu îmbrăcămintea și am căzut în desfrînare cu ei, făcînd onanie sau alte pâcate trupești, pierzîndu-mi fecioria și rămînînd gravidă de minoră;

Am făcut avort și am îndemnat și pe altele la desfrînare și avort, netemîndu-mă de pedeapsa lui Dumnezeu;

Nu am ascultat de părinți și am fost blestemată de ei;

M-am certat cu părinții, cu rudele, cu prietenii și nu mi-am cerut iertare, sărutîndu-le mîna;

Am mers la biserică și am ascultat sfintele slujbe fiind certată cu cineva, cînd aveam ciclu și chiar după ce am căzut în desfrînare, sărutînd sfintele icoane și luînd anaforă;

Am mers la biserică, la școală și la serviciu coafată, machiată, și cu îmbrăcăminte indecentă, smintind pe mulți, și nu m-am rușinat de Dumnezeu și de oameni;

Nu iubesc sfînta rugăciune, cărțile sfinte, viața duhovnicească, biserica și mîntuirea; ci mă interesează mai ales traiul bun, grija pentru trup, banii, averea, luxul, petrecerile, televizorul și toate cele trecătoare;

Mă rog foarte puțin acasă, la lucru și la biserică, nu am răbdare să citesc și să ascult cuvîntul lui Dumnezeu;

Nu am învățat Crezul și Psalmul 50 pe de rost, nici rugăciunile incepătoare, și mă lenevesc la rugăciune, la post, la metanii, la sfintele slujbe și la toată fapta bună;

Vorbesc de rău pe părinți, pe preoți, pe colegi, spun minciuni, glume urîte, rîd de aproapele și divulg păcatele altora;

Am mers la nunți și la petreceri de noapte, unde am dansat, uni fumat, m-am îmbătat, am vomitat, m-am mascat, am drăcuit si am căzut în desfrînare;

Am crezut în puterea diavolului, am mers la descîntat, la deschis cartea - chiar la preoți -, și am dat bani să mi se spună viitorul, să mi se ghicească, ba chiar eu însămi am făcut vrăji, am licit în cafea, în bobi și în cărți de joc etc;

Sînt zgîrcit(ă), nu miluiesc pe cei săraci și nu ajut pe cei din suferință;

Ca student(ă), am mers la examene nespovedit și neîmpărtasit, fără să fac rugăciuni cu post, ca să-mi ajute Dumnezeu, increzîndu-mă în cunoștințele mele;

Am intrat la facultate cu daruri, cu bani și cu relații;

La studii mă comport cu mult orgoliu față de colegi și rude;

Mă îmbrac întotdeauna la modă, iubesc filmele, distracțiile, pornografia, televizorul, plimbările cu fete, desfrînarea, literatura erotică, filozofia raționalistă și ateistă, sportul, politica, practicile transcendentale etc;

Nu am credință tare și profundă în Dumnezeu, nu iubesc Oamenii, nu merg regulat la sfintele slujbe, mai ales Duminica, nici nu mă rog dimineața și seara, cu post și metanii, ca să fiu iertat si miluit de Dumnezeu;

Nu citesc Biblia și nici alte cărți sfinte ortodoxe, nu mă Interesează cunoașterea profundă a Ortodoxiei, mă îndoiesc în credintă și sînt indiferent și străin de trăirea vie, duhovnicească, in Hristos;

Nu iubesc din inimă, cu convingere interioară, pe Hristos, Biserica, Sfînta Cruce, Evanghelia, pocăința, rugăciunea, Sfintele Taine și pe oameni;

Nu mă silesc să-mi schimb viața, să mă rog mai mult, să mă roiesc total lui Hristos și aproapelui, să-mi jertfesc sănătatea, tineretea, capacitatea intelectuală, puterea și voința spre slava lui

Dumnezeu și slujirea oamenilor;

Nu citesc cărți sfinte de învățătură ortodoxă, ca să cunosc adevărul și să trăiesc frumusețea Ortodoxiei;

Studiez cu mult interes filozofia, literatura laică, știința, medicina, politica și dreptul, însă nicidecum teologia, care înalță sufletul la Dumnezeu și-l întărește în dreapta credință;

Sînt stăpînit(ă) de păcatul desfrînării, m-am împrietenit cu o fată și trăiesc cu ea în concubinaj, fără cununie religioasă și evit nașterea de copii, practicînd paza și avortul;

Sînt biruit de plăcerile trupești, păcătuiesc cu mai multe fete, practicînd desfrînarea în felurite chipuri, fac onanie, citesc literatură erotică și merg la filme pornografice care ucid sufletul;

Ca studentă, trăiesc în desfrînare și concubinaj cu unul sau mai mulți colegi, nu vreau să nasc copii, mă ascund de părinți, nu mă spovedesc regulat la preot, nici nu spun toate păcatele din cauza rușinii și a mîndriei, ca să nu știe nimeni viața mea intimă, ba încă m-am și împărtășit, o dată sau chiar de mai multe ori, cu nevrednicie;

Am păcătuit trupește cu studenți străini, creștini sau păgîni care nu cred în Hristos, am născut și copii cu ei și chiar vreau să mă căsătoresc cu unul din ei și să plec în țara lui, renunțînd la părinți, la țară, la copii și, mai ales la credința ortodoxă în care m-am născut și botezat;

Am primit daruri de la străini ca să păcătuiesc cu ei și am făcut desfrînare în tot felul;

Mă îmbrac cu haine bărbătești și port fustă scurtă; mă machiez, îmi vopsesc părul, unghiile și fața, smintind pe cei din jurul meu și îndemnîndu-i la desfrînare;

Nu m-am spovedit și împărtășit deloc din copilărie, nu merg Duminica la biserică, nu mă căiesc de marile păcate în care mă aflu și sînt nehotărîtă în tot ce fac;

Mă ispitește gîndul să plec din țară, să mă căsătoresc cu un străin și să adun bani și avere, apoi să revin acasă;

Mă chinuie îndoiala în credință, pofta desfrînării și mîndria că sînt mai deosebită decît alte fete;

Mă luptă uneori gîndul deznădejdii și al sinuciderii și chiar îmi doresc moartea;

Am încercat să mă sinucid o dată sau de mai multe ori, pentru ca prietenul meu cu care am greșit m-a părăsit și are altă prietenă;

Fumez, beau mult, practic perversiuni sexuale cu soțul, cu colegii, sînt mereu tulburată, merg la vrăjitoare ca să mă iubească baietii, nu învăț pentru examene, am rămas corigentă și chiar am pierdut anul;

Am rămas gravidă de tînără și am avortat sau am vîndut și abandonat copilul fără să spun nimănui, ca să nu mă știe nimeni;

Am intrat uneori în biserică necurată, m-am spovedit în grabă, n-am spus păcatele mari din cauza rușinii, iar uneori m-am împărtășit, fiind nepregătită;

Ca student practic, încă din liceu, gimnastică yoga, arte marțiale, karate, bahai, spiritism, ocultism, teosofie, budism și alte practici păgîne transcendentale, total străine de ortodoxie și de crestinism;

înjur de cele sfinte, mă îmbăt adesea, îmi bat soția cu care traiesc în concubinaj, amîn cununia religioasă și nașterea de copii si nu ascult de părinți și de preot, avortînd mai mulți copii;

în facultate am participat la adunări sectare, am primit ajutoare de la ei și m-am lepădat de Biserica Ortodoxă, făcîndu-mă sectant(ă);

Nu sînt mulțumit în viață de nimic, îmi pare rău de tot ce fac, as dori să mă pocăiesc, dar nu pot părăsi păcatele și nu știu cum si ce să fac ca să ies din această stare cumplită în care mă aflu;

Caut un duhovnic bun și nu găsesc, caut cărți bune ortodoxe, caut pe Hristos și nu știu unde să-L aflu și cum să mă apropii mai mult de Dumnezeu;

Nu m-am spovedit și împărtășit de cînd eram copil. De aceea, ma simt gol și pustiu la suflet și nemulțumit în viață.

Am amînat pocăința și spovedania, iar după ce am venit la spovedanie m-am împărtășit cu nevrednicie cu Sfintele Taine, inainte de facerea canonului primit, fiind certat(ă) cu aproapele.

Acestea sînt păcatele mele cele mai mari pe care le-am făcut din copilărie pînă acum, pentru care mă căiesc și-mi pare rău și cer iertare de la Dumnezeu, iar de la sfinția voastră, părinte, cer canon de pocăință și dezlegare, căci făgăduiesc să părăsesc păcatele mele și să pun început bun.

SPOVEDANIA GENERALĂ A CELOR CĂSĂTORIȚI

Mărturisesc Domnului Dumnezeului și Mîntuitorul ui nostru Iisus Hristos, Preacuratei Sale Maici, tuturor sfinților Săi și sfinției tale, părinte, toate păcatele mele sufletești și trupești făcute din copilărie, din anii tinereții, de la căsătorie și de la ultima mea spovedanie pînă acum:

De cînd mă știu pe lume și din anii copilăriei pînă acum, în păcate m-am născut, în păcate am copilărit, în păcate mi-am cheltuit tinerețea și în păcate am trăit pînă astăzi, netemîndu-mă de Dumnezeu și nesilindu-mă să-mi cunosc și să-mi plîng păcatele, să le mărturisesc cu căință și cu lacrimi, să le părăsesc și în locul lor, cu ajutorul Duhului Sfînt, să pun început de pocăință creștinească, cum ne poruncește însuși Fiul lui Dumnezeu, zicînd: *Pocăiți-vă, căs-a apropiat împărăția cerurilor* (Matei 3, 2).

Căci din fragedă copilărie am fost rău (rea), neascultător de părinți, mîndru, ambițios, îndărătnic, făcînd în toate numai voia mea, neiubind pe Dumnezeu, nici Biserica, nici sfînta rugăciune, nici faptele bune. Ci, dimpotrivă, am iubit numai păcatul și pofta cea rea, fiind robit din pruncie de cugetele desfrînării, de răutate, de mînie, de lăcomie, de furt, de minciună și de toate cele pămîntești.

La biserică nu mergeam regulat cu părinții, la școală eram certăreț, la rugăciune leneș, la post și la metanii foarte greu mă plecam, iar la spovedanie și la Sfînta împărtășanie mă duceam rar, silit de părinți.

Cînd aveam peste zece ani furam bani de la părinți, mă băteam cu copiii de vîrsta mea, încercam să păcătuiesc cu fetele, înjuram de cele sfinte și învățam să fumez.

Iar cînd m-am făcut puțin mai mare, am început să fac păcatul onaniei (malahiei), care m-a stăpînit pînă m-am căsătorit. încă nici nu l-am mărturisit la duhovnic și m-am împărtășit cu nevrednicie.înainte de armată am fost ispitit să cad în desfrînare, și am cazut cu o fată (sau mai multe), iar după armată am căzut cu totul in cumplitul păcat al desfrînării, păcătuind cu mai multe fete, pazindu-le să nu rămînă gravide, lăsînd pe una însărcinată și indemnînd-o să avorteze copilul, smintind pe mulți și supărînd pe Dumnezeu și pe părinți cu păcatele mele.

Iar de cînd m-am căsătorit și pînă acum am pe conștiință urmatoarele păcate:

Nu iubesc pe Dumnezeu din toată inima mea și cu toată credința și puterea mea;

Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime închinat și preamărit, Care a făcut cerul și pămîntul;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu ziua și noaptea pentru că m-a nascut pe lume din părinți ortodocși și m-a luminat prin baia Sfintului Botez;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoștință că mi-a dat viață, suflet, credință, sănătate și mi-a adăugat anii pînă astazi, ca să mă pot pocăi;

Am slăbit în credință și m-am îndoit de existența lui Dumnezeu

In tinerețe am zis chiar că nu există Dumnezeu, devenind ateu;

Am îndemnat și pe alții să nu creadă, i-am aruncat în îndoială, am citit cărți ateiste, hulitoare de Dumnezeu și nu am voit să cer sfatul și ajutorul moral al preoților și oamenilor credincioși;

In tinerețe am oprit soția și copiii să meargă la biserică, să postească, să se spovedească și să se unească cu Hristos prin Sfintele Taine;

In locul cărților ortodoxe creștine am citit cărți de altă religie si am adus în casă cărți de filozofie păgînă, cărți de gîndire asiatică si carți sectare, smintind pe mulți cu necredința mea;

Am înjurat din copilărie de cele sfinte, hulind pe Dumnezeu, l-am deprins să înjure și pe copiii mei și am smintit pe mulți cu acest greu păcat;

Am fost la adunări sectare și am zis că și sectele creștine sînt bune

Am primit în casă misionari sectanți și am citit cărțile lor,

le-am dat și altora să le citească, spre osîndă și sminteală;

M-am mîniat și am urît pe părinți, pe soție și pe copii, pe rude, pe vecini, pe cei ce mi-au făcut rău și nu i-am iertat multă vreme, nici eu nu mi-am cerut iertare de la ei; ba chiar și acum țin mînie pe unii din ei;

N-am iubit pe aproapele meu după putere: părinți, frați, rude, vecini, binefăcători, bolnavi, cerșetori etc, cum ne poruncește Mîntuitorul Hristos în Sfînta Evanghelie;

Urăsc pe cerșetori, pe săraci și pe cei ce-mi fac nedreptate, dorindu-le moarte și osîndă;

M-am deznădăjduit de viață, din cauza necazurilor și a păcatelor mele, și chiar am voit să mă sinucid, spre veșnica mea pierzare;

M-am îndoit în puterea Sfintei Cruci, în sfințenia icoanelor și în fecioria Maicii Domnului, ascultînd hulele sectanților;

M-am îndoit uneori în sfințenia Dumnezeieștilor Taine și în puterea Sfintei Liturghii și nu le-am prețuit cum se cuvine;

Ca student(ă), am practicat: yoga, zen, arte marțiale, magie, spiritism, hipnotism și am studiat filosofia hindusă, științele oculte, teosofia, masoneria și unele cărți de propagandă religioasă a noilor mișcări apărute: bahai, Noua Eră etc. și am crezut în reîncarnarea sufletelor, care anulează învierea;

Am fost la vrăjitoare să-mi prezică viitorul, să-mi aleg soția (soțul), să mă răzbun pe dușmani, să cîștig bani și chiar am practicat și eu vrăjitoria, ghicitul (în cafea, în bobi, în cărți de joc etc), spiritismul, hipnoza, iluzionismul și am invocat spiritele celor morți;

M-am certat cu soția, cu rudele, cu vecinii, de la avere și moștenire, i-am dat în judecată și nu vreau să-i iert pînă la moarte;

Nu mă mustră conștiința pentru păcatele mele, n-am lacrimi de pocăință, sînt foarte împietrit la inimă și nu mă căiesc de toate cîte am făcut;

Am ucis oameni prin defăimare și clevetire, rîzînd de ei sau mințind împotriva lor;

Am desfrînat cu soția peste fire, înainte și după căsătorie, și am păzit-o să nu facă copii;

Am obligat soția să avorteze, ucigînd mulți prunci nevinovați prin pază sau prin medicamente;

Ca femeie, am avortat fără voia soțului și a preotului, ucigînd atîția copii în viață;

Am îndemnat și pe alte femei, fiice, rude, vecine și prietene sa-și avorteze copiii, netemîndu-mă de pedeapsa lui Dumnezeu;

M-am păzit să nu mai nasc copii, cu voia sau fără voia soțului, si am fost operată pentru a nu mai face copii;

Am făcut preadesfrînare, păcătuind cu mai mulți bărbați și chiar cu rude;

Am născut copii din desfrînare cu alți bărbați și i-am abandonat , i-am dat la casele de copii, i-am dat la străini pe valută sau i-am ucis pe ascuns, ca să nu știe lumea păcatele mele și nu am mărturisit aceaste crime la duhovnic;

Ca bărbat, am păcătuit cu mai multe femei, căsătorite, necăsatorite sau văduve, am violat chiar și fete minore și am făcut sodomie și alte cumplite păcate ale desfrînării, pierzîndu-mi sanătatea, cinstea și sufletul și nu le-am mărturisit la duhovnic niciodată, de rușine;Am desfrînat cu rude apropiate, făcînd amestecare de sînge,ba am căzut la tinerețe în păcat cu o soră după trup și cu animale si de rușine, n-am mărturisit aceste grele păcate; Am căzut în desfrîna

născut copii cu ele și nu i-am botezat creștinește; Am păcătuit cu soția înainte de cununie, lăsînd-o gravidă și, apoi, am obligat-o să avorteze; Am divorțat de prima și a doua soție, din motive necanonice,din minciună, gelozie, desfrînare, ură, răzbunare etc, și am trăit in concubinaj cu multe femei;Am furat de la biserici icoane, obiecte sfinte, bani etc, spre a mea ca osîndă și nu mi-am mărturisit acest păcat strigător la cer;

Am făcut casa mea casă de desfrînare și de ucidere a copiilor, prin injecții și avort, casă de păcate, de beții și am privit filme pornografice, adunînd la mine pe mulți tineri, bătrîni și fete, și

indemnîndu-i la desfrîu;Am bătut pe alții de moarte, la beție sau la mînie, voind chiar sa-i ucid, neiertîndu-i creștinește mulți ani; încă nici acum nu

i-am iertat;

Am oprit plata lucrătorilor și săracilor și nu am dat înapoi împrumutul;

Am furat bani, haine, alimente, materiale etc. de la văduve, de la săraci, de la vecini și de la magazine, de la spitale și de la casele de copii orfani și handicapați, lăcomindu-mă pentru avere, spre a mea veșnică osîndă;

Am vîndut alimente stricate sau vechi, am pus apă în lapte și în vin, ca să cîștig bani mai mulți, am dus daruri rele la altar, am furat din biserică și din curtea cimitirului și am fost martor mincinos la proces pentru bani sau din răzbunare;

Am smintit pe copii, pe tineri și pe mulți oameni cu faptele și cu răutățile mele, îmbătîndu-mă, mîniindu-mă, furînd sau dansînd;

Am lucrat la cîmp și acasă, în sărbători și Duminica, am jucat la cîrciumi și la nunți, în sărbători și în timpul Sfintei Liturghii;

Am căzut în desfrînări spre marile sărbători, Duminica, în posturi și în timpul sfintelor slujbe, netemîndu-mă de pedeapsa lui Dumnezeu;

Nu am vrut să plătesc pensie alimentară pentru copiii mei din căsătoria canonică și din concubinaj, mințind că nu ar fi copiii mei și am cîștigat procesul în favoarea mea prin bani, relații și corupție;

Citesc cărți erotice și reviste pornografice, privesc filme de desfrînare la video și la televizor, cu familia, cu prietenii și copiii mei, smintindu-i și îndemnîndu-i la păcate urîte trupești;

Țin în casă și la locul de muncă imagini necreștine și pornografice cu femei goale, cu animale și cu obiecte de tot felul, în loc să pun numai icoane și imagini creștine;

Am căsătorit copiii mei fără cununie religioasă și i-am sfătuit să nu nască decît unul sau doi copii, iar pe ceilalți să-i avorteze din cauza condițiilor grele de viață de azi;

Am dat voie și am îndemnat pe fiii mei să divorțeze din motive omenești, pentru avere, pentru locuință, din mîndrie și din răzbunare;

Am dat în judecată pe nedrept pe vecini, pe părinți, pe rude și pe străini pentru moștenire, pentru grădină, pentru bani, pentru ca m-au jignit și necinstit pe mine, soția și copiii mei;

Am pus martori mincinoși la tribunal și am dat bani să spună minciuni în locul adevărului, netemîndu-mă de Dumnezeu;

Am cîștigat procesele cu mită și daruri, în paguba celor nevi---ați;

Am mers adesea la vrăjitoare, la cele ce ghicesc și lucrează cele rele cu puterea diavolului, în loc să alerg la Dumnezeu și la preot, prin rugăciune, post și spovedanie;

Am dat slujbe la catolici, la armeni, la creștini de altă lege, și am asistat la serviciile lor - botez, nuntă și înmormîntări;

Am stricat casele altora și am ucis multe suflete prin desfrîmare, prin judecăți nedrepte, prin furt și minciună, prin calomnie si vrăjitorie;

Am furat din pădure, de pe cîmp, de la fabrică, de la rude și parinți, am furat de pe șantier, dînd mită și făcînd acte false și am adus în casă lucruri, alimente, haine și bani străini, nemunciți de mine;

M -am îmbogățit din furt, cumpărîndu-mi mașină și zidindu-mi casa din avere străină;

Cumpăr ieftin lucruri și alimente obișnuite și le vînd scump, imbogățindu-mă din banii săracilor și ai țăranilor, în timp ce mulți nu au casă, îmbrăcăminte și hrană;

Vînd băuturi de tot felul, mi-am făcut casa circiumă și loc de intilniri, de desfrîu, de beție și petreceri;

Am vînd ut băuturi alcoolice scumpe la cei slabi, bețivi și saraci, adunînd averi străine spre veșnica mea osîndă și împingînd pe mulți în patima beției;

Am îmbătat pe oameni și unii s-au bătut și chiar s-au ucis în casa mea;

Sint foarte mîndru, mă îmbrac luxos, cu haine scumpe, caut să fiu lăudat de toți, uitînd că mîine voi muri și voi fi osîndit pentru pacatele mele;

Ca femeie, m-am fardat în tot felul, am purtat haine scurte, mi-am coafat și vopsit părul și prin aceasta am smintit și am tras la desfrînare pe mulți bărbați și tineri;

Am fost ispită pentru tinerii slabi, pentru copiii mei, pentru barbații desfrînați, îndemnînd pe mulți la desfrînare și în cele mai

grele păcate;

Am îndemnat pe fetele mele să păcatuiască fără cununie religioasă, să poarte îmbrăcăminte necuviincioasă, să se căsătorească cu oameni bogaţi, iar nu credincioşi, şi să-şi avorteze copiii;

Nu mi-am crescut în frică de Dumnezeu copiii, nu i-am dus la biserică regulat, nu i-am păzit, după putere, de păcatele tinereţii, nu i-am dus la spovedanie şi la Sfînta împărtăşanie;

Nu am dat o bună educaţie religioasă copiilor şi chiar soţului meu, lăsîndu-i după voia lor, nici nu le-am dat cărţi de învăţătură ortodoxă, din care cauză soţul şi copiii nu cred în Dumnezeu sau, deşi cred, nu se roagă, nici nu merg la biserică, ba înclină spre secte;

Sînt zgîrcit(ă), nu fac milostenie, nu dau slujbe la biserică, nu port grijă de cei morţi şi alung săracii de la uşa mea;

Ca intelectual, încă din anii copilăriei am fost crescut de părinţii mei departe de Dumnezeu şi de Biserică, căci nu mă duceau la sfintele slujbe, decît la înviere şi nici nu mă trimiteau la spovedanie;

In anii de liceu m-am îndepărtat mai mult de Dumnezeu, datorită educaţiei ateiste şi lipsei totale de catehizare religioasă;

Ajungînd la vîrsta critică de 18 ani, am afirmat că nu există Dumnezeu, că preoţii sînt nişte amăgitori ai oamenilor şi că la biserică merg numai ţăranii şi bătrînii inculţi care nu ştiu carte;

în ultimii ani de liceu am căzut în păcatul onaniei, care m-a stăpînit pînă la căsătorie; apoi am căzut în desfrînare propriu-zisă cu mai multe fete, din care una sau chiar mai multe a avortat copii;

Tot în anii de liceu am învăţat să fumez, am citit multe cărţi necreştine, ateiste, de filosofie, de ştiinţă, de artă, de iniţiere teosofică şi masonică şi cărţi erotice şi pornografice, care m-au înstrăinat tot mai mult de Dumnezeu, neascultînd de preoţii Bisericii;

La facultate am fost la fel străin de religie, de biserică, de credinţa ortodoxă, iubind mai mult studiul, distracţiile, păcatele trupeşti, desfrînînd singur şi cu mai multe fete;

Mi-au plăcut de asemenea plimbările, turismul, în ţară şi peste

hotare, filmele pornografice şi practicile yoga, karate, artele marţiale, budismul, teosofia etc, iar la biserică mergeam numai Ocazional, la îndemnul altora;

Atît pînă la căsătorie, cît şi mulţi ani după căsătorie, nu am crezut în Dumnezeu şi am hulit în public şi în taină pe Dumnezeu, Biserica şi preoţii, rămînînd departe de Hristos;

M-am îndoit mulţi ani în credinţă, nu m-am spovedit nici nu m-am împărtăşit cu Sfintele Taine din copilărie, oprindu-mi soţia si copiii să meargă la biserică, sau lăsîndu-i din copilărie în voia

Nu am dat o educaţie creştinească copiilor mei, din care motiv si-au pierdut credinţa în Dumnezeu şi trăiesc ca şi mine în păcate, departe de Hristos;

Am înjurat de cele sfinte, am fost beţiv, am certat soţia, am inşelat-o cu alte femei, am obligat-o să facă avorturi şi n-am lasat-o să meargă la biserică;

Mi-e ruşine şi acum să merg la biserică în sărbători, ca să nu rida oamenii de mine şi mă tem să fac o spovedanie generală, căci am multe păcate şi nu le pot încă părăsi;

Am căzut în desfrînare cu mai multe femei, tinere, căsătorite, vaduve şi chiar cu rude;

Am făcut onanie, sodomie şi perversiuni sexuale multă vreme si nici acum nu m-am pocăit de aceste grele păcate, nici nu le-am spovedit pînă în prezent;

Am făcut politică şi duşmănie între rude şi colegi, am activat in organizaţii oculte şi securitate, m-am răzbunat, am pîrît, am Corupt pe alţii, nu iubesc pe Dumnezeu şi pe oameni, nu fac milostenie şi mă tem de moarte;

Ca profesor de liceu şi facultate am primit daruri şi bani la examenele de admitere şi am promovat elevii şi studenţii slabi la învăţătură, luînd mită şi cadouri, iar în unele cazuri am corupt fetele să păcătuiască cu mine pentru a lua examenele;

Ca medic am luat mită de la bolnavi ca să-i tratez, să-i operez, sa le dau concedii medicale şi să-i scot la pensie;

Ca director de întreprindere, fabrică, şcoală, am luat mită ca sa angajez noi salariaţi, am păcătuit cu femei ca să rămînă în serviciu si m-am purtat rău cu oamenii, persecutînd pe cei corecţi

și credincioși și favorizînd pe cei ce-mi dădeau cadouri și bani;

Mă lenevesc să merg regulat la biserică în sărbători, Duminica și în posturi, stau mult la televizor cu copiii mei, pierzînd timpul de rugăciune și odihnă, sînt împietrit(ă) la inimă, nu mă rog aproape deloc, nu am lacrimi de pocăință, nu am răbdare înviată, mă supăr din nimic, îmi doresc moartea, smintesc pe cei din jur cu viața mea, nu mă tem de iad și nu iert din inimă;

Am pierdut în zadar tinerețea, averea, sănătatea, tot ce mi-a dat mai scump Dumnezeu, și nu știu cum să mă pocăiesc și să dobîndesc iertare, fiind bătrîn, slab și păcătos. Insă am mare nădejde de mîntuire, căci cred în mila lui Dumnezeu și în rugăciunile Maicii Domnului care se roagă neîncetat pentru cei păcătoși.

Acestea sînt păcatele mele cele mai mari pe care le-am făcut din copilărie și pînă acum, pentru care mă căiesc și-mi pare rău și cer iertare de la Dumnezeu iar de la sfinția voastră, părinte, cer canon de pocăință și dezlegare, căci făgăduiesc să părăsesc păcatele mele și să pun început bun.

SPOVEDANIA CREDINCIOȘILOR SPORIȚI DUHOVNICEȘTE

Mărturisesc Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, Maicii Domnului, tuturor Sfinților și sfinției tale, cinstite părinte, toate păcatele mele de la ultima spovedanie pentru care mă mustră conștiința.

Nu slăvesc neîncetat pe Dumnezeu Cel în Treime închinat și preamărit pentru toate cîte mi-a dat în viață;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu ziua și noaptea pentru că m-a născut pe lume din părinți ortodocși și m-a luminat prin baia Sfîntului Botez;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoștință că mi-a dat viață, suflet, credință, sănătate și mi-a adăugat anii pînă astazi, ca să mă pot pocăi;

Nu mi-am făcut întreg canonul dat de părintele meu duhovnicesc la ultima spovedanie;

Am greșit cu gîndul și cu imaginația, treaz și în vis, ziua și noaptea, din cauza mîndriei și a neluării aminte de sine;

Am greșit cu limba, vorbind mult, clevetind, osîndind, glumind, luînd în rîs pe aproapele și uitînd mereu să rostesc rugăciunea: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ma pe mine păcătosul;

Am greșit cu uitarea, căci uit să mă rog neîncetat, să țin tăcere si să-mi fac canonul dat de duhovnic, uit să fac milostenie după m e r e, să-mi cer iertare de la aproapele, călcînd poruncile Domnului din Sfînta Evanghelie și, mai ales, uit de ceasul morții și al judecatii viitoare;

Am greșit cu lăcomia pîntecelui, mîncînd mult și de două ori pe zi, mai ales în posturi, bînd vin și mîncînd cu ulei în zilele

Sînt biruit de iubirea de bani și de averi și nu mă îndur să dau milostenie la săraci, să ajut pe cei lipsiți și să dau ajutor la construirea bisericilor noi;

Sînt greu luptat de gîndul slavei deșarte, de patimile trupului si de cumplitele gînduri de hulă împotriva celor sfinte;

Sînt adesea biruit de pofta desfrînării, visînd necurații, privind cu patimă fețe străine și, mai ales, femei îmbrăcate necuviincios;

Nu împlinesc tot ce am promis lui Dumnezeu la spovedanie și amin pocăința;

Sint rău (rea), împietrit(ă) la inimă, respingător, îndoielnic, mincinos și mă rog puțin;

Nu citesc cu rîvnă cărțile sfinte ortodoxe, mai ales, Sfînta Scriptură, Filocalia, Viețile Sfinților și scrierile Sfinților Părinți, cheltuind timpul vieții mele în zadar;

Nu am lacrimi la rugăciune, nu împlinesc jurâmînrul făcut la Botez și căsătorie și îmi rămîn rugăciunile și metaniile nefăcute;

Nu port grijă de copii și de soț (soție), trăind în neînțelegere si lipsindu-mi fiii de educație și de iubirea lui Hristos;

Nu iubesc pînă la jertfă pe Hristos și mă tem de moarte și de chinurile iadului, fiind slab și nepregătit;

Nu iubesc mai mult pe cei bolnavi și suferinzi, nu vizitez bolnavii din spitale, nu ajut după putere pe săraci, orfani, văduve și cerșetori, nici nu mă rog lui Dumnezeu pentru ei;

Nu mulțumesc îndeajuns lui Dumnezeu pentru necazuri, pentru boală, pentru sărăcie, pentru ocară și pentru toate încercările și ispitele vieții;

Nu iubesc pe toți oamenii deopotrivă și, mai ales, pe cei ce nu mă laudă, pe cei ce mă mustră, pe cei ce mă ocărăsc și îmi vădesc greșelile;

Sînt mîndru(ă), trufaș, iubitor de laudă și caut cinste și apreciere de la oameni, iar nu de la Dumnezeu;

M-am mărturisit pînă acum în grabă, superficial, fără căință și lacrimi;

Nu mă spovedesc regulat și nu-mi duc soțul și copiii la mărturisire;

M-am împărtășit cu Trupul și Sîngele lui Hristos fără lacrimi, cu puțină evlavie și credință, necutremurîndu-mă de iubirea de oameni a lui Dumnezeu și de harul negrăit al dumnezeieștilor Taine;

Nu ard la inimă de dorul lui Dumnezeu, nu mă aprind la rugăciune de focul Duhului Sfînt și nu pot spori deloc în dumnezeiasca iubire și în lucrarea harică a sfintei rugăciuni, lipsindumă de dulceața mistică a unirii minții și inimii cu Hristos;

Sînt nepăsător de mîntuire, fără răbdare în viață, nemulțumit de starea în care mă aflu și nu are cine mă povățui pe calea cea strimtă a mîntuirii;

Din cauza aceasta mă cert cu soțul (soția) și copiii, cu rudele și vecinii și nu-mi pot stăpîni firea, simțurile, gîndurile și imaginația.

Acum, apropiindu-mă de bătrînețe și de moarte, doresc să merg la o mînăstire și să mă rog lui Dumnezeu toată viața în liniște și singurătate, pentru care vă rog să mă sfătuiți și să mă călăuziți spre Hristos cum credeți mai bine.

De aceea, vă rog, părintele meu duhovnicesc să aveți milă de sufletul meu, să mă răbdați în ispitele vieții, să mă sprijiniți în lupta grea cu patimile care mă asupresc și să mă ajutați să nu pierd pe Hristos, ci să mă unesc cu El și să dobîndesc iertare, milă, har

|i mîntuire de la Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt, rînduindu-mi canon de ispășire și dezlegare de tot ce am făcut, căci i i! ;iduiesc să pun început bun de pocăință.

SPOVEDANIA FEMEILOR GRAVIDE CARE MERG LA MATERNITATE

întrucît femeile însărcinate trebuie să meargă la maternitate impărtășite pentru că își riscă viața în timpul nașterii, preoții de parohie sînt datori să le spovedească și să le împărtășească înainte de internare la spital, chiar dacă se află sub canon, urmînd ca ulterior să-și continue canonul dat. în caz de urgență, dacă femeia gravidă a rămas nespovedită și neîmpărtășită, preotul este obliigat s-o mărturisească pe scurt și s-o împărtășească cu Trupul si Sîngele lui Hristos, fiindcă la naștere femeile își riscă viața,

Iată un model de spovedanie, pe scurt, în caz de urgență:

Mărturisesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului, tuturor sfinților si sfinției tale, părinte, păcatele mele cele mai mari care le-am fcut în viață și de la ultima mea spovedanie:

Am fost întotdeauna slabă în credință și n-am mers regulat la biserică;

M-am rugat puțin, în grabă și n-am păzit poruncile lui Dumnezeu;

Am căzut în desfrînare înainte de căsătorie și am trăit în concubinaj, pînă m-am cununat religios;

Am născut atîția copii și am avortat cu voia atîția copii;

Chiar și acest copil care urmează să-1 nasc, am vrut să-1 avortez;

Am păcătuit cu unul sau cu mai mulți bărbați, înșelîndu-mi sotul cu voia;

Am înjurat de cele sfinte, am fost la vrăjitoare, am fumat și m-am un îmbătat;

Sînt certată cu părinții, cu rudele și cu alte femei și n-am cerut iertare pînă acum;

Am îndemnat pe alte femei la avort, la desfrînare și la răzbunare, iar pe unele le-am dus eu la avort și le-am ajutat;

M-am îmbrăcat necuviincios, după moda de azi, smintind lumea și am iubit distracțiile, dansul și televizorul;

Sînt oprită de Sfînta Împărtășanie pe un timp, din cauza păcatelor mele;

N-am postit cele patru posturi și zilele rînduite și nu țin curățenie cu soțul;

îmi pare rău de toate păcatele pe care le-am făcut și cu lacrimi cer iertare de la Dumnezeu; iar dacă voi naște copilul, făgăduiesc că voi părăsi păcatele făcute și îmi voi face canonul rînduit pentru ele și nu voi mai avorta nici un copil.

Acestea sînt păcatele mele cele mai grele care le am pe conștiință, pentru care cer iertare de la Dumnezeu și de la sfinția voastră, cinstite părinte, și vă rog să mă dezlegați, să mă împărtășiți cu Sfintele Taine și să mă binecuvîntați ca să am o naștere ușoară și să-mi dăruiască Domnul un copil frumos și sănătos.

SPOVEDANIA BĂTRÎNILOR ȘI BOLNAVILOR ÎN STARE GRAVA

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Sale Maici, tuturor sfinților și sfinției tale, părinte, toate păcatele mele mari care le-am făcut în viață și de care mă mustră conștiința.

Am trăit pe pămînt cu multă nepăsare de mîntuirea sufletului meu și cu multă îndoială și nesimțire;

Nu m-am spovedit din copilărie, de cînd mă ducea mama la biserică și nu mi-am mărturisit niciodată păcatele mele cele mari;

în copilărie am fost rău, neascultător de părinți, străin de biserică și nu aveam frică de Dumnezeu și de păcat;

Cînd eram mai mare iubeam jocurile, petrecerile, beția, furtul, minciuna, tutunul, înjurăturile și femeile;

Am căzut în păcate cu femei înainte de căsătorie, am înjurat pe Dumnezeu, am furat de la alții și nu mergeam decît rar la biserică;

Am păcătuit cu soția mea înainte de căsătorie, am păzit-o să nu facă mulți copii, am născut cu ea atîția copii și am trimis-o să avorteze atîția copii;

N-am dat o creștere bună copiilor mei, i-am lăsat de capul lor, s-au făcut răi de tineri și au trăit de mici în beții și desfrînări, departe de Dumnezeu și de biserică;

Am înșelat soția de mai multe ori, păcătuind cu alte femei (bărbați), unele chiar rude, și am lăsat una (sau mai multe) gravidă, fără a mărturisi la preot toate aceste mari păcate și m-am împărtășit cu nevrednicie;

Am înjurat mult de cele sfinte, hulind pe Dumnezeu; am bătut de mai multe ori femeia, am alungat-o de acasă, am vrut să iau alta femeie, smintind copiii și vecinii cu păcatele mele;

Am fost foarte bețiv, rău, necredincios și fumător în viață și nu am mers regulat în sărbători la biserică; ci mă duceam la cîrciuma la prieteni, la tîrg, la cîmp cu vitele, uitînd aproape total de Dumnezeu;

Posturile nu le-am ținut, decît miercurea și vinerea, sau cîte-o saptămînă la început și la sfîrșit, iar la spovedanie nu mergeam deloc, fie că nu-mi plăcea de preot, fie din necredință și uitare de ceasul morții;

La beție și mînie mi-am bătut soția, m-am certat cu rudele și cu vecinii, de la pămînt și de la vite, am avut multe judecăți la tribunal, punînd martori mincinoși;

Am ucis mulți oameni în război, am fost crud, răzbunător și rau

Am făcut politică și am trăit toată viața în ură, în ceartă și dușmănie cu rudele, cu vecinii și cu copiii mei;

Nu m-am împărtășit de mic cu Sfintele Taine, nu m-am rugat niciodată din sfintele cărți, nu am citit Biblia, nu cunosc deloc invațatura de credință ortodoxă și am zis că sectele sînt mai bune ca Ortodoxia;

Acestea sînt păcatele mele cele mai mari înviată, pentru care cer iertare și dezlegare, ca să pot primi Trupul și Sîngele lui Hristos, înaintea Căruia trebuie să stau cît de curînd la judecată.

SPOVEDANIA BOLNAVILOR PARALIZAȚI CARE NU POT VORBI*

Pe bolnavii fără grai sau operați în stare gravă sau muți, dar cu mintea lucidă, preotul trebuie să-i mărturisească pe scurt, de păcatele mari făcute în viață, iar ei trebuie să răspundă afirmativ sau negativ, prin senine cu mîna sau cu capul.

Iată ce anume trebuie să-i întrebe preotul pe cei ce zac în patul suferinței și așteaptă ceasul morții și al judecății:

Frate creștine, crezi cu tărie în Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt?

Ai zis vreodată că nu există Dumnezeu?

Ai înjurat în viață de cele sfinte?

Ai mers vreodată la adunările sectanților?

Te-ai deznădăjduit vreodată de viață și de mîntuire?

Ai încercat în viață să te sinucizi?

Ai urît pe cineva de moarte? Dar te-ai împăcat cu el pînă acum?

Ai păcătuit în viață cu alte femei (bărbați) afară de soție (soț)?

Ai păcătuit cu soția înainte de cununia religioasă?

Ai obligat soția să-și ucidă copiii?

Cîte avorturi ați făcut în viață?

Cîți copii ați născut și cîți ați botezat în viață?

Ai ucis vreun om ?

In viață ai fost bețiv, desfrînat și rău?

Ți-ai bătut soția și copiii?

*) **Notă:** Dacă bolnavul își poate scrie singur păcatele, se poate spovedi și în scris. Dacă bolnavul cade în comă, poate fi spovedit pe scurt la preot de soție, de părinți sau de copii. Iar dacă cineva este gata să moară nespovedit și nu este preot la îndemînă, bolnavul își poate mărturisi păcatele mari la soție, la copii, rude etc. iar aceia sînt datori să spună păcatele mărturisite de cel mort unui duhovnic, ca să fie dezlegat.

Ai dat copiilor educație creștinească sau i-ai lăsat în voia lor?

Ai împărțit moștenirea în mod egal la copii?

Nu ai stricat în viață familia cuiva?

Ai furat ceva din averea altora?

Te-ai rugat lui Dumnezeu regulat seara și dimineața?

Ai mers regulat în sărbători la sfînta biserică?

Ai ținut în viață sfintele posturi?

Ai făcut în viață milostenie la săraci?

Te-ai spovedit și împărtășit regulat la biserică?

Acum ești împăcat cu femeia și cu toți oamenii?

Te-ai pregătit creștinește pentru moarte și pentru a sta la decată în fața lui Hristos?

Te căiești din inimă de toate păcatele făcute în viață?

Ai nădejde tare de mantuire?

Vrei acum să te împărtășești cu Trupul și Sîngele lui Hristos?

SPOVEDANIA ORFANILOR, HANDICAPAȚILOR, INFIRMILOR ȘI CERȘETORILOR

Mărturisesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului, tuturor sfinților si sfinției voastre, părinte, toate păcatele mele ce le-am făcut în viată și de la ultima spovedanie care le am pe conștiință:

Nu slăvesc pe Dumnezeu Care a făcut cerul și pămîntul și mi-a dat viață;

Nu mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat zile pînă astăzi, deși sint orfan, infirm și trăiesc din mila oamenilor;

Nu dau laudă lui Dumnezeu - Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt, că mi-a dat minte să pot gîndi, ochi să pot vedea, limbă să pot vorbi si inimă să-L pot lăuda;

Nu mulțumesc din toată inima lui Hristos, Mîntuitorul lumii, că are milă și de mine păcătosul și mă hrănește în toată ziua din mlila oamenilor cu pîine, cu haine, cu apă și adăpost pentru noapte;

însă mă căiesc, părinte, că sînt nemulţumitor şi cîrtesc înaintea lui Dumnezeu, zicînd că de ce m-a născut orfan, infirm şi sărac pe lume şi nu sînt şi eu sănătos şi în stare să mă hrănesc cu mîinile mele, ca ceilalţi oameni;

Uneori chiar mă deznădăjduiesc şi îmi doresc moartea, cînd mă văd singur pe lume, gol, bolnav, sărac şi fără mîngîiere, mai ales cînd văd că mulţi mă ocolesc, se feresc de mine, nu mă cercetează la azil şi spital şi chiar mă mustră;

Alteori mă mînii pe cei sănătoşi, că nu sînt şi eu ca ei, şi îi judec în cugetul meu;

Iar alteori slăbesc în credinţă şi zic că Dumnezeu este nedrept, căci unora le dă de toate şi sănătate, iar eu nu am nici adăpost, nici casă, nici masă, nici familie şi copii şi nici trup sănătos;

Din cauza deznădejdii am dorit uneori să-mi pun capăt vieţii; altădată am înjurat de cele sfinte, iar în tinereţe am căzut în desfrînare de cîteva ori cu o femeie (bărbat) infirmă ca şi mine şi n-am mărturisit niciodată vreunui preot;

De multe ori am furat de la vecini, de pe cîmp, din casele şi grădinile altora cîte ceva de mîncare şi îmbrăcăminte, că nu am cu ce trăi;

La preot nu m-am spovedit de multă vreme, nici nu m-am împărtăşit de mulţi ani, căci nimeni nu şi-a făcut milă cu mine să mă ducă la biserică sau să-mi aducă un preot cu cele sfinte;

Nici la biserică nu merg regulat, căci mi-e ruşine de oameni şi n-am cu ce mă îmbrăca, iar cînd merg, stau la uşa bisericii şi cer milă de la creştini;

De multe ori simt singur şi părăsit pe lume şi mă rog cu lacrimi înaintea lui Dumnezeu să aibă milă şi de sufletul meu;

Mă bucur mult cînd mă cercetează şi mă ajută cineva, şi sufăr mult cînd sînt uitat de toţi şi plîng singur, pînă mă mîngîie Dumnezeu şi Maica Domnului.

Acestea sînt păcatele mele cele mai mari din viaţă şi vă rog, părinte, să mă iertaţi de toate cîte am făcut şi să-mi daţi canon şi dezlegare de păcate, iar, dacă se poate, să mă uniţi cu Hristos prin Sfînta împărtăşanie.

SPOVEDANIA VĂDUVELOR ŞI VĂDUVILOR

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Sale Maici, tuturor sfinţilor Săi, sfîntului înger păzitorul vieţii mele şi sfinţiei voastre, părintele meu duhovnicesc, toate păcatele mele de la ultima spovedanie, precum şi păcatele mele cele mari din copilărie pînă acum pentru care mă mustră conştiinţa:

Nu slăvesc pe Dumnezeu Cel în Treime închinat şi preamărit;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu ziua şi noaptea pentru că m-a născut pe lume din părinţi ortodocşi şi m-a luminat prin baia Sfîntului Botez;

Nu mulţumesc lui Dumnezeu cu lacrimi de recunoştinţă că mi-a dat viaţă, suflet, credinţă, sănătate şi mi-a adăugat anii pînă astăzi, ca să mă pot pocăi;

Mărturisesc că în tinereţe am fost(sau nu) fată cinstită şi m-am casătorit cu un tînăr credincios (sau rău, beţiv etc);

în căsnicie m-am împăcat bine (sau nu) cu soţul, am trăit împreună atîţia ani şi am născut atîţia copii;

0 dată (sau de mai multe ori) mi-am înşelat (sau nu) soţul pacătuind cu alţi bărbaţi, am avortat (sau nu) atîţia copii şi ne-am **păzit** să nu avem copii, pentru care mă căiesc pînă la moarte;

De asemenea, mă căiesc foarte mult că nu am dat o bună educaţie religioasă copiilor mei, lăsîndu-i să cadă în toate păcatele de moarte: desfrîu, avort, certuri, beţii şi divorţ;

Mă căiesc din suflet că nu am îndemnat mai mult la rugăciune, la spovedanie şi la biserică nici pe copii, nici pe soţul meu cît am trăit împreună;

Mă căiesc mult că, din neglijenţa mea, soţul meu a murit nespovedit, neîmpărtăşit şi fără lumînare - care simbolizează lumina faptelor bune pe pămînt -, şi s-a dus nepocăit înaintea lui Hristos, Mîntuitorul lumii, pentru care amîndoi vom da greu raspuns la judecată;

De aceea, vă mărturisesc toate păcatele de moarte ale soţului meu, cîte ştiu că le-a făcut în viaţă, singur şi cu mine, şi făgăduiesc,

înaintea lui Dumnezeu și a sfinției voastre, să fac eu canon pentru iertarea păcatelor lui (aici soția spune preotului toate păcatele cunoscute ale soțului ei);

Acum de cînd am rămas văduvă, am făcut următoarele păcate mari:

Am cîrtit înaintea lui Dumnezeu că m-a despărțit de soțul meu prea devreme, zicînd că mai bine aș fi murit eu înaintea lui, căci este foarte grea văduvia;

Mă mustră conștiința căci a murit soțul(soția) repede și nepregătită) și nu am făcut destule rugăciuni și milostenii pentru sufletul lui;

Nu port grijă mai mult de copiii mei căsătoriți și necăsătoriți, lăsîndu-i să trăiască fără pocăință, după voia lor și mă tem să nu aibă și ei același sfîrșit rău ca și tatăl lor, spre osînda lor și a mea;

Nu merg regulat la biserică, nu mă rog mai mult, nu postesc cum trebuie, nu citesc cărți sfinte, mă spovedesc rar, mă împărtășesc numai la Sfintele Paști și mă tem să nu mă duc și eu nepregătită înaintea lui Hristos, cum s-a dus și soțul meu;

Apoi am făcut un păcat și mai mare. Căci dorind să mă căsătoresc a doua oară, n-am cerut sfatul preotului și am trăit în desfrînare și concubinaj atîta timp cu (unul, doi sau mai mulți) bărbați, făcînd grele păcate trupești acum la bătrînețe, mîniind pe Dumnezeu și smintind pe copiii mei și pe cei ce mă cunosc;

La îndemnul rudelor, m-am cununat religios cu un bărbat văduv și am conviețuit atîția ani, apoi ne-am despărțit și de atunci nu am mai greșit cu nici un bărbat;

Acum sînt bătrînă și plină de păcate și vreau să le părăsesc pe toate, să fac canon pentru ele și să plîng pînă la moarte. Căci am mare nădejde că mă va ierta și milui Bunul Dumnezeu și Mîntuitorul nostru Iisus Hristos, urmînd întru totul sfatul și canonul dat de sfinția voastră.

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

SPOVEDANIA CELOR CE REVIN LA ORTODOXIE

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, tuturor sfinților și sfinției voastre, părinte, toate păcatele mele cele mari pe care le-am făcut înainte de a părăsi Biserica Ortodoxă și cele pe care le-am săvîrșit cît am fost amăgit de sectanți, pînă m-am întors iarăși în sînul Bisericii lui Hristos.

Ca fiu al Bisericii Ortodoxe, încă de copil am fost rău, neascultător de părinți, nu mergeam la sfintele slujbe, nu mă rugam cu credință lui Dumnezeu, nu mă spovedeam decît la Sfintele Paști.

Cînd eram elev de școală, furam bani de la părinți, spuneam minciuni, nu învățam bine carte, fumam, mergeam cu băieții răi la film, la discotecă, la jocuri și făceam urîte păcate trupești.

Cînd m-am făcut mai mare, am căzut în păcate trupești cu mai multe fete și am trăit un timp în concubinaj pînă m-am cununat religios.

Cu soția am făcut multe desfrînări și ucideri de copii, căci am păzit-o să nu rămînă gravidă și am obligat-o să facă atîtea avorturi, pe care nu le-am mărturisit la preot, nici nu le-am părăsit și nici nu m-am pocăit pentru ele.

Apoi, fiind stăpînit de duhul mîndriei și neavînd un duhovnic bun, mărturisesc că am fost amăgit de sectanți, necunoscînd bine credința ortodoxă, și de atîția ani m-am lepădat de Biserică și de Botezul ortodox și m-am dus la sectă (aici se spune numele sectei);

Am primit daruri și ajutoare materiale de la sectanți, ca să părăsesc Biserica Ortodoxă și să hulesc dreapta credință în Dumnezeu;

Am fost orbit de diavolul și am hulit credința ortodoxă, mai ales Sfînta Cruce, pe Maica Domnului, icoanele și preoții slujitori;

Am ajuns chiar să urăsc pe sfinți, pe preoți și pe credincioșii ortodocși, judecîndu-i și vorbindu-i de rău;

Am urît de moarte Ortodoxia, Biserica, cele sfinte și m-am lepădat de Botezul ortodox, primind botezul și credința sectei în care am căzut;

Am alergat peste tot cu daruri și cărți sectare, prin casele ortodocșilor de la sate și orașe să-i convertesc la secta la care eram eu și am amăgit unul, doi, sau atîția ortodocși, făcîndu-i sectanți ca și mine;

Am distrus și am profanat icoane, cruci, cărți ortodoxe și m-am certat cu mulți ortodocși pentru credință, fiind foarte zelos pentru învățătura sectară;

M-am certat cu preoții în public și i-am hulit, vorbindu-i de rău și numindu-i mincinoși și închinători la idoli;

Am hulit Biserica întemeiată de Hristos, sfintele slujbe și pe credincioșii ortodocși, smeriți și ascultători;

Am urmărit viața preoților și a unor credincioși mai slabi și am defăimat în public păcatele lor;

Am răspîndit cărți, biblii și broșuri sectare, prin sate și orașe;

M-am lăsat robit de demonul mîndriei și al iubirii de slavă deșartă, spunînd că numai sectanții se mîntuiesc, neștiind că nu este mîntuire fără Biserică, fără Cruce și fără Sfintele Taine;

Am predicat cu mîndrie în adunarea sectanților, socotindu-mă apostol și trimis de Dumnezeu ca să vestesc mîntuirea altora, amăgindu-i că se mîntuiesc fără Biserică.

Acum mă căiesc cu lacrimi de aceste păcate grele și făgăduiesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului, tuturor sfinților Lui și sfinției tale, părinte, că mă lepăd de toată învățătura eretică a sectanților, de crezul lor, de mîndria lor, de hulele lor, de adunarea lor și cer iertare din toată inima pentru toate păcatele mele. Vă rog să-mi dați aspru canon de pocăință și dezlegare, căci mă reîntorc pentru totdeauna în sînul Bisericii lui Hristos, ca să-mi mîntuiesc sufletul.

SPOVEDANIA ATEILOR ȘI PAGÎNILOR CARE SE ÎNTORC LA HRISTOS ȘI PRIMESC BOTEZUL ORTODOX

Mărturisesc lui Dumnezeu, Cel în Treime închinat și mărit, Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt, Maicii Domnului nostru Iisus Hristos, tuturor sfinților și sfinției tale, părinte, că m-am născut din părinți atei (sau necreștini, păgîni) și am fost crescut în credința părinților mei (ateism, păgînism), fără să cunosc pe adevăratul Dumnezeu, fără să știu că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu si Mîntuitorul lumii și să înțeleg că nimeni nu se poate mîntui, fară dreapta credință, fără Botez în numele Preasfintei Treimi și fără Biserică.

Mărturisesc de asemenea, că, luminîndu-mă Dumnezeu cu lumina cunoștinței Sfintei Evanghelii, am aflat calea mîntuirii în Biserica Ortodoxă și am primit de bunăvoie Botezul ortodox, devenind fiu duhovnicesc al Bisericii întemeiate de Hristos, pentru care dau slavă și mulțumită lui Dumnezeu.

Cît am fost în credința părinților mei, departe de Hristos, am facut multe păcate, pe care eu nu le socoteam a fi păcate, nemărturisindu-le niciodată cuiva. Iar acum le mărturisesc cu căință Domnului nostru Iisus Hristos și sfinției tale, părinte, după cum urmează:

Am hulit credința creștină adusă în lume de Hristos, socotind-o mincinoasă, amăgitoare și pierzătoare de suflet;

Am hulit Biserica Ortodoxă, pe slujitorii ei, slujbele ei, sfinții ei, Crucea răstignirii, învierea din morți a Domnului, icoanele și pe Maica Domnului;

Am hulit Evanghelia propovăduită în lume de Hristos și de Sfinții Apostoli, socotind-o neadevărată, mincinoasă, nemîntuitoare;

Am hulit dogmele credinței ortodoxe, în special dogma Preasfintei Treimi, și dogma întrupării din Fecioară a Fiului lui

Dumnezeu și a învierii, profanînd și defăimînd dreapta credință și numele lui Iisus Hristos;

Am hulit pe episcopi, pe preoți, pe creștinii ortodocși, urîndu-i de moarte și numindu-i înșelători ai oamenilor și vrednici de pedeapsă;

M-am căsătorit cu femeie păgînă (atee) ca mine (sau cu femeie creștină) și am născut atîția copii pe care nu i-am botezat sau i-am botezat în legea mea sau in legea creștină ortodoxă;

Am păcătuit cu multe femei în viață, creștine și păgîne și am născut copii cu ele pe care i-am botezat în legea mamelor lor;

Am avut mai multe femei și le-am silit să avorteze copiii, făcînd cu ele tot felul de sodomii sau orgii;

Am cîștigat mulți bani pe nedrept și am fost foarte lacom de averi;

Am fost rău, răzbunător, nemilostiv, hulitor de cele sfinte, zgîrcit, ucigaș de oameni și plin de toate păcatele;

Am ucis trupește sau sufletește, cu voie sau fără voie, mai mulți oameni și copii de creștini, cînd eram ateu sau păgîn (mahomedan, budist, evreu etc.) și am făcut mult rău și pagubă creștinilor, urîndu-i de moarte pentru Hristos.

Acum mă căiesc de toate păcatele mele din necredință, din neștiință, din răutate, cu voie și fără voie și cer să iiu iertat, dezlegat și numărat între fiii Bisericii lui Hristos, prin baia Sfîntului Botez, căci mă căiesc de toate păcatele mele și mă lepăd de legea păgînă îcare am fost pînă acum, de învățătura ei, de botezul ei și de obiceiurile ei, străine de Hristos și cer iertare de la Dumnezeu. Iar sfinția voastră să-mi fiți martor înaintea lui Hristos pentru convertirea și pocăința mea și să mă ajutați să «pun început de viață creștinească, spre mîntuirea mea și a familiei mele.

SPOVEDANIA CREȘTINILOR CARE AU FĂCUT PĂCATE FOARTE GRELE ÎN VIAȚĂ

Mărturisesc Domnului nostru Iisus Hristos, Preasfintei Născatoare de Dumnezeu, tuturor sfinților din cer și sfinției tale, cinstite părinte, că eu sînt creștin numai cu numele, după Botez, dar prin faptele mele cumplite sînt cel mai păcătos om de pe pămînt și nu este altcineva mai rău decît mine. De aceea mă cutremur să-mi mărturisesc și să-mi descopăr cumplitele mele păcate pe care, singur, de bunăvoie le-am făcut în această viață, netemîndu-mă de Dumnezeu, nerușinîndu-mă de oameni și pentru care nu m-a mustrat conștiința.

Acum, sfințite părinte, văzîndu-mă bolnav, bătrîn și mustrat de conștiință, și temîndu-mă de moarte și de judecata lui Dumnezeu, cu lacrimi și cu durere din inimă mărturisesc păcatele mele cele prea mari și grele care mă apasă pe suflet și pe care nu le-am mărturisit niciodată amănunțit la vreun preot în viața mea, nefăcînd nici canon pentru ele.

M-am născut într-o familie de părinți (buni) răi, necredincioși și bețivi, care nu mi-au dat nici o educație creștinească în viață;

De mic am fost slab în credință, neascultător, mincinos și rau, imitînd păcatele părinților pe care le vedeam la ei și la cei din jur, căci înjuram de cele sfinte, fumam, furam, mă băteam cu copiii și nu mergeam la biserică;

Cînd eram mai mare arh început să fur orice din casă, de la vecini, de la școală, de pe cîmp, iar banii îi dădeam pe țigări, pe bauturi și la distracții; alteori fugeam de la școală și de la biserică, pentru că nu-mi plăcea să învăț și să mă rog;

De la vîrsta de 14-15 ani am început să cad în desfrînare, cu soră a mea mai mică, cu o verișoară, cu mai multe fete, fără nici o rușine și teamă de Dumnezeu și de oameni;

De la vîrsta de 16-17 ani am intrat într-o bandă de hoți și

furam bani, vite, haine, de toate;

Am spart case, mașini, magazine, depozite, bănci etc. și-am furat averi mari;

Am jefuit mai multe biserici și am furat din sfintele altare sfinte vase, cruci de metal prețios, veșminte, obiecte de cult și cărți, pe care le-am profanat și vîndut pe bani;

Am furat multe icoane vechi din case și din biserici și le-am vîndut străinilor pe valută; am furat covoare, bani și alte bunuri din biserici și le-am vîndut;

Am fost în alte țări și am spart mașini, vagoane de tren, magazine și am furat bijuterii și multe obiecte de valoare.

Am spart case de oameni bogați și de rînd și m-am bătut cu ei; pe unii i-am lovit greu, pe alții i-am mutilat, iar pe alții i-am ucis cu pumnul, cu arma, cu cuțitul etc;

Am ucis în viață mai mulți oameni, la beție, în pușcării, unde am stat de mai multe ori, fie la distracții în cîrciumi, în hoteluri și la nunți, lovindu-i cu cuțitul, cu pumnul, cu obiecte speciale sau cu pistolul, fără să am mei o mustrare de conștiință, fiind mai rău decît fiarele;

Am căzut în tot felul de desfrînări și sodomii cu zeci de femei și fete minore, pe unele violîndu-le, pe altele bătîndu-le, iar pe altele omorîndu-le, după ce păcătuiam cu ele, ca să le iau averile;

Fiind în război, am ucis cu voia sute, mii de ostași inamici, cu mitraliera, cu tunul, cu tot felul de arme, fără nici o milă și frică de Dumnezeu;

Am ucis oameni, tineri și bătrîni, femei și copii, în casă, la bloc, pe cîmp, în cîrciumi și i-am jefuit;

Am răpit copii și i-am vîndut pe bani;

Am vîndut diferite droguri și medicamente false sau vechi, îmbolnăvind pe mulți și am corupt sute și mii de tineri, prin ateism, sectarism, yoga, practici metafizice păgîne, teosofie etc;

Am stricat casele multora, luîndu-le femeile sau fetele;

Am jurat strîmb, am fost căpitan de hoți și putînd să scap de la moarte pe cineva, am dat poruncă să-l omoare, nefiind vinovat;

Am falsificat bani, pașapoarte și alte acte publice;

Am bătut pe tata și pe mama și am vrut de mai multe ori chiar să-i omor;

Am ucis la beție sau la mînie pe tata, pe mama, pe fratele meu, rude, vecini, femei, dușmani etc, pentru avere, bani și moștenire; m-am bătut cu alți hoți și bețivi și i-am ucis cu arma, cu cuțitul, cu pumnul etc;

Din răzbunare sau la beție, am dat foc la casa mea, a vecinilor, a fraților, a dușmanilor;

Am crezut în vrăji, am făcut vrăji, am avut în casă duhuri rele și prin ele am făcut mult rău la oameni;

Am stricat casele mai multor creștini prin vrăjitorie, prin desfrînare și prin lucrarea diavolului;

Am oprit plata celor ce mi-au lucrat, le-am dat mai puțin decît trebuia, i-am jignit, lovit și amenințat;

Am fost om politic ateu și am făcut mult rău celor nevinovați care îmi cereau ajutor, cerînd de la ei bani mulți și daruri;

Ca primar, prefect, ministru, om de stat, am trimis pe mulți la închisoare pe nedrept, n-am făcut dreptate, am luat daruri, am fost corupt și ateu; n-am avut deloc milă de săraci, orfani, văduve, țărani etc;

Fiind în funcții mari de stat, am oprit să se zidească biserici noi, am poruncit să se dărîme biserici și în locul lor să se facă parcuri, școli, cinematografe, cîrciumi, blocuri etc;

De asemenea, am persecutat preoți, călugări, creștini evlavioși, pe motiv că sînt rîvnitori pentru Biserică și întorc pe mulți la Hristos și nu acceptă corupția și trădarea;

Apoi am aprobat și ajutat pe sectanți să-și construiască, în orașe și sate, case de adunare, deși nu aveau mulți credincioși, primind de la ei valută și daruri mari, cu scopul de a-i corupe pe ortodocși și a-i face sectanți;

Ca director și inginer șef, am făcut multe acte false, furturi și nedreptăți în fabrici, ministere, întreprinderi etc, făcînd mare pagubă țării, întreprinderii și oamenilor, din care cauză mulți au ajuns la închisoare;

N-am dat salariul după dreptate tuturor și am persecutat femeile muncitoare care nu-mi aduceau daruri și nu voiau să păcătuiască cu mine; iar pe cele ce furau și păcătuiau cu mine le favorizam, le dădeam prime și concedii, netemîndu-mă de Dumnezeu și de blestemul oamenilor nedreptățiți;

Ca activist de partid și ateu, urmăream elevii de școli, învățătorii și funcționarii care mergeau la biserică, pe cei ce credeau în Dumnezeu și pe cei ce posedau cărți sfinte și-i pîram la securitate ca să fie anchetați, scoși din serviciu și pedepsiți;

Persecutam pe creștini și țineam conferințe de ateism în sate, orașe, instituții, școli, facultăți și fabrici, încercînd să conving pe mulți că nu este Dumnezeu și creștinismul este un mit;

Ca ofițer în armată, am ajuns ateu și am persecutat și urmărit pe soldații și ofițerii evlavioși, pentru că mergeau la biserică pe ascuns, se cununau religios și aveau icoane în casă, iar pe unii i-am pedepsit și i-am persecutat ca să nu mai creadă în Dumnezeu;

Am controlat pe recruți și soldați dacă poartă cruci la piept și dacă au cărți și icoane ortodoxe la ei și i-am pedepsit;

Ca ofițer de poliție, am urmărit pe cei nevinovați, din motive politice, le-am făcut dosare false, le-am pus martori mincinoși și i-am aruncat în pușcării pe nedrept pe mulți ani, unde au avut de suferit, iar unii au murit acolo;

Ca ofițer de securitate, am făcut mult rău oamenilor, i-am urmărit pe mulți creștini nevinovați, i-am anchetat noaptea la domiciliu, i-am bătut de moarte ca să dea declarații false și la proces am cerut condamnarea lor la închisoare grea, unde unii au și murit;

De asemenea, am corupt pe mulți oameni cinstiți - studenți, funcționari, directori, civili, militari și fețe bisericești -, i-am avansat și le-am dat bani ca să fie în slujba securității și a mea;

Am anchetat preoți, călugări și creștini buni și am reușit să-i fac pe mulți informatori politici, ca să-și pîrască pe frații lor, iar pe alții i-am condamnat greu;

Am pe conștiință mulți morți, bolnavi și oameni bătuți, chinuiți și pedepsiți de mine în închisori, pe care n-am recunoscut că i-am pîrît și condamnat și de la care nu mi-am cerut iertare;

Ca judecător, procuror și avocat, fiind lipsit de credință și frică de Dumnezeu, am judecat pe nedrept, dînd amenzi mari și condamnînd la închisoare grea pe mulți oameni nevinovați, iar pe cei vinovați, pe hoți, atei și ucigași, i-am scos nevinovați în fața legii, în schimbul unor mari daruri și sume de bani;

Ca judecător și șef de tribunal, am condamnat la închisoare pe unii oameni nevinovați, pe bază de dosare false și motive politice, pentru că erau împotriva comunismului și ateismului, urni dintre ei murind prin închisori;

Fiind comandant de pușcărie, am bătut de moarte pe cei condamnați politic și am pus pe gardieni să-i bată cumplit, să-i chinuie cu foamea, cu frigul și cu tot felul de pedepse, iar pe unii dintre ei i-am ucis, direct sau indirect, prin tortură, înfometare, boală și împușcare;

Ca învățător și profesor în școli, am predat ateismul, am schimbat istoria țării și a Bisericii și am interzis elevilor să creadă în Dumnezeu, să se închine, să aibă Biblie, să citească cărți sfinte și să participe la sfintele slujbe;

Ca medic, am făcut sute și mii de avorturi la spitale și acasă;

Am făcut injecții speciale femeilor și le-am dat medicamente anticoncepționale, sterilizîndu-le să nu rămînă gravide, ucigînd prin toate metodele mii de copii, pe care, acum, îi am pe conștiință;

Am dat medicamente vechi sau greșite la bolnavi și am ucis sau am îmbolnăvit numeroși copii, femei însărcinate și bolnavi, călcînd jurămîntul dat ca medic și supărînd mult pe Dumnezeu. Am făcut injecții cu microbul SIDA, fără să știu și am îmbolnăvit de moarte pe cîțiva copii;

Ca farmacist și asistent(ă) medical(ă) am dat la femeile însărcinate tot felul de medicamente anticoncepționale și am făcut personal avorturi clandestine, contribuind direct la uciderea a numeroși copii și a cîtorva mame, pe care le am pe conștiință;

Ca om de afaceri și comerciant, am dat împrumut bani cu camătă, luînd dobînzi mari; am dat fonduri mari proprii pentru cluburi, stadioane, restaurante, hoteluri, bănci, case de toleranță, case de adunare și altor organizații oculte dubioase, iar pentru spitale, orfelinate, azile și locașuri de cult ortodoxe n-am dat nimic sau foarte puțin, făcînd mult rău Bisericii Ortodoxe, adunind sume mari de bani de la oamenii săraci, încurajînd corupția, beția și desfrîul și mîniind pe Dumnezeu;

De asemenea, am vîndut alimente vechi, alterate, băuturi făcute cu chimicale, vin amestecat cu apă, produse industriale

slabe și îmbrăcăminte sintetică, înșelînd și îmbolnăvind pe mulți oameni, din care am încasat venituri mari;

Ca șofer, am accidentat mortal și am mutilat cu mașina mai mulți oameni, lăsîndu-i să moară în drum și fugind de la locul accidentului, din cauza mea, fiind băut și neatent la volan;

Ca țăran și muncitor de rînd am fost foarte bețiv și desfrînat, m-am certat cu soția, am bătut-o greu și s-a sinucis din caza mea, apoi m-am judecat cu rudele și vecini de la avere și teren, cîștigînd procesul pe nedrept, din care pricină ne-am bătut și l-am lovit greu, mutilîndu-1 (sau omorîndu-1);

Ca preot, am blestemat pe credincioși și au murit nedezlegați de mine, n-am sfătuit mai mult pe femei să nu-și ucidă copiii, n-am încercat să împac pe cei certați, divorțați, aflați în ură de moarte și în proces;

Au murit cîțiva copii nebotezați și bătrîni sau bolnavi nespovediți și neîmpărtășiți din neglijența mea, pentru care voi da greu răspuns în fața lui Hristos;

De asemenea am rămas văduv și m-am recăsătorit necanonic, smintind pe credincioși prin viața mea și pierzînd harul preoției;

Ca monah, am călcat voturile călugărești date în fața lui Hristos cu mîna pe Sfînta Evanghelie, plecînd în lume și căsătorindu-mă. Din această cauză m-am rupt de Biserică, asemenea apostaților, smintind oamenii și nu m-am hotărît încă să mă întorc înapoi ca să scap de pedeapsa lui Dumnezeu.

Ca bărbat necăsătorit, am desfrînat cu multe fete, femei căsătorite și văduve, păzindu-le și obligîndu-le să avorteze și să-și abandoneze copiii;

Acestea sînt păcatele mele cele mari împotriva Duhului Sfînt și păcatele strigătoare la cer, pe care nimeni altul nu le-a făcut pe pămînt, pentru care mă căiesc, căzînd la picioarele milei lui Dumnezeu. Iar sfinția ta, cinstite părinte, să-mi fii martor înaintea lui Hristos la judecată, că m-am mărturisit de ele, că mă căiesc din toată inima, că cer iertare și aspru canon pînă la moarte, pentru ca măcar în ceasul cel mai de pe urmă să fiu iertat, dezlegat și mîntuit.

SPOVEDANIA FEMEILOR CARE AU FĂCUT PĂCATE MARI ÎN VIAȚĂ

Mărturisesc lui Dumnezeu, Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, tuturor sfinților și sfinției tale, cinstite părinte, toate păcatele mele cele mari și foarte mari pe care le-am făcut în viață împotriva Duhului Sfînt, precum și păcatele strigătoare la cer, cum nu au mai făcut alte femei pe pămînt, pentru care sînt vrednică de toată pedeapsa și de cele mai grele chinuri ale iadului, și pe care nu le-am mai mărturisit niciodată la preot:

Am fost născută într-o familie creștină (bună sau) decăzută moral, din părinți bețivi, răi și necredincioși, care trăiau în concubinaj și nu știau de Dumnezeu și de Biserică;

în copilărie n-am primit nici o educație creștină ortodoxă, nici n-am fost dusă la biserică, la spovedanie, la Sfînta împărtășanie, nici cărți de rugăciuni nu am avut și nimeni n-a avut grijă de sufletul și de viața mea;

în anii tinereții am căzut în desfrînări și sodomii cu tot felul de tineri și oameni căsătoriți și am făcut multe avorturi;

M-am măritat de tînără și am avut mai multe cununii civile, dar nici o cununie religioasă (sau numai una). în căsnicie am făcut tot felul de orgii, sodomii și desfrînări pe care le poate face omul pe pămînt, de care îmi este rușine a le și spune;

Am păcătuit cu zeci de bărbați căsătoriți și necăsătoriți, cununați și necununați, creștini și păgîni, ortodocși și de altă lege, tineri și mai bătrîni, simpli și intelectuali și am făcut cu mulți dintre ei cumplite păcate de sodomie și perversiuni sexuale, fntinînd multe case și ucigînd multe suflete, pentru care voi da greu răspuns la judecată;

Ca femeie măritată am făcut zeci de avorturi, singură sau ajutată de alte femei, acasă și la spitale, sau prin medicamente și injecții împotriva nașterii, și am ucis copiii, încît nu știu cum să mă pocăiesc, ca să primesc de la Dumnezeu iertare și mîntuire;

Am făcut avorturi multor femei pentru bani, ucigînd sute de copii în pîntecele fetelor și femeilor tinere, acasă sau la spital, pe ascuns ca să nu mă știe nimeni, adunînd mulți bani și făcînd avere cu banii încasați de pe avorturi și sînge nevinovat, spre a mea cumplită osîndă;

M-am păzit să nu rămîn gravidă și am învățat pe multe fete și femei cum să se păzească, cum să avorteze și cum să evite sarcina, omorînd prin pază sute de copii pe care îi am pe conștiință;

Am făcut casa mea, casa părinților mei și alte locuințe, case de desfrînare, de sodomii, de orgii diavolești și de ucideri de copii, case de beții, de petreceri de noapte și locuri de grele păcate;

Fiind asistentă medicală la spital, am ajutat la maternitate unde se fac avorturi, contribuind personal la avortarea a mii de copii, dînd ajutor medicilor la chiuretaje, făcînd injecții femeilor ucigașe și primind bani de la ele, drept recunoștință;

Mi-am întreținut casa și copiii, mi-am cumpărat cele de nevoie în viață și mi-am adunat avere din banii primiți pe avorturi, spre a mea osîndă;

Am vîndut și împrumutat medicamente și instrumente anticoncepționale și am învățat pe femei cum să le folosească împotriva nașterii de copii, contribuind la avorturi;

Am îmbolnăvit pe unele femei, făcîndu-le avort clandestin; le-am sterilizat, rămînînd sterpe, iar pe una (mai multe) am infectat-o cu seringă, medicamente vechi etc. și a murit fără pocăință, din cauza mea, făcîndu-mă prin aceasta ucigașă de copii și de mame;

Am stricat mai multe familii prin desfrînările mele, am lăsat femei văduve și copii orfani, luîndu-le bărbații, iar o femeie (mai multe), din cauza disperării, s-a sinucis, căci i-am distrus casa și i-am cheltuit averea;

Am trăit în desfrînare cu un bărbat, și soția lui, aflînd, a divorțat și s-a sinucis; iar feciorii lor mă urăsc de moarte, vor să se răzbune și nu vor să mă ierte;

Am făcut multe vrăji, am chemat ajutorul diavolilor, am luat mana de la vite, am făcut farmece ca fetele să nu se mai poată căsători, distrugînd prin vrăjitorie mai multe fete, femei și familii;

Am făcut vrăji de tot felul, ghicind fetelor și femeilor cu cărbuni, cărți de joc, bobi, cafea și cu cărți sfinte, cum sînt: Evanghelia, Psaltirea, etc, adunînd mulți bani din vrăjitorie și făcînd ură între oameni;

Am fost bețivă mulți ani, îmbătîndu-mă mereu, din care cauză am înjurat de cele sfinte, am hulit pe Dumnezeu, m-am certat, am desfrînat cu mulți bărbați și am blestemat;

Mi-am blestemat copiii și vecinii, și am fost și eu blestemată de mama și de un preot și au murit fără să mă ierte, rămînînd nedezlegată de blestem;

Am vîndut copii de la maternitate, de la leagăn și de la casele de copii, precum și de la unele familii sărace, dîndu-i la români și la străini, pe valută cu scopul de a mă îmbogăți, vînzînd sînge de copii nevinovați;

Am sfătuit și am mijlocit vînzarea de copii creștini botezați, la oameni sectanți, atei sau păgîni care nu cred în Hristos, lipsindu-i de mîntuire spre a mea cumplită osîndă;

La maternitate, ca asistentă, am lăsat să moară mai mulți copii nou-născuți fără botez și nu m-am silit să-i botez cu aghiasmă, cum m-a învățat preotul;

Am fost femeie de serviciu la oameni mari și am furat multe lucruri și bani de la ei, apoi am căzut în desfrînare cu ei și cu feciorii lor, făcînd ură și dezbinare între soție și copii;

Am fost convertită de sectanți la secta lor, primind daruri, cărți si bani și am pus pe foc icoanele din casă, Crucea, cărțile sfinte si, lepădîndu-mă de Botezul ortodox, am primit botezul lor, certîndu-mă cu toți ai mei. Ba am atras la sectă și soțul, copiii și alți oameni, ducîndu-i pe toți la pierzare;

Mi-am lăsat soțul, fiind desfrînatâ, smintind vecinii și copiii, iar el de rușine, s-a sinucis, făcîndu-mă prin aceasta ucigașă de oameni;

Rămînînd văduvă, n-am făcut parte dreaptă de moștenire copiilor mei și ca urmare s-au judecat, s-au și bătut între ei, iar unul fost ucis din cauza mea;

N-am îngrijit la maternitate cu atenție femeile lăuze și pruncii nou-născuți și din neatenție le-am făcut injecții vechi sau

le-am dat medicamente necorespunzătoare și astfel, din cauza mea, au murit atîția copii și atîtea mame;

Am acceptat să fiu informatoare la securitate și martoră mincinoasă la procese, pîrînd pe mulți și contribuind la condamnarea unor oameni nevinovați;

Acestea sînt cele mai mari păcate ale vieții mele, pentru care mă căiesc din toată inima și cu lacrimi cer iertare de la Dumnezeu și de la sfinția ta, părinte. Vă rog să-mi dați canon de pocăință și dezlegare, căci făgăduiesc să pun început bun, ca să dobîndesc și eu păcătoasa mîntuirea sufletului.

MĂRTURISIREA CĂTRE DUHOVNIC DUPĂ RÎNDUIALA SFÎNTULUI MUNTE ATHOS

Mărturisesc Domnului Dumnezeului meu Atotțiitorul, Celui în Sfînta Treime slăvit și închinat, Părintelui și Fiului și Sfîntului Duh și Stăpînei mele, Preabinecuvîntatei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Măria, tuturor Puterilor cerești și sfinției tale, cinstite părinte. Toate păcatele mele cîte le-am făcui din copilărie pînă astăzi și de la mărturisirea mea cea mai de pe urmă cu umilință le mărturisesc, că multe răutăți am făcut, greșind fără număr.

Căci în păcate m-am zămislit și în păcate m-am născut și în păcate pînă în ziua și în ceasul de acum am viețuit. Că voia lui Dumnezeu și sfintele lui porunci niciodată nu le-am păzit; nici frica și dragostea Lui mai înainte de toate n-am cinstit. Căci în noroiul poftelor, dulceților trupești și în grijile vieții fiind cufundat, cu totul m-am întunecat la minte, ticălosul, și nebunește întru cunoștință am păcătuit, de unde și rob și lăcaș patimilor m-am făcut și, din răul, obicei în răutăți și în toate voile mele din tinerețe am urmat. Și așa, cu lenevire și cu multă nesimțire pîna acum petrec, făcîndu-mă cu totul bucurie dracilor.

în viața mea faptă bună sau pocăință adevărată cu lacrimi de umilință niciodată nu o am arătat și în tot ceasul a greși nu încetez. Căci ce fel de păcate nu am făcut? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvîrșit? Cu covîrșire și cu sîrguință, întru arătare și întru ascuns, cu voie sau fără de voie, întru știință și întru neștiință, cu lucrul, cu cuvîntul, cu gîndul, cu mintea și cu toate simțirile mele cele sufletești și trupești?

Știința despre Dumnezeu și despre sfinția ta, duhovnicescul meu părinte și despre aproapele, niciodată nu o am păzit curată. Și cînd stau la rugăciune și la canon mă cuprind de lenevire și nu mă rog cu trezvie și cu evlavie adevărată; ci în gînduri necuviincioase și în griji lumești și deșarte mă răspîndesc. Pravila și canonul cel rînduit nu le împlinesc cum se cuvine, nici la timpul rînduit nu le săvîrșesc. Sărbătorile nu le-am cinstit cum se cade. La biserică nu urmez regulat și, în biserică fiind, nu stau cu frica lui Dumnezeu și cu luare aminte la pravilă sau cu rugăciunea în minte, ci mă răspîndesc cu gîndul și dormitez întru nepăsare și fără mustrare de conștiință. Sînt stăpînit de iubirea de sine-mi și de tot felul de dulceți: de odihnă și de voia trupului, de nebuna împătimire și de tot felul de iscodiri și necurații, păcate multe și nelegiuri cu neoprire săvîrșesc. Cu lăcomia pîntecelui, cu neînfrînarea, în toate zilele nesățios și cu prea sațiu mîncînd și bînd, fără de vreme și fără de rînduială, la arătare și într-ascuns, și în beții petrecînd.

Cu multă trîndăvire și somn peste măsură, cu necurate năluciri și întinăciuni în somn, cu multă întunecare drăcească petrec, în gînduri necurate și în tot felul de curvii și înverșunări și toate simțirile mele sufletești și trupești mi le-am împuțit cu reaua mea voință. Mă laud în mine și cu gura, mîndrindu-mă sufletește și trupește, îndulcindu-mă cu slava deșartă și mîniind pe Dumnezeu cu părerea de sine-mi că sînt ceva, cu înalta cugetare și cu îngîmfarea.

Cu iubirea de argint și cu toată agoniseala de prisos, de îmbrăcăminte și de alte lucruri nefolositoare, cu scumpetea, cu silnicia, cu răpirea, cu nemilostivirea și cu neînfrînarea, cu neîndurarea ți cînd făgăduiesc a da și a face bine, nu împlinesc. Cu fățărnicia și cu vicleșugul amăgind pe alții; cu nedreptatea, cu pîra și cu minciuna, cu mînia și cu iuțimea, cu clevetirea, cu pizma, cu urîciunea, cu silnicia și cu răsplătirea de rău, cu defăimarea, cu Cirtirea, cu nerăbdarea, cu vorbe deșarte, cu glume și cu rîs, cu limbuția, cu furtișagul și cu îndoirea în suflet și în gînd, cu hulă și

cu necredinţă.

Sînt cu nemulţumire pentru facerea de bine către Dumnezeu şi către oameni. Am osîndit, am ocărit, am pîrît, am blestemat, am urît, am zavistuit, am ţinut minte răul, am minţit, am fost martor mincinos, am jurat strîmb şi am pus pe alţii să jure.

Sînt urîtor de fraţi, ocărăsc fără de ruşine, ţin minte răul şi caut să mă răzbun. Am împietrire de inimă, m-am aprins de mînie şi de ură şi de toată răutatea sufletească şi trupească, certîndu-mă cu alţii, cu vină şi fără de vină. Am ocărît, am îmbrîncit, am bătut, am lovit şi sîngerare am făcut, şi apoi n-am căutat să fac pace şi să cer iertăciune, ci plin de urîciune şi cu împietrire de inimă petrec neiertat.

Am spus cuvinte de ruşine şi spurcate şi am pricinuit sminteli şi poticniri. Mi-am spurcat ochii cu privirea feţelor de sminteală şi a părţilor celor ascunse, privind şi pipăind fără de ruşine. Am curvit cu mintea, cu inima şi cu sufletul şi m-am spurcat cu poftele şi cu voirea. M-am înfrumuseţat şi m-am împodobit ca să fac ochilor străini plăcere spre sminteală. M-am făţărnicit şi m-am lăudat, ca să fiu numit şi cinstit între oameni.

Am înşelat, camătă am luat, pe săraci nu i-am miluit, pe bolnavi nu i-am căutat şi cu vicleşug m-am purtat, pe cei scîrbiţi nu i-am mîngîiat, nici i-am împăcat. M-am arătat nemulţumitor către făcătorii mei de bine. N-am inimă dreaptă către fraţi şi către cei mai mari. Am făcut răutate şi vicleşug. De cîte ori am mărturisit sfinţiei tale păcatele şi neputinţele mele, nu le-am mărturisit curat, cu frica lui Dumnezeu şi cu zdrobirea sufletească, am ocolit pricinile păcatului, ca să nu ştii toate ale mele cum le-am făcut.

Canonul ce mi l-ai dat nu mi l-am împlinit cum se cade şi porunca sfinţiei tale nu o am păzit. Făgăduinţele Sfîntului Botez nu le-am păzit curate. Greşesc în toate zilele şi în tot momentul, noaptea şi ziua, pe faţă şi întru ascuns, smintindu-mă şi smintind pe alţii cu vederea, cu auzirea, cu mirosirea, cu gustul şi cu pipăirea, cu neînfrînarea ochilor şi a limbii şi cu toate simţirile mele sufleteşti şi trupeşti şi fac intrigă între fraţi.

Şi fiindcă în toate fărădelegile am petrecut şi cîte slăbiciunea omului poate greşi, am greşit înaintea lui Dumnezeu, şi sînt vinovat întru toate păcatele fără de număr care le-am mărturisit

şi cîte am mai uitat, pentru toate acestea mă căiesc şi-mi pare rău şi cu sfărîmarea inimii mă rrg Preasfintei, Preabinecuvîntatei şi Blăvitei Stăpînei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Măria, tuturor Puterilor cereşti şi tuturor Sfinţilor şi Sfinţiei tale, cinstite părinte, să-mi fiţi martori în ziua Judecăţii împotriva vrăjmaşilor mei, diavolii, că toate acestea le-am mărturisit şi canon pentru ele am primit. Şi te roagă lui Dumnezeu pentru mîntuirea şi îndreptarea mea, că mă făgăduiesc să pun început bun.

MĂRTURISIREA CATRE DUHOVNICESCUL PĂRINTE CU CARE ÎNSUŞI SFÎNTUL DIMITRIE, MITROPOLITUL ROSTOVULUI, SE MĂRTURISEA

Mărturisesc, Domnului Dumnezeului Atotţiitorului, care este Sfînta Treime slăvit şi închinat, Tatălui şi Fiului şi Simţului Duh, Preabinecuvîntatei şi pururea Fecioarei Măria, Născătoarea de Dumnezeu, tuturor puterilor cereşti şi tuturor sfinţilor, precum şi sfinţiei tale, cinstite părinte, toate păcatele mele cîte am făcut; că am greşit fără de număr şi am mîniat pe Domnul Dumnezeul meu, în toate zilele mele, pînă în ziua şi ceasul de acum, cu gîndul, şi cu cuvîntul şi cu lucrul. Că în păcate m-am zămislit, în păcate m-am născut, în păcate am crescut şi în păcate am vieţuit pînă în ziua şi ceasul de acum.

Asemenea mărturisesc că foarte am greşit cu mîndria, cu slava deşartă, cu zavistia, cu urîciunea, cu iubirea de argint, cu nemilostivirea, cu mînia, cu somnul, cu lenevirea, cu îmbuibarea pîntecelui, cu întunecarea drăcească şi cu gîndurile necurate, cu pofte de tot felul de curvie, şi cu osîndirea judecind pe alţii.

N-am cinstit zilele sfinte, n-am umblat la sfînta Biserică şi l-am dat pildă bună celor mai mici decît mine. In biserică am stat cu neluare aminte la cele ce se citesc şi se cîntă şi mai înainte de vreme am plecat din biserică. M-am împărtăşit cu nevrednicie cu Sfintele Taine, n-am păzit sfintele posturi, am greşit cu voie şi fară voie, cu sufletul şi cu trupul şi cu toate simţirile mele cele sufleteşti şi trupeşti. In toate fărădelegile am petrecut şi cîte

slăbiciunea omenească poate greşi înaintea Domnului, eu am greşit.

Vinovat sînt înaintea lui Dumnezeu, pentru toate păcatele mele cele fără de număr, cîte am mărturisit şi cîte am mai şi uitat. Pentru toate acestea mă căiesc şi-mi pare rău şi cu sfărîmare de inimă mă rog Stăpînei mele de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioarei Măria, tuturor Puterilor Cereşti, tuturor sfinţilor şi sfinţiei tale, cinstite părinte, să-mi fiţi martor în ziua Judecăţii, împotriva diavolului, vrăjmaşul şi pizmaşul neamului omenesc, şi să vă rugaţi pentru mine păcătosul către Domnul Dumnezeul meu.

Şi te rog, cinstite părinte, ca cel ce ai putere dată ţie de la Hristos Dumnezeul nostru, ca să dezlegi şi să ierţi şi să laşi păcatele celor ce se mărturisesc; dezleagă-mă şi pe mine de toate cîte am mărturisit şi poate am mai uitat; să mă curăţeşti de toate păcatele şi să mă ierţi şi canon să-mi rînduieşti, căci cu adevărat foarte mă căiesc şi mă voi căi, şi de acum înainte cu ajutorul lui Dumnezeu, pe cît voi putea, mă voi păzi. Iartă-mă cinstite părinte şi mă binecuvintează şi te roagă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul!

Atunci, ca din gura lui Hristos, cu smerenie şi cu bucurie ascultă cuvintele de dezlegare pe care preotul le zice:

Domnul, Dumnezeul şi Mîntuitorul nostru Iisus Hristos cu puterea şi cu darul ce-mi este dat mie, te iert şi te dezleg în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin!

Şi sărutînd Sfînta Cruce şi mîna preotului duhovnic, mergi la casa ta şi cu umilinţă roagă-te.

CANONUL DUPĂ SPOVEDANIE

Spovedania fără canon nu este completă. De aceea, duhovnicul este dator să dea fiecărui credincios la mărturisire un canon potrivit cu păcatele săvîrşite, cu vîrsta şi sănătatea lui.

Iată, pe scurt, treptele canonisirii, după învăţătura Sf. Părinţi:

1. Sfătuirea şi povăţuirea duhovnicească individuală, după mărturisire;
2. Mustrarea părintească a credinciosului pentru păcatele tăcute cu voie şi fără voie;
3. Canonisirea după spovedanie, potrivit cu rînduiala Bisericii şi cu Sfintele Canoane, ţinînd cont de felul păcatului, de vîrsta cînd s-a săvîrşit, de împrejurarea în care s-a săvîrşit, pe cine a smintit prin acest păcat, de urmările păcatului făcut şi de căinţa sau nepăsarea celui ce l-a făcut;
4. La stabilirea canonului de la mărturisire se ţine cont şi de cauzele păcatului săvîrşit, de mijloacele care au înlesnit păcatul, scopul urmărit, cauza care a dus la săvîrşirea păcatului, persoanele care l-au îndemnat, locul unde anume s-a săvîrşit etc.

Pentru păcatele obişnuite — ceartă, mînie, clevetire, lăcomie, ispite trupeşti, trufie etc. —, se dă de regulă un canon mai mic, şi anume: părăsire păcatului făcut, oprire pe un timp scurt (o lună, un post) de la Sfînta împărtăşanie, cîteva zile de post pînă seara, citirea zilnică a două-trei catisme din Psaltire, pe un timp stabilit, repetarea zilnică pe un timp anumit a unor rugăciuni scurte: Tatăl nostru, Psalmul 50 şi Doamne, Iisuse Hristoase ..., un număr fix de metanii, peste cele zilnice etc.

Iar pentru păcatele mari, adică de moarte — avort, desfrînare, atentat la viaţa aproapelui, furt, beţie, înjurături, viol, judecată nedreaptă, divorţ, vrăjitorie, lepădare de Ortodoxie, necredinţă etc. —, atît cei care le săvîrşesc, precum şi cei care îndeamnă sau ajută la săvîrşirea lor, primesc un canon mult mai aspru, potrivit cu păcatul făcut, şi anume:

- încetarea definitivă a păcatului făcut;
- Oprirea pe mai mulţi ani de la Sfînta împărtăşanie;
- Naşterea altor copii, în locul celor avortaţi;
- Botezarea şi îmbrăcarea de copii orfani şi săraci, în locul celor avortaţi; înfierea de copii orfani şi săraci, în locul celor avortaţi;

- Oprirea pe un timp îndelungat de mîncarea de carne și vin;
- întoarcerea la credință și la pocăință a mai multor suflete străine de Hristos și de Biserica Sa dreptmăritoare;
- Postirea pînă seara în toate miercurile și vinerile, pe unul sau mai mulți ani;
- Ținerea regulată a tuturor posturilor și zilelor rînduite, pe toată viața, afară de cazuri grave de boală;
- Facerea zilnică a unui număr de metanii, după putere, pe timp îndelungat;
- Citirea zilnică din Psaltire și din alte cărți sfinte, pe mai mult timp.

Canonul dat poate fi schimbat numai de duhovnicul care l-a stabilit. Duhovnicii din mînăstiri opresc șapte ani de la Sfînta împărtășanie pe cei ce fac avort sau desfrînare. Pe cei ce înjură de cele sfinte și hulesc pe Dumnezeu, îi opresc trei ani, dacă părăsesc păcatul și merg regulat la biserică. Iar pe cei ce se păzesc să nu aibă copii, îi opresc doi ani de zile, dacă se pocăiesc cu post, rugăciuni și metanii.

RUGĂCIUNEA DUPĂ MĂRTURISIRE

Mărturisesc Ție, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate facerile Tale de bine, pe care ni le-ai arătat nouă, nevrednicilor, din vîrsta cea dintîi, pînă întru aceasta de acum, pentru care le știm și pentru care nu le știm, pentru cele arătate și pentru cele nearătate, ce ni s-au făcut nouă, cu lucrul și cuvîntul. Cel ce ne-ai iubit pînă întru atît, încît și pe însuși Fiul Tău, Cel Unul-Născut, L-ai dat pentru noi, învrednicește-ne ca și noi să ne facem vrednici de dragostea Ta!

Dă-ne înțelepciune prin cuvîntul Tău și prin frica Ta insuflă-ne tărie, cu puterea cea de la Tine! Și orice am greșit, cu voie sau fără voie, iartă-ne și nu ni le socoti! Păzește sufletul nostru sfînt și-l pune înaintea divanului Tău, avînd știință curată și sfîrșit vrednic de iubirea de oameni a Ta. Adu-Ți aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele Tău, de toți cei ce ne voiesc binele și de toți cei ce ne voiesc răul, că toți sîntem oameni și deșertăciune este tot omul. Și ne mai rugăm Ție, Doamne, dăruiește-ne marea milă a milostivirii Tale. Amin!

II. SFÎNTA ÎMPĂRTĂȘANIE

Ce este Sfînta împărtășanie?

Sfînta împărtășanie numită șt Cuminecătură, Precistanie și Euharistie este însuși Trupul și Sîngele lui Hristos, pe care Domnul l-a purtat pe pămînt și pe care ni-l oferă în dar tuturor celor ce credem în El și facem voia Lui, spre iertarea păcatelor și viața de veci. Sfînta împărtășanie se sfințește numai în timpul Sfintei Liturghii, prin rugăciunea preotului și arhiereului slujitor, cînd, prin pogorîrea Sfîntului Duh, pîinea și vinul, adică Sfintele Da-i uri ce se aduc pe Altar, se prefac în chip tainic și dumnezeiesc în însuși Trupul și Sîngele Domnului nostru Iisus Hristos.

Cînd a întemeiat Mîntuitorul Hristos taina Sfintei împărtășanii și pentru ce se dă credincioșilor?

Taina Sfintei împărtășanii a fost întemeiată de Hristos la Cina cea de Taină, în seara de Joia Mare, cînd, mîncînd cu ucenicii Săi, a luat pîinea, a binecuvîntat-o, a frînt-o și a dat-o lor, zicînd: *Luați, mîncați, acesta este trupul Meu. Apoi, luînd paharul și mulțumind, le-a dat, zicînd: Beți dintru acesta toți, acesta este sîngele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor* (Matei 26, 26-28). Sfînta împărtășanie se dă

oamenilor drepcredincioși spre iertarea păcatelor și spre înnoirea vieții lor duhovnicești.

Ne putem mîntui fără Sfînta împărtășanie?

Nimeni dintre oameni nu se poate mîntui fără aceste patru Sfinte Taine: Botezul, Mirungerea, Spovedania și Sfînta împărtășanie. Prin primele două Taine ne facem fii ai Bisericii și ai lui Dumnezeu după har, iar prin ultimele două ne facem fii și moștenitori ai împărăției cerurilor. Căci zice Domnul despre Sfînta împărtășanie: *De nu veți mînca trupul Fiului Omului și de nu veți bea sîngele Lui, nu veți avea viață întru voi* (Ioan 6,53).

Ce legătură tainică este între Sfînta Spovedanie și Sfînta împărtășanie?

Prin Sfînta Spovedanie duhovnicul ne iartă și ne dezleagă păcatele făcute de la Botez, iar Sfînta împărtășanie este cea mai înaltă hrană duhovnicească oferită în dar de Hristos omului pe pămînt, care desăvîrșește iertarea păcatelor mărturisite și ne unește cel mai mult cu Dumnezeu. Spovedania este obligatorie pentru toți credincioșii care vor să se mîntuiască, iar Sfînta Împărtășanie se dă numai celor vrednici cu dezlegarea duhovnicului, spre creșterea lor duhovnicească și spre dobîndirea vieții veșnice.

Ne putem împărtăși fără Sfînta Spovedanie și fără dezlegarea duhovnicului?

Nu. Niciodată nu ne putem împărtăși fără Sfînta Spovedanie, afară de copiii mici pînă la șapte ani și de cei paralizați și fără de minte, care sînt handicapați și bolnavi, pentru care garantează părinții. Mai pot fi împărtășiți, în caz de moarte, creștinii cunoscuți de preoți, dacă nu mai pot vorbi, ca să nu moară neuniți cu Hristos.

Ne putem împărtăși de mai multe ori cu aceeași spovedanie?

Nu, pentru că nu sîntem sfinți, nici îngeri fără păcate. Ori de cîte ori dorim să ne împărtășim, trebuie să ne spovedim dinainte,

Să facem un canon de rugăciune cu post și metanii, adică să ne pregătim și duhovnicește și trupește, și, dacă ne dă dezlegare duhovnicul, ne putem împărtăși. Cine îndrăznește să se împărtășească fără spovedanie și fără dezlegare, sau de mai multe ori cu aceeași spovedanie sau cu spovedanie în comun, iar nu individual, avînd păcate grele nemărturisite vreodată, spre osîndă se împărtășește. Unul ca acela trebuie să se spovedească la **un** duhovnic iscusit și să urmeze canonul dat de el.

De cîte ori trebuie să ne împărtășim cu Sfintele Taine?

După rînduiala Bisericii și după Tradiție, credincioșii se împărtășesc, cu dezlegarea preotului lor, cel mai rar de patru ori pe an, în cele patru posturi. Cei mai rîvnitori pentru mîntuirea lor, mai ales copiii nevinovați, văduvele, bătrînii și bolnavii se pot împărtăși la 40 de zile. Mai des se împărtășesc călugării, bolnavii care sînt pe patul de moarte și pruncii.

Deasa împărtășanie ne ajută mai mult la mîntuire?

Nici deasa, nici rara împărtășanie nu ne ajută mai mult la dobîndirea mîntuirii. Totul depinde cu cîtă credință și pregătire primim Sfînta împărtășanie, nu de cîte ori o primim pe an. Numai duhovnicul și conștiința fiecăruia pot stabili cînd anume ne putem împărtăși cu Trupul și Sîngele lui Hristos.

Cum trebuie să ne pregătim pentru Sfînta împărtășanie?

- Să ne spovedim curat în fața duhovnicului și a lui Dumnezeu;
- Să ne împăcăm cu toți oamenii, cerînd de la toți iertare;
- Să împlinim tot canonul rînduit de duhovnic;
- Să postim după putere, trupește și sufletește, în fiecare post, cu trupul, cu mintea, cu limba și cu faptele, înfrînîndu-ne definitiv In posturi de trăire conjugală, de ură și de răzbunare;
- Să mergem regulat Duminica și în sărbători la biserică și să citim înainte de Sfînta împărtășanie toate rugăciunile rînduite din Ceaslov. Adică Acatistul Mîntuitorului sau al Maicii Domnului, Paraclisul Maicii Domnului, Canonul de pocăință, Canonul îngerului păzitor, Canonul și cele douăsprezece rugăciuni de împărtășanie.

- Să venim din timp la biserică, îmbrăcați cuviincios, să ne închinăm la sfintele icoane, să dăm slujbă la altar și să cerem iertare de la toți oamenii, iar la timpul cuvenit să ne apropiem de Trupul și Sîngele Domnului cu luminarea aprinsă în mîini și cu lacrimi de bucurie în ochi.

- La urmă să citim rugăciunile de mulțumire și, la sfîrșitul Liturghiei, să ne întoarcem fericiți și împăcați la casele noastre.

Care sînt efectele harice ale Sfintei împărtășanii?

Sfînta împărtășanie ne iartă toate păcatele deja mărturisite la duhovnic. Apoi ne înmulțeștșe cel mai mult harul Duhului Sfînt primit la Botez, dacă ducem viață cu totul curată și plăcută lui Dumnezeu. Ne ajută mult la creșterea noastră duhovnicească în Hristos, adică la despătimire, iluminare, desăvârșire și mîntuire, scopul final al creștinului pe pămînt. Se constată că bunii creștini care sînt nelipsiți de la biserică și se împărtășesc regulat cu Sfintele Taine, au familie binecuvîntată, copii buni, bătrînețe liniștită și sfîrșit creștinesc. De aceea, prima grijă pentru cei bătrîni și bolnavi este să-și sfîrșească viața împăcați cu toți, spovediți și împărtășiți, fără de care nu este mîntuire.

RÎNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

Rugăciunile începătoare: împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sfîntă Treime... Tatăl nostru... Doamne miruiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), apoi Psalmul 50. Și îndată:

CANONUL SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

Cîntarea 1:

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Pîine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfînt, Milostive, Doamne, și scump Sîngele Tău tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfînt nu-1 lua de la mine.

învrednicește-mă, Stăpîne, pe mine nevrednicul, să mănînc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sîngele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste.

Slavă...

întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sînt vrednic Să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sînge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum...

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvîntată, care ai odrăslit Spicul cel nearat și de mîntuire lumii, învrednicește-mă ca, mîncîndu-L pe Acesta, să mă mîntuiesc.

Cîntarea a 3-a:

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpîne, spre împărtășirea Darurilor Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sînge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfînt și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre îndreptarea durerilor și a necazurilor.

Slavă...

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osîndă cu preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sînge, și să slăvesc bunătatea Ta.

Și **acum...**

Preacurată, ceea ce ești masă a Pîinii Vieții, care s-a pogorît de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Aceasta și să fiu viu.

Sedelna:

Foc și lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mîntuitorule, arzînd neghina păcatelor și luminîndu-mă peste tot, spre cuvîntarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici Iți voi da sărutare înșelătoare, ci ca desfrînata, căzînd înaintea Ta,

si ca tîlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomenește-mă, Doamne, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Cintarea a 4-a:

Întrupîndu-Te, mult Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățești și păcatele mele.

Tămăduiește rănile sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpîne, să fiu părtaș dumnezeieștii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul.

Slavă...

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținînd ochii inimii în sus și strigînd către Mîntuitorul: întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Și acum..

Fă și mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pîntecele tău, Stăpînă, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cîntarea a 5-a:

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petreci întru mine precum ai făgăduit, că iată mănînc Trupul Tău, cel dumnezeiesc și beau Sîngele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbunele Trupului I au să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare și Sîngele Tău spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă...

Avînd suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum...

Mărie, Maica lui Dumnezeu, care eşti sălaş scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mâ vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cîntarea a 6-a:

Mintea şi sufletul, inima şi trupul, sfinţeşte-mi-le Mîntuitorule şi mă învredniceşte fără de osîndă, Stăpîne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Ca înstrăinîndu-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine Hristoase.

Slavă...

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de dumnezeieştele Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi sfîntul Lui Trup şi adevăratul, sfîntul şi scumpul Lui Sînge.

Şi acum...

Dumnezeule, Cuvîntul lui Dumnezeu cel Sfînt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum...
După aceasta:

Condacul:

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine cel ce primesc Pîinea, adică Trupul Tău şi dumnezeiescul Tău Sînge, şi mă împărtăşesc cu preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpîne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osîndă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cîntarea **a** 7-a:

împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi solire spre adăugirea şi înmulţirea dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi dumnezeieşti şi-Ţi cînt Ţie: Bine eşti cuvîntat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimînteazâ-te văzînd preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinînd şi bătîndu-te în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrînatul.

Şi acum...

Ceea ce ai născut pe Mîntuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie celei curate mă rog acum eu, robul tău cel necurat: pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cîntarea **a** 8-a:

Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeule, Mîntuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergînd, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mîntuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănînc Trupul Tău și beau Sîngele Tău.

Binecuvîntăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sînge și mă fac fără stricăciune.

Și acum...

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pîntecele tău s-a copt Pîinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pîntecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a:

Bun este Dumnul, gustați și vedeți; că de demult pentru noi, precum sîntem noi făcîndu-Se, și odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducîndu-Se, pururea se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dînsul.

Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpîne, să mă luminez, să mă mîntuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfintelor Taine, avîndu-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Facătorule de bine, mult milostive.

Slavă...

Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sîngele Tău cel scump, Mîntuitorul meu, arzînd materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminîndu-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum...

Dumnezeu S-a întrupat din sîngiurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, Stăpînă, tot neamul și te mărește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpînește toate, luînd ființă omenească.

Și îndată: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... troparul zilei, sau al praznicului, de este praznic împărătesc, sau al sfîntului. Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunile Pavecerniței, adică: Nepătată, neîntinată..., Și ne dă nouă, Stăpîne... Apoi troparele: Miluiește-ne pe. noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă... Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum,... Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc acești psalmi:

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul mi l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mîngîiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpîndu-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va povățui în toate zilele vieții mele, ca sa locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pâmîntul şi plinirea lui; lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe rîuri l-a aşezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfînt al Lui? Cel nevinovat cu mîinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvîntare de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mîntuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei. Cine este Acesta împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei. Cine este Acesta împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: 'Tot omul este mincinos". Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie? Paharul mîntuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sînt robul Tău, eu sînt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ţie-ţi voi jertfi jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă... Şi acum... Aliluia...
(de 3 ori) şi trei metanii.

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară şi curăţeşte inima mea, făcînd-o biserică a

preacuratului Tău Trup şi Sînge şi nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă...

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de cină şi osîndă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curăţeşte, Doamne, necurăţia sufletului meu şi mă mîntuieşte, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...

Mare este mulţimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată, la tine alerg, avînd trebuinţă de mîntuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvîntată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi metanii cîte vom putea. După aceasta zicînd aceste stihuri, să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră.

Trupul Stăpînului vrînd să-L primeşti spre hrană,
Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sîngele Lui vrînd să-L bei spre-mpărtăşire,
Mergi şi cu cei ce te-au mîhnit te împacă,
Şi aşa îndrăzneşte de ia hrana sfîntă.
Vrînd să te împărtăşeşti cu Jertfa de Taină,
Cu-al Stăpînului Trup făcător de viaţă;
întru acest chip te roagă cu cutremur:

RUGĂCIUNEA ÎNTÎI
(a Sfîntului Vasile cel Mare)

Stăpîne Doamne, lisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună veșnic cu Dînsul și împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă ai purtat Trup și Te-ai răstignit, și Te-ai jertfit pentru noi cei nemulțumitori și nerecunoscători și cu Sîngele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, însuți împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sînt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale.

Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-răbdător și mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile, în tot chipul așteptînd întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu. Că nu vrei, Stăpîne, să pierzi făptura mîinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, ci vrei ca toți să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină.

Pentru aceasta și eu, deși sînt nevrednic cerului și pămîntului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmierdărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mîntuire, eu ticălosul. Ci nădăjduind la milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrînata și ca pe tîlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului.

învață-mă să săvîrșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisire a cugetului meu primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfîntul Tău Trup și Sînge, și să Te am pe Tine locuind și petrecînd întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfîntul Duh. Așa, Doamne lisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osîndă împărtășirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, pînă la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osîndă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfînt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bine primit, la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sînt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperămîntul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvîntătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvîntătorului meu suflet și întinatului meu trup. Și precum n-ai socotit lucrul nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și precum n-ai îndepărtat pe desfrînata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scîrbit de întinata și necurata ei gură ce Te-a sărutat, așa nu Te scîrbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pîngărite, și de limba mea cea cu totul necurată.

Ci să-mi fie mie cărbunele preasfîntului Tău Trup și al scumpului Tău Sînge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre

îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorîrea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobîndirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezîndu-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva rămînînd departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător.

Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfînt, Stăpîne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștearsă de la mine. Și-mi fii mie ajutător și folositor, îndreptînd în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

RUGĂCIUNEA A TREIA
(a Sfîntului Simeon Metafrastul)

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sîngiuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumneazeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mîntuitoare: crucea, piroanele, sulița, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gînduri bune și risipește duhurile cele viclene.

Cel ce cu învierea Ta cea de a treia a zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine cel ce am alunecat în păcat, punîndu-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine să dobîndesc partea cea de-a dreapta a celor mîntuiți. Cel ce prin pogorîrea Mîngîietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinții Tăi ucenici, arată-mă și pe mine a fi lăcaș al venirii Lui.

Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întîmpin și eu pe nori, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfîntul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A PATRA
(a Sfîntului Simeon Metafrastul)

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dînd răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osîndirii mele, stînd la sfîntul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dîndu-le pe față și vădindu-le.

Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele mele; vezi, că s-au înmulțit mai mult decît perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvîrșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu faptele am făcut desfrînare și preadesfrînare, mîndrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbîntare la rîs, beție, lăcomie a pîntecelui, mîncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungînd cu totul sălaș diavolului.

Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covîrșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preaminunate împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele

Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătăţii Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate şi mă primeşte pe mine păcătosul, cel ce mă întorc; primeşte-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tîlharul şi pe desfrînata.

Primeşte-mă pe mine cel ce peste măsură Ţi-am greşit şi cu cuvîntul şi cu lucrul şi cu pofta cea fără cale şi cu gîndul cel dobitocesc. Şi precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, aşa mă primeşte şi pe mine păcătosul; că mult am greşit şi m-am spurcat şi am scîrbit Duhul Tău cel Sfînt şi am mîniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvîntul şi cu gîndul, noaptea şi ziua, pe faţă şi într-ascuns, cu voie şi fără de voie.

Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în acelaşi chip în care le-am făcut şi mă vei întreba de cele ce cu ştiinţă, fără de iertare, am greşit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mînia Ta să mă mustri pe mine şi nici cu urgia Ta să mă pedepseşti. Miluieşte-mă, Doamne, că nu sînt numai neputincios, ci şi zidirea Ta sînt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta.

Ţie Unuia am greşit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta. Că eu sînt adîncul păcatului şi nu sînt vrednic, nici în stare a căuta şi a privi înălţimea cerului, din pricina păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele şi închipuirile şi meşteşugirile diavoleşti, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările şi alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, şi înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atîtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc.

De mai este pentru mine nădejde de mîntuire, de biruieşte iubirea Ta de oameni mulţimea fărădelegilor mele, fii mie Mîntuitor şi după îndurările şi milele Tale slăbeşte, lasă, iartă-mi toate cîte am greşit Ţie; că s-a umplut de multe rele sufletul meu şi nu aflu întru mine nădejde de mîntuire. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi să nu-mi răsplăteşti mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijineşte-mă, izbăveşte sufletul meu de relele ce au crescut într-însul şi de agonisirile lui cele cumplite. Miluieşte-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulţit păcatul să prisosescă harul Tău, şi să Te laud şi să Te slăvesc în toate zilele vieţii mele. Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Mîntuitorul celor ce greşesc şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfîntului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A CINCEA
(a Sfîntului Ioan Damaschin)

Stăpîne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc, fără de osîndă, cu dumnezeieştele, preaslăvitele, preacuratele şi deviată făcătoarele Tale Taine, nu spre osîndă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţire şi sfinţire şi spre dobîndirea vieţii şi împărăţia ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfînt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A ŞASEA
(a Sfîntului Vasile cel Mare)

Ştiu, Doamne, căci cu nevrednicie mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu scump Sîngele Tău, şi vinovat sînt, şi osîndă mie însumi mănînc şi beau, neputîndu-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sîngele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: Cel ce mănîncă Trupul Meu şi bea Sîngele Meu, întru Mine rămîne şi Eu întru dînsul.

Deci, milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire şi curăţire, spre luminare şi pază, spre mîntuirea sufletului şi a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti, care se lucrează cu gîndul întru mădularele mele; spre îndrăznirea şi dragostea cea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieţii, spre înmulţirea faptei celei bune şi a desăvîrşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împărtăşirea cu Sfîntul Duh, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare, sau spre osîndă.

RUGĂCIUNEA A ŞAPTEA
(a Sfîntului Simeon Noul Teolog)

Din buze spurcate, din inimă pîngărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi, neînlăturîndu-mi nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici ruşinarea, da-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, şi mai vîrtos mă şi învaţă ce mi se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decît desfrînata, care aflînd unde sălăşluieşti, cumpărînd mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpînului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scîrbi, Cuvinte, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale şi cu izvor de lacrimi, ca şi cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung.

Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greşelile şi îmi dă îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele şi rănile mele le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvîrşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta se află scrise şi cele încă nefăcute de mine.

Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala cîtă este şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate; încît, cu inimă curată, cu gîndul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele preacurate şi preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot tot cel ce mănîncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpînul meu: Tot cel ce mănîncă Trupul Meu şi bea Sîngele Meu, întru Mine rămîne şi Eu întru dînsul. Cu totul adevărat este cuvîntul Stăpînului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea.

Deci pentru ca să nu rămîn singur, fără de Tine, Dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mîntuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osîndă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără de prihană, ca să rămîi precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflîndu-mă depărtat de harul Tău, şi înşelîndu-mă să mă îndepărteze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte.

Pentru aceasta cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrînata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrînatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mîntuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea greşelilor mele şi mulţimea păcatelor mele nu covîrşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curăţeşti şi îi luminezi şi cu lumina îi uneşti, părtaş Dumnezeirii Tale făcîndu-i fără pizmuire; şi lucru străin de gîndurile îngereşti şi omeneşti vorbeşti cu ei, de multe ori, ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevăraţi.

Acestea mă fac îndrăzneţ, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, punîndu- mi nădejdea în multele Tale binefaceri faţă de noi, bucurîndu-mă şi cutremurîndu-mă, cu focul mă împărtăşesc; iarbă uscată fiind eu, şi - străină minune! - mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gînd mulţumitor şi cu mulţumitoare inimă, cu mulţumitoare

mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvîntat, acum și în veci. Amin.

RUGĂCIUNEA A OPTA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile cîte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvîntul, sau cu lucrul, sau cu gîndul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri și ale tuturor sfinților care au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără osîndă să primesc sfîntul și preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sînge, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gîndurilor inele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A NOUA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Nu sînt vrednic, Stăpîne Doamne, să intri sub acoperămîntul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind mă apropii. Poruncește-mi, și voi deschide ușile pe care Tu însuți le-ai zidit și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face: că n-ai îndepărtat pe desfrînata care a venit la Tine cu lacrimi, mei pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tîlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai primit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvîntat totdeauna, acum și în vecii nesfîrșiți. Amin.

RUGĂCIUNEA A ZECEA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău căderile în păcat, smintelile și greșelile mele toate cîte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele pînă in ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvîntul, sau cu fapta, sau cu gîndul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile Celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă fără de osîndă să mă împărtășesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetului, a gîndurilor și a deprinderilor mele celor rele, și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfînt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A UNSPREZECEA
(a Sfîntului Ioan Damaschin)

înaintea ușilor casei Tale stau și de gîndurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe cananeanca și ai deschis tîlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrînata și pe cea cu scurgerea de sînge. Că aceasta atingîndu-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzînd preacuratele Tale picioare, a dobîndit dezlegare de păcate.

Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezînd a-L primi, să nu

fiu ars, ci mă primește ca și pe dînsele și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzînd nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile Celei ce fără de sămînță Te-a născut pe Tine, și ale puterilor cerești, că binecuvîntat ești în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUĂSPREZECEA
(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Cred, Doamne, și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mîntuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintîi sînt eu. încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sîngele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvîntul sau cu lucrul, cele cu știința și cu neștiința și mă învrednicește fără de osîndă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Deci, mergînd să te împărtășești, să zici în taină aceste stihuri ale lui Metafrast:

Iată mă apropii de sfînta-împărtășire.
Și-împartășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi;
Că Tu ești foc, și arzi pe cei nevrednici,
Ci, curațește-mă de toată întinarea.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare îți voi da ca Iuda; ci ca tîlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Sîngele cel îndumnezeitor privind, te spăimîntează, omule.
Că foc este și arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,
îmi îndumnezeiește sufletul, și-mi hrănește minunat mintea.

indulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amîndouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngeri. Ci curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mîntuiește ca un iubitor de oameni.

RUGĂCIUNE

Stăpîne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dummnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osîndă Sfintele acestea, pentru că sînt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să fie. Iar mie bine-mi este a mă lipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mîntuirii mele.

Și iarăși: Cinei Tale celei de taină... Și așa, cu umilință, să mergem să ne împărtășim.

RUGĂCIUNILE DE MULȚUMIRE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂȘANIE

După ce vei primi împărtășirea sfîntă
A făcătoarelor de viață Daruri,
Laudă adă și mulțumire mare,
Și cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ție, Dumnezeului nostru!

Apoi grăiește următoarele rugăciuni:

RUGĂCIUNEA MARELUI VASILE

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine păcătosul, ci părtaș a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit.

Ci, Stăpîne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvîrșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobîndirea împărăției Tale. Ca întru sfințenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpînului și Binefăcătorului nostru.

Și așa, ieșind dintru această viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă și dulceața cea fără de sfîrșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

ALTA RUGĂCIUNE A MARELUI VASILE

Stăpîne, Hristoase Dumnezeule, împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile cîte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperămîntul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește pînă la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat și vrednicie să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pîinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÎNTULUI SIMEON METAFRAST

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vîrtos intră în alcătuirea mădularelor mele și întru toate încheieturile, în rărunchi și în inimă și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul; sfințește-mi gîndurile și oasele; numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvîntul pierzător de suflet; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează; înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție, casă, prin primirea împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima.

Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai marii cetelor celor fără de trup, pe înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli și cu aceștia și pe Preacinstita și pe Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpîn, toți slavă îți înălțăm în toate zilele. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÎNTULUI CHIRIL AL ALEXANDRIEI

Trupul Tău cel sfînt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sîngele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÎNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preasfîntă Stăpînâ, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperămîntul, scăparea, mîngîierea și bucuria mea, mulțumesc Tie, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș preacuratului Trup și scumpului Sînge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorît de păcate. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gîndurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învrednicește pînă la sfîrșitul vieții fără de osîndă să primesc sfințirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpînă, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvîntata și preamărită ești în veci. Amin.

Apoi: Acum liberează...
Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...,
Cuvine-se cu adevărat..., Slavă... Și acum... și otpustul.

III. ÎNDRUMĂTOR CANONIC ORTODOX

1. Ateismul și apostazia (lepădarea de credință)

Omul ateu este un om bolnav spiritual, după cum zice Duhul Sfînt: *Zis-a cel nebun în inima sa: Nu este Dumnezeu* (Psalm 52,1).

"Cel ce s-a lepădat de Hristos și a călcat taina mîntuirii, este dator a plînge în tot timpul vieții sale și a-și mărturisi păcatul, învrednicindu-se Sfintelor Taine în vremea ieșirii din viață, pentru iubirea de oameni a lui Dumnezeu" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 73 și 81).

"Cei ce s-au lepădat de silă de Dumnezeu, se primesc la împărtășanie după șapte ani" (Ancira, canoanele 3,4, 5,6, 7 și 8; Sfîntul Atanasie, 2; Sfîntul Teofil, 2).

2. Avortul

"Femeia care a pierdut pruncul (sarcina) fără voie, se canonisește (se oprește de la Sfînta împărtășanie) un an de zile" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 22).

"Femeile care desfrînează și își omoară fătul în pîntece... să se împărtășească la ieșirea din viață, iar procedînd cu iubire de oameni..., hotărîm să fie oprite de la cele Sfinte 10 ani, după

treptele hotărîte" (Ancira, canonul 21),

"Femeile care iau buruieni otrăvitoare și pierzătoare, ca și cele ce primesc otrăvuri omorîtoare de prunci, să se supună canonului ucigașului, adică să fie oprite 20 de ani de la Sfînta împărtășanie" (Sinodul VI ecumenic, canonul 91 și Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 56).

"Orice femeie care va bea ierburi să nu nască copii, să nu se împărtășească șapte ani și metanii 200 pe zi. Iar de se va întîmpla ei a muri, să nu se îngroape" (Pravila Bisericescă de la Govora, pag. 115).

3. Beția

"Omul bețiv să nu se împărtășească pînă nu se va lăsa de beție" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 110).

4. Blestemul

"Mireanul care va blestema și va huli» acela se canonisește un an să nu se împărtășească și să facă post, metanii și milostenii" (Pravila lui Matei Basarab, glava 105).

"Blestemul făcut de cineva pe dreptate, nu se poate dezlega decît numai după ce a reparat greșeala, adică a dat înapoi ce a furat sau a nedreptățit și se împacă cu cel ce l-a blestemat" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 95).

5. Botezul

"Episcopul sau preotul, de-l va boteza din nou pe cel botezat cu adevărat, sau de nu va boteza pe cel spurcat de către necinstitorii de Dumnezeu, să se caterisească, ca unul ce-și bate joc de Crucea și de moartea Domnului și nu deosebește pe adevărații preoți de preoții cei mincinoși" (Canonul Apostolic 47).

"Cei morți (copii avortați etc.) nu pot fi botezați, după cum nu pot fi nici împărtășiți" (Sinodul VI ecumenic, canonul 83 și Cartagina, 25).

"De va muri copilul nebotezat din cauza preotului, acesta tebuie să fie canonisit de episcopul locului. Iar de va muri nebotezat din cauza părinților lui, aceștia se canonisesc 3 ani cu oprire de la Sfînta împărtășanie, cu post și cu metanii" (Pravila lui Matei Basarab, glava 157; Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 24).

"Botezul se poate repeta din nou numai dacă nu a fost făcut în numele Sfintei Treimi" (Apostolic, 50).

Catolicii care vin la ortodoxie, se primesc numai prin Mirungere și mărturisirea dreptei credințe. Ei nu pot fi botezați din nou.

6. Castrarea

Adevărata înfrînare de la viața conjugală se face de bunăvoie, prin stăpînirea de sine, pentru a sluji numai lui Dumnezeu, iar nu din scîrbă pentru nuntă.

"Cel ce s-a mutilat pe sine, să nu se facă cleric, findcă este ucigaș de sine și vrăjmaș al operei lui Dumnezeu" (Apostolic, 22).

"Mireanul, mutilîndu-se pe sine, să se afurisească (oprească de cele Sfinte) trei ani, fiindcă este vrăjmaș al vieții sale proprii" (Apostolic, 24).

Femeile creștine de azi, care se castrează (își leagă trompele) de bunăvoie sau la îndemnul soțului și al doctorului, din orice motiv ar fi, se supun acestui canon. La fel se canonisesc și celelalte femei care se sterilizează să nu aibă copii sau folosesc alte metode moderne pentru a nu rămîne însărcinate, cît și bărbații care le silesc sau le îndeamnă la aceste păcate. Ele nu se pot împărtăși pînă cînd nu încetează aceste practici.

7. Căsătoria nelegiuită (interzisă)

"Căsătoria între rude de sînge, numită și amestecare de sînge, și între rude spirituale, este cu desăvîrșire oprită de Biserică. Adică, nunta între veri primari, veri de gradul al doilea, între rude vitrege, între rude spirituale de botez și cununie - nași, fiii nașilor, cumetri, fiii cumetrilor etc. - și rude apropiate de încuscrire. Căsătoria între rude de orice fel se pedepsește ca și preadesfrînarea, adică despărțirea celor căsătoriți și oprirea de la Sfînta împărtășanie 15 ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 68 și Pravila lui Matei Basarab, glava 208,211)

"Cei vinovați, care trăiesc în căsătorie nelegitimă și nu vor

să se îndrepteze, să fie despărțiți (afurisiți) de Biserică" (Pravila lui Matei Basarab, glava 211).

Căsătorie nelegitimă este și căsătoria mixtă între ortodocși și tineri de altă credință.

"Cine își va însura în altă credință fetele și feciorii, unii ca aceia să aibă pocăință 5 ani; asemenea și preoții cere îi vor cununa, și ei să aibă pocăință 3 ani în afara Bisericii" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 100).

8. Căsătoria a doua și a treia

"Nunta cea dintîi este lege, a doua este iertare, iar a treia este călcare de lege" (Sfîntul Grigorie Teologul și Pravila lui Matei Basarab, glava 205).

"Căsătoria a doua se canonisește cu doi ani oprire de la Sfînta împărtășanie, iar a treia căsătorie cu trei ani" (Sfîntul Nichifor, canonul 2).

"Dacă un preot se recăsătorește, el va fi înlăturat din cier, iar dacă este desfrînat sau preadesfrînat se va afurisi (opri de cele Sfinte) și va fi pus la pocăință" (Sfîntul Vasile, 6).

"La trigami (a treia nuntă) să se aplice afurisire (oprire de cele Sfinte) de cinci ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 4,50; Sfîntul Timotei, 11).

9. Căsătoria a patra

Nunta a patra este cu desăvîrșire oprită de Biserică. Iar creștinii care ajung la a patra nuntă sînt afurisiți (opriți de cele Sfinte) și lipsiți de toată slujba Bisericii. Aceștia nu au voie să intre în biserică pînă nu se despart de femeile lor. Iar dacă se vor despărți și se vor pocăi, pot fi primiți și, după opt ani de pocăință și metanii, se pot împărtăși cu Prea Curatele Taine (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 50,80; Pravila lui Matei Basarab, glava 206).

"Cine se însoară de patru ori să se pocăiască opt ani și metanii 110 în zi, (fiindcă) unii ca aceștia curvesc și pe Dumnezeu mînie" (Apostolic, 22).

10. Celibatul

Tinerii și fetele care nu vor să se căsătorească din dragoste de Dumnezeu sau din frică de păcat, sau au rămas necăsătoriți pentru că nu și-au găsit partea potrivită, sau au renunțat pe viață la căsătorie, fiind bolnavi, infirmi, ori vor să intre în viața monahală, sînt liberi să-și trăiască viața în feciorie, fie în lume, fie în mănăstire. însă toate să le facă cu multă rugăciune și post, cu multă sfătuire și cu binecuvîntarea duhovnicului.

Tînărul celib poate fi hirotonit preot (Apostolic, 26; Sinodul VI ecumenic, canonul 5,6; Cartagina, 4,19) sau se poate călugări, însă odată hirotonit sau tuns în monahism nu se mai poate căsători.

Preotul celib, care se căsătorește sau trăiește în desfrînare, se caterisește (Sinodul VI ecumenic, canonul 14,16), iar călugării care se căsătoresc se numesc apostați (lepădați de Dumnezeu) și nu au voie nici să intre în biserică pînă cînd se întorc la pocăință în mănăstire, iar dacă mor în lume, fără pocăință, să se îngroape cu sinucigașii, fără preot (Pravila lui Matei Basarab, glava 33).

11. Cimitirul

"în cimitirul sfințit (ortodox) se îngroapă numai cei binecredincioși" (Apostolic, 45,46, 65; Laodiceea, 6, 9,33).

în cimitir nu se pot îngropa: păgînii, ereticii, sectanții de orice fel, schismaticii (cei ce nu ascultă de Biserică), copiii și oamenii nebotezați, ateii, apostații, cei nepocăiți care refuză Sfintele Taine, sinucigașii de orice fel, femeile care mor în timpul avortului, bețivii care mor în cîrciumi, cei ce mor în desfrînare, cei morți în bătăi, călugării care mor căsătoriți și fără pocăință etc. Toți aceștia se pot îngropa într-un loc separat, fără preoți și fără a fi pomeniți la biserică. In asemenea cazuri să se întrebe și episcopul locului.

12. Concubinajul

"Cel ce are concubină și nu voiește a o lăsa, nici a se cununa

cu femeia sa, nu se cuvine a-i primi darurile la Biserică, ale cărei legi le bîrfeşte şi le defăima prin faptele sale" (Sfîntul Nichifor, 33; Pravila lui Matei Basarab, glava 208,235).

Cei ce trăiesc în concubinaj se pot mîntui numai dacă se cunună sau se despart, chiar dacă au copii. Dacă nu vor să urmeze nici una din aceste căi, măcar să înceteze păcatul desfrînării, iar soţii concubini să trăiască în înfrînare ca fraţii.

13. Datoriile părinţilor

"Dacă cineva din părinţi şi-ar părăsi copiii şi nu i-ar hrăni, nici nu i-ar creşte in cuviincioasă cinstire de Dumnezeu, ci ar motiva nepurtarea lui de grijă, să fie anatema (despărţit de Biserică)" (Gangra, 15).

"Părinţii care nu-şi iubesc copiii deopotrivă, nici nu le vor împărţi egal moştenirea, să fie anatema" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 105).

"Unii ca aceştia să nu se împărtăşească cu dumnezeieştile Taine pînă nu se vor îndrepta" (Pravila lui Matei Basarab, glava 283).

14. **Datoriile copiilor**

"Dacă cineva din copii s-ar îndepărta şi n-ar da cuvenitul respect părinţilor săi, scuzîndu-se cu cinstirea de Dumnezeu, să fie anatema" (Gangra, 16).

"Blestemat este omul care va asupri (urgisi) pe tatăl său şi pe mama sa" (Pravila lui Matei Basarab, glava 283).

15. **Defăimarea (clevetirea)**

"Cel ce cleveteşte pe aproapele său, un an să nu se împărtăşească" (Pravila lui Matei Basarab, glava 373).

"Dacă vreun cleric ar defăima (ocări) pe episcop, să se caterisească, că nu se cade a vorbi de rău pe mai marele tău" (Apostolic, 55, Sfînta Sofia, 3).

"Dacă cei ce trăiesc în feciorie ar defăima pe cei căsătoriţi, să fie anatema, căci defaima legile lui Dumnezeu" (Gangra, 10).

"Dacă (cineva din oameni ar vorbi de rău şi ar defăima pe preot cu cuvinte spurcate sau cu hule, acela să se pocăiască şase luni sau un »n" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 704).

16. Desfrînarea, preadesfrînarea (adulterul), sodomia, onania (malahia), paza conjugală etc.

'Tinerii necăsătoriţi, femeile fără bărbaţi şi cei văduvi, de vor cădea în desfrînare, 7 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 59).

"Cei ce sînt căsătoriţi canonic şi cad în desfrînare cu femei străine, 15 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 58; Ancira, 20).

"Cel ce va păcătui nefireşte cu femeia sa (sodomie), sau bărbat cu bărbat (homosexualitate), sau va păcătui cu copii, sau cu animale, 15 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 7, 62,63).

"Cel ce se va împreuna cu femeia sa peste fire, 5 ani să nu se împărtăşească".

"Cel ce va preacurvi cu femeie străină peste fire (adică împotriva firii: sodomie, gomorie, perversiune sexuală etc), 15 ani să fie oprit de cele Sfinte" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 7,58, 63).

"Cel ce va cădea în desfrînare cu sora sa de un tată şi de o mamă, 20 de ani să nu se împărtăşească, făcînd amestecare de sînge" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 79).

"Cel ce va cădea în desfrînare cu mama sa, sau tatăl cu fiica sa, 20 de ani să se pocăiască cu post, cu lacrimi şi metanii şi apoi să se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 79).

"Dacă va păcătui cineva cu mama vitregă, sau fiica cu tatăl vitreg, 12 ani să nu se împărtăşească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 75, 79; Molitfelnicul).

"De va păcătui cineva numai o dată cu fiica sa, sau mama cu fiul ei de un sînge, se canoniseşte mai puţin; să mânînce uscat seara şi să facă 500 de metanii mari pe zi" (Sfîntul Ioan Postitorul).

"Cel ce va păcătui cu nora, cu soacra, cu mama soacră, cu

mama nașei, cu cumnata, cu cumătră, 11 ani să nu se împărtășească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 79 și Molitfelnicul).

"Cel ce va păcătui cu două surori sau cu doi frați de o mamă, 11 ani să nu se împărtășească" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 78, 87; Pravila lui Matei Basarab, glava 330 și Molitfelnicul).

"Cel ce va păcătui cu mama logodnicei sau cu logodnica, 14 ani să se oprească de cele Sfinte și nunta aceea să nu se facă, iar de s-a făcut nunta, să nu se despartă" (Molitfelnicul și Pravila lui Matei Basarab, glava 238).

"Cel ce va păcătui cu vara primară, 10 ani se oprește de Sfînta împărtășanie; iar de va cădea în curvie cu a doua vară, 9 ani să nu se împărtășească" (Pravila lui Matei Basarab, glava 330 și Molitfelnicul).

"Cel ce va păcătui cu nașa de la botez sau de la cununie, sau dacă nașul va curvi cu fina de botez sau cununie, 20 de ani să nu se împărtășească, pentru că sînt rude spirituale".

"Soacra care a căzut în desfrînare cu ginerele ei, să se călugărească, făcînd canon 15 ani; la fel și ginerele, 15 ani să fie oprit de cele Sfinte" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 90).

"Cel ce va strica fecioare minore, 12 ani să nu se împărtășească" (Sfîntul Ioan Postitorul).

"Cel ce face malahie (onanie) singur, să postească 40 de zile cu 100 de metanii pe zi, iar de nu va posti, un an să nu se împărtășească și 50 de metanii pe zi".

"Cel ce face malahie cu altă persoană, să postească 80 de zile sau doi ani să nu se împărtășească, făcînd cîte 50 de metanii pe zi" (Sfîntul Ioan Postitorul și Molitfelnicul).

"Cel ce a făcut malahie (onanie, masturbație), se canonisește 40 de zile, petrecînd cu mîncare uscată și făcînd cîte 100 de metanii în fiecare zi" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 8).

"La amestecarea cu alții, ca o dublă malahie, se aplică pedeapsa pînă la 80 de zile" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 9).

"Dar și femeile care s-au atins prin sărutări și prin pipăiri de bărbat, însă nestricîndu-se, primesc pedeapsa malahiei" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 11).

"Cîți vin la acest lucru de malahie, aceia să mănînce sec 40 de zile și să facă în toate zilele 100 de metanii sau 50. Iar de se va face malahie între dînșii (adică dublă malahie între un bărbat și o femeie), atunci să mănînce sec 80 de zile sau să nu se împărtășească doi ani și să facă în toate zilele metanii cîte 50" (Pravila lui Matei Basarab, glava 329).

în acest canon intră și bărbații cu femeile lor, care practică paza conjugală în orice fel pentru a nu avea copii. Acești soți se pot împărtăși numai după ce încetează păcatul uciderii de copii prin pază.

17. Distracțiile lumești

"Călugărul (preotul) de va face cîntece mirenești și va juca, acesta este om al dracului, iar nu al lui Dumnezeu; să se pocăiască 3 ani și metanii 1000 (pe zi)" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 120).

18. Divorțul (desfacerea căsătoriei)

In ființa ei, căsătoria este indisolubilă; căci zice Hristos: Ceea ce a unit Dumnezeu, omul sa nu despartă (Matei 19, 6).

Divorțul este acceptat de Biserica Ortodoxă în următoarele cazuri canonice excepționale:

- în caz de adulter sau preacurvie persistentă (Matei 19, 9);
- în caz de apostazie (lepădare de credință) a unui soț (I Corinteni 7, 15);
- în cazul intrării unuia din soți în monahism (Sinodul VI ecumenic, 12, 48).

în mod legal căsătoria se desface prin moartea unuia din soți.

în cultul Bisericii Ortodoxe nu este nici o rugăciune de desfacere a căsătoriei (Pravila Bisericească, 1940, pag. 135).

19. Dobînda (camătă)

"Cel ce ia camătă (dobîndă pentru bani împrumutați), de va vrea să cheltuiască acest cîștig nedrept, dînd săracilor și promițînd că părăsește iubirea de bani, poate fi primit la preoție" (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 14; Laodiceea, 4; Cartagina, 5, 20; Sinodul VI ecumenic, 10).

Este oprit creștinilor să împrumute bani sau alte bunuri, cu dobîndă, deoarece împrumutul este o faptă a milei Creștine, iar dobînda este un păcat al lăcomiei și iubirii de arginti

Creștinul să urmeze însă sfatul duhovnicului și porunca Mîntuitorului, Care zice: Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui (Matei 5, 7).

20. Duminica și sărbătorile

"Duminica va avea întîietate (fiind ziua învierii Domnului) și se va serba de creștini după putință. Iar dacă se vor afla iudaizanți (care cinstesc sîmbăta în locul Duminicii), să fie anatema de la Hristos" (Laodiceea, 29).

Dintre toate sărbătorile, Duminica este cea mai de seamă zi de preamărire a lui Dumnezeu. De aceea Duminica trebuie respectată cu sfințenie. Cine nu merge la Sfînta Liturghie din neglijență, clericul se caterisește, iar mireanul se afurisește, după canonul 80 al Sinodului VI ecumenic.

"Nu se cuvine ca cineva să se ocupe cu munca în sărbători, mai ales în timpul slujbelor" (Sinodul VI ecumenic, 62).

"Distracțiile creștine îngăduite de Biserică se fac numai după-amiază, cînd nu este slujbă în sfintele locașuri" (Sinodul VI ecumenic, 62; Mărturisirea Ortodoxă, III, 69).

"în sărbători se pot îngădui doar unele treburi de scurtă durată, precum pregătirea hranei zilnice pentru oameni și animale, cercetarea bolnavilor, facerea de bine la săraci, citirea cărților sfinte, adunarea credincioșilor spre lauda lui Dumnezeu etc." (Pravila Bisericească, 1940, pag. 282-283).

21. Ereticii (sectanții)

"Dacă vreun cleric sau mirean va intra să se roage în sinagoga iudeilor sau în casele ereticilor (sectanților), clericul să se caterisească, iar mireanul să se afurisească (să se oprească de cele Sfinte)" (Apostolic, 65; Sfîntul Timotei, 9).

"Ereticilor și sectanților să nu le fie iertat a intra în casa lui Dumnezeu (și în casele creștinilor), dacă stăruie încă în eres" (Laodiceea, 6).

"Eretcii (și sectanții) care se căiesc, trebuie să fie primiți (la biserică) la ieșirea din viață, dacă dovedesc înclinare spre pocăință..." (Sfîntul Vasile cel Mare, canonul 5).

"Dacă vreun creștin ar duce untdelemn la altarul păgînilor sau la sinagoga iudeilor (și sectanților) în sărbătorile lor, sau ar aprinde lurnînări, să se afurisească" (Apostolic, 71).

22. Făgăduința

Dacă făgăduiești ceva Domnului Dumnezeului tău, să nu zăbovești a împlini, căci Domnul Dumnezeul tău îți va cere socoteală și te va face vinovat de păcate (Deuteronomul 23,21).

"Cine făgăduiește să se consacreze slujbei lui Dumnezeu, adică să se facă preot sau călugăr, și nu se face, păcătuiește, fiindcă Dumnezeu nu poate fi mînțit" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 141).

Mai înainte de a făgădui, pregătește-te, și nu fi ca omul care ispitește pe Domnul său (Sirah 18,23).

Fratele rasofor care a făgăduit că se face călugăr, dacă se întoarce in lume, i se consideră căsătoria ca a doua nuntă, după canonul 19 din Ancira și 18 al Sfîntului Vasile cel Mare. De aceea, se canonisește ca un preacurvar, căci a lepădat logodirea cu Biserica (Sfîntul Vasile cel Mare, 19,60; Pravila lui Matei Basarab, glava 105).

Dacă cel ce a făcut făgăduință lui Dumnezeu este bolnav sau a fost constrîns de anumite împrejurări, sau a făcut-o pe cînd era copil sau minor, nu se consideră păcat. In aceste cazuri să urmeze sfatul duhovnicului și al episcopului respectiv.

23. Fecioria (celibatul)

Fecioria sau celibatul pe toată viața este recomandată de Hristos prin Sfîntul Apostol Pavel (I Corintem 6,19; 7,32), dacă este făcută liber, de bunăvoie și din dragoste de Dumnezeu, pentru slujirea Bisericii și spre mîntuirea de obște a credincioșilor.

"Dacă cineva ar feciori sau s-ar înfrîna, abținîndu-se de la nuntă din scîrbă, nu pentru binele și sfințirea fecioriei, să fie

anatema" (Gangra, 9).

24. Furtul

"Cel ce a furat, va fi oprit un an de la împărtășirea cu Sfintele Taine, dacă se căiește și se prihănește pe sine. Iar dacă se va dovedi de alții că a furat, doi ani să se oprească" (Sfîntul Vasile cel Mare, 61).

"Dacă vreun cleric sau laic va lua din biserică ceară sau untdelemn (sau altceva din cele dăruite lui Dumnezeu), să se afurisească (să se oprească de cele Sfinte) și să dea înapoi încincit din cît a luat" (Apostolic, 72, 73).

"Cei ce fură din averea mănăstirilor, clericii se caterisesc, iar laicii se afurisesc" (Sinodul VII ecumenic, 13).

"Furul de case 3 ani (să nu se împărtășească) și metanii 100 în zi" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 110).

"Furul care se pocăiește de bunăvoie, se oprește de împărtășanie 40 de zile..." (Sfîntul Ioan Postitorul, 27; Pravila lui Matei Basarab, glava 343).

"Furul de cele sfinte se pedepsește pînă la al treilea an" (Sfîntul Ioan Postitorul, 30).

"Cine bagă apă în vin și îl vinde, 5 ani se oprește de la împărtășanie și metanii 66 (pe zi)" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 110).

"Cine primește furul și cele furate de dînsul, să se pocăiască ca și furul" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 110).

25. înjurăturile (hulele)

"Cel ce înjură de cele sfinte se canonisește cu oprire de la Sfînta împărtășanie 1-2 ani, ca și cel ce hulește cele sfinte și face ierosilie (sacrilegiu, profanare), neputînd primi cele Sfinte pînă cînd nu părăsește definitiv acest păcat împotriva Duhului Sfînt" (Pravila Bisericeasscă, 1940, pag. 158-159,170).

"Cel ce va înjura pe preot, un an să nu se împărtășească; iar de-i va da palme sau cu băț îl va lovi, 3 ani să nu se împărtășească..." (Molitfelnic).

26.Jertfa

"Jertfa celor căzuți în păcate de moarte și care nu voiesc să se pocăiască, nici să se spovedească, nu este primită la Biserică" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 173).

27. **Jocul**

Jocul care nu duce la imoralitate, cum ar fi jocul copiilor mici, a elevilor de școală etc, este îngăduit, ba chiar necesar, căci dezvoltă fizicul și recreează sufletește.

Jocul care duce la imoralitate se pedepsește după faptele rele pe care le-a produs. Dacă prin dans unii cad în desfrînare, alții în mîndrie, iar alții în beție (cum se întîmplă mai des la discoteci, la baluri, la nunți și la cîrciumi), fiecare se pedepsește pentru păcatul pe care l-a făcut, fiind oprit de cele Sfinte.

"Jocul de noroc sub orice formă (poker, barbut, joc de cărți etc.) și cu orice fel de scop de cîștig nedrept și jefuitor, prin care se exploatează naivitatea cuiva, se canonisește ca și furtul și uciderea" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 173-174).

28. Jurămîntul

Zice Mîntuitorul Hristos: Să nu vă jurați nicidecum... Cuvîntul vostru să fie ce este da, da; și ce este nu, nu. Iar ce este mai mult, vine de la diavolul (Matei 5,33-34,37; 26, 63; Evrei 6,16).

"Cel ce se jură să nu primească hirotonia în preot, să nu fie silit a o primi" (Sfîntul Vasile cel Mare, 10).

"Călcătorii de jurămînt (la tribunal, cu mîna pe Sfînta Cruce), vor fi neîmpărtășiți 10 ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, 64).

"Călcătorii de jurămînt, dacă au călcat jurămîntul de silă sau de nevoie, să se supună la certări ușoare și să fie primiți după 6 ani, iar cei ce fără de nevoie au lepădat credința, după 7 ani să fie primiți la împărtășire" (Sfîntul Vasile cel Mare, 82).

"Cel ce a făcut jurămîntul strîmb, dacă întoarce înapoi jurămîntul strîmb, se va canonisi cu 3 ani oprire de cele Sfinte, cu metanii și cu post".

"Preotul să nu se jure, nici cu voie, nici fără voile. Iar de va face aceasta, să se scoată din preoție" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 114).

"Făgăduințele monahale, depuse solemn înaintea Sfîntului Altar, devin jurăminte înaintea lui Dumnezeu; de aceea ele nu se dezleagă. Pedeapsa fratelui și a rasoforului din mănăstire, dacă se întoarce în lume, este oprirea de la împărtășanie 1-2 ani. Pedeapsa călcării jurămintelor monahale, pentru călugării care se întorc în lume și se căsătoresc, este anatema, adică despărțirea de Biserică pînă cînd se întorc înapoi" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 176).

Aceeași valoare de jurămînt are și Cununia religioasă în biserică. De aceea, ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă (Matei 19,6). Cununia religioasă, ca orice jurămînt dat în fața lui Dumnezeu, nu poate fi dezlegată decît în cîteva cazuri excepționale, cu aprobarea Bisericii.

"Dacă vreun monah va lepăda sfîntul chip și va îndrăzni să mănînce carne și să ia femeie și nu se va întoarce, unul ca acesta se cuvine a-l da anatemei, apoi să se îmbrace cu forța și să se închidă în mănăstire" (Sfîntul Nichifor, 34; Pravila Bisericească de la Govora, pag. 109; Pravila lui Matei Basarab, 53)

"Cel ce a călcat jurămîntul sau cuvîntul dat în fața cuiva, nu are voie să se împărtășească și trebuie să facă 250 de metanii" (Sfîntul Ioan Postitorul, 31).

29. Lepădarea (adandonarea) de copii

"Pe femeile ce-și leapădă pruncii pe la ușile bisericilor, legea le pedepsește ca pe ucigașe, chiar dacă i-ar lua cineva și le va purta de grijă" (Sfîntul Ioan Postitorul, 26).

30. Lipsa de la slujbă

"Clericul care nu se duce la slujbă din lene, se caterisește" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 190).

"Cine va rămîne de liturghie, (să facă) 200 de metanii, dacă stă fără lucru" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 121).

"Călugărul de nu va veni la liturghie, fiind fără de lucru, să nu mănînce pînă la al noulea ceas și metanii 100. Iar de va fi la slujbă trimis, spre unii ca aceia nu este lege" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 129).

31. Logodna canonică

"Nu se cuvine a se încuscri cu nici un eretic, ori a da fii sau fiice după ei, dacă nu făgăduiesc să se facă creștini" (Laodiceea, 31,10; Cartagina, 29; Sinodul VI ecumenic, 72).

"Fetele care au urmat amorezaților lor, fără știrea tatălui (și fără cununie), curvesc; iar dacă se împacă părinții se pare că lucrul ia vindecare, dar nu se vor primi îndată la împărtășire, ci după 3 ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, 26,38).

"Cei ce răpesc femei cu nume de căsătorie (și trăiesc cu ele în desfrînare), să se despartă de Biserică" (Sinodul IV ecumenic, 27; Sinodul VI ecumenic, 92).

"Cel ce se căsătorește cu femeia logodită cu altul, care încă este în viață, 15 ani să nu se împărtășească, ca și preacurvarii" (Sinodul VI ecumenic, 98; Sfîntul Vasile cel Mare, 25,30).

32. Metaniile

"De la Sfintele Paști pînă la Duminica Cincizecimii nu se fac metanii" (Sfîntul Nichifor, 10).

"De vineri seara pînă Duminică seara nu se fac metanii mari, ci numai închinăciuni, pentru cinstea învierii lui Hristos" (Sinodul I ecumenic, 20). însă fiecare să urmeze sfatul duhovnicului.

33. Politica

"Episcopului sau preotului nu i se cuvine a se pune în orînduiri politice, ci a se îndeletnici cu treburile bisericești..., căci nimeni nu poate sluji la doi domni, după dumnezeiasca poruncă" (Matei 6,20; Apostolic, 6,81; Sinodul VI ecumenic, 10).

"Politica este îndeletnicirea cu treburile cetățenești, pentru bunul mers al vieții sociale. Preoția este o îndeletnicire cu cele duhovnicești, spre slava lui Dumnezeu și îndrumarea credincioși-

lor pe calea mîntuirii, pentru moștenirea vieții de veci. Clericii care se amestecă în politică fac o mare greșeală" (Pravila Bis. 1940, pag. 129).

34. Postul

"Dacă vreun episcop, sau preot, sau diacon, sau citeț, sau cîntăreț nu postește Sfîntul și Marele Post al Paștilor, sau miercurea și vinerea, să se caterisească, fără numai dacă va fi împiedicat de slăbiciunea trupească, iar de va fi laic să se afurisească" (Apostolic, 69; Sinodul VI ecumenic).

"Dacă vreunul dintre cei ce se nevoiesc, din defăimare ar îndrăzni să dezlege posturile cele predanisite și respectate de Biserică, încrezîndu-se în justificările cugetului său, să fie anatema" (Gangra, 19; Laodiceea, 52; Cartagina, 48, 56; Sinodul VI ecumenic, *89)*.

"Cel ceva îndrăzni să mănînce carne, ouă sau brînză în Postul cel Mare sau în miercurile și vinerile de peste an, doi ani să nu se împărtășească" (Molitfelnicul).

"Cine moare de foame în Postul cel Mare, să mănînce carne și să aibă pocanie 3 ani și metanii 150 (în zi); iar de va gusta brînză sau ouă în acel post, doi ani să aibă pocanie și metanii 66" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 117).

"Oricine se va spurca în Lunea brînzei cu carne și în lunea dintîi (a postului) cu brînză, 4 ani să se pocăiască și metanii 3000" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 117).

"Oricine se va spurca din neștiință în Postul cel Mare, pocanie un an și metanii 36" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 117).

"Nu se cuvine ca monahii să facă servicii plugărești în Postul cel Mare, și din cauza aceasta să dezlege la vin și la untdelemn, pentru că acestea sînt fapte ale lăcomiei pîntecelui" (Sfîntul Nichifor, 16; Laodiceea, 50; Sinodul VI ecumenic, 89).

35. **Schismaticii**

"Cei ce nu ascultă de Biserica Ortodoxă, deși sînt ortodocși, se numesc schismatici și se despart de Sfînta Biserică pentru

răzvrătire, pînă cînd se întorc din nou la supunere" (Gangra, 5, 20).

"Cei ce nu ascultă de hotărîrile Sfîntului Sinod al Bisericii, prin aceasta se sinucid duhovnicește"(Gangra, 6).

36. Sinuciderea (deznădejdea)

Sinuciderea este cel mai mare păcat pe care îl poate face omul în această lume, fiind păcat împotriva Duhului Sfînt.

"Cine se va ucide de bunăvoia lui, să nu se îngroape creștinește cu preot și cu pomenire, iar de va fi ucis fără voia lui, să i se facă înmormîntare creștinească" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 101-102).

Dacă cineva s-a sinucis, fiind bolnav de minte, preotul să cerceteze adevărul și dacă a fost bolnav, să-l îngroape după rînduială, iar dacă este în îndoială, să ceară sfatul episcopului.

"Cei ce s-au sinucis de bunăvoie, nu se îngroapă în cimitirul credincioșilor, ci deoparte, cu sinucigașii, cu ereticii și cu copiii nebotezați" (Pravila Bisericească, 1940, pag. 291-292).

37. Sminteala

Vai lumii din pricina smintelilor! Că smintelile trebuie să vină, dar vai omului aceluia prin care vine sminteala! (Matei 18, 6-7).

Mare păcat săvîrșesc cei ce smintesc prin faptele și învățătura lor pe copiii nevinovați, pe elevi, pe tineri, pe cei evlavioși, pe cei îndoielnici în credință și pe orice om. Mare păcat săvîrșesc sectanții, care cu vicleșug trag la eresul lor pe creștinii ortodocși smeriți și naivi, ducîndu-i la pierzare.

Mare păcat săvîrșesc și preoții care prin comportarea lor își smintesc enoriașii și îi împing la necredință și indeferentism religios. La fel păcătuiesc și părinții care își smintesc proprii copii prin beție, desfrîu, înjurături și tutun, în loc să-i apropie de Hristos, prin faptele lor creștinești.

Sminteală publică și păcat de moarte săvîrșesc astăzi femeile care se îmbracă necuviincios, cu haine bărbătești și cu îmbrăcă-

minte scurtă indecentă, ca și cele ce se sulimenesc și își vopsesc părul, trăgînd la desfrînare pe toți cei slabi de fire, mai ales pe tineri. Tuturor celor ce smintesc pe aproapele, mai bine le-ar fi să li se atîrne o piatră de moară de gît și să fie afundați în adîncul mării (Matei 18,16).

De osîndă și mai mare se fac vrednici artiștii de cinema, de teatru și operă, ca și cei ce dau în public filme, imagini și cărți de pornografie, ucigînd și întinînd sufletește și trupește, prin desfrîu, aproape întreaga lume, pentru care vor da greu răspuns înaintea lui Dumnezeu.

Sminteala se canonisește după efectele prdduse de ea în rîndul credincioșilor și a celor slabi și neputincioși, cum va găsi de cuviință duhovnicul.

38. Toleranța

Poate fi bună sau rea. Toleranța este bună cînd îngăduim și iertăm slăbiciunile aproapelui, făcute din neputință fizică sau morală. Milă voiesc, iar nu jertfă (Matei 9, 13). Toleranța este eres și aduce osîndă cînd ea duce la păcat. De un astfel de păcat se fac vinovați părinții care-și lasă copii la distracții lumești, la filme, la televizor, la desfrîu, spre pierzarea lor. La fel greșesc preoții și duhovnicii, tolerînd pe creștini și pe fiii lor duhovnicești să zacă în unele păcate, pe motiv că sînt tineri și trebuie "să-și trăiască viața", zicînd că Domnul este bun și milostiv și ne iartă pe toți.

"Cel ce cunoaște păcatele cuiva și nu le va mărturisi (episcopului și duhovnicului), se va pedepsi și el cu același canon cu care se pedepsește cel ce a făcut păcatul..." (Sfîntul Vasile cel Mare, 71,74,89; Laodiceea, 7).

39. Uciderea cu voie și fără voie

"Cel ce a ucis de voie, prin avort sau prin lovire, și după aceasta s-a pocăit, va fi neîmpărtășit de Sfințenie (Sfînta împărtășanie) 20 de ani" (Sfîntul Vasile cel Mare, canoanele 13,33,43, 52 și 56; Ancira, 22, 23).

"Cel ce a ucis fără voie, va fi neîmpărtășit de Sfințenie 10 ani..." (Sfîntul Vasile cel Mare, 11,54 și 57).

"Dacă ucigașul va face 300 de metanii pe, zi și va posti pînă seara cu mîncare uscată, va putea primi Sfînta împărtășanie după 5 ani, dacă a ucis cu voie; iar dacă a ucis fără voie sau în război, va primi cele Sfinte după trei ani" (Sfîntul Ioan Postitorul, canonul 20)

40. Unirea Ia rău

"Cel ce răpește femeie (pentru desfrînare) și cel ce aleargă cu dînsul (adică îl ajută, îl însoțește), 3 ani să se pocăiască și metanii 36 pe zi. Iar preotul care îi primește, să se izgonească de la Biserică și de la Liturghie un an și metanii 1000 pe zi" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 114; Sinodul VI ecumenic, 27; Ancira, 25).

"Cel ce va lăuda pe cel vinovat și va zice că bine a făcut..., se va certa întocmai ca și cel vinovat" (Pravila lui Matei Basarab, glava 339).

"Cel ce va trimite pe altul să facă scrisori cu sudălmi asupra cuiva sau va sfătui pe altul ca să facă acest lucru, acela să se certe întocmai ca și cel ce a făcut el singur (acest păcat)" (Pravila lui Matei Basarab, glava 139).

"Cel ce va păzi hainele celui ce se va duce să ucidă (să fure sau să desfrîneze) pînă cînd va veni, acela să se pedepsească (să primească același canon) ca și ucigașul" (Pravila lui Matei Basarab, glava 46).

"Cel ce știe pe cineva făcînd păcate și va putea să-1 oprească și nu 1-a oprit, nici n-a spus episcopului sau duhovnicului, acela să se canonisească la fel cu cel ce face păcatul" (Pravila lui Matei Basarab, glava 375).

"Episcopul sau preotul sau diaconul numai de se va ruga împreună cu ereticii (schismaticii și sectanții), să se afuriseacsă, iar de le va da voie a lucra ca clerici, să se caterisească" (Apostolic, 10,11,45).

41. Ura, neîmpăcarea

Cel ce urăște pe fratele său, întru întuneric umblă și nu știe

încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii (I Ioan 2,11).

"Cel ce va avea vrajbă asupra cuiva, în biserică să nu intre pînă nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem se va întoarce și spre păcat se socotește, și să facă în toate zilele cîte 50 de metanii" (Molitfelnicul).

"Preoții ce vor avea ură între ei și nu se vor împăca, ci vor sluji așa, să se pocăiască 4 ani și metanii 100 (pe zi), cum spune și Sfîntul Evsevie: Amar de preotul ce are vrajbă pe cineva și va merge așa să slujească" (Pravila Bisericească de la Govora, glava 35).

42. Vrăjitoria

"Cel ce mărturisește că a făcut vrăjitorie sau fermecatorie, i se va da timpul de pocăință ca la ucigaș (20 de ani)..." (Sfîntul Vasile cel Mare, 65, 72).

"Femeia ce va fermeca, pe străini și pe ai ei, să se canonisească 9 ani și metanii 500 în zi" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 115).

"Cine ia mana griului sau altceva din acelea (mana vitelor, a vinului etc.) acesta, iată, știe lucrul dracului! De se va lăsa de aceasta, să aibă pocanie 4 ani și metanii cîte 100 (pe zi)" (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 100).

"Cei ce apelează la vrăjitori ca să afle cele viitoare, să se pocăiască 6 ani, fiind opriți de cele Sfinte" (Sfîntul Vasile cel Mare, 83).

Același canon primesc și cei ce spun viitorul fetelor (ursita), și fac tot felul de precizări mincinoase. Iar dacă vrăjitorii și ghicitorii nu vor părăsi aceste practici păgînești și diavolești, Sfinții Părinți hotărăsc "să se lepede cu totul de la Biserică" (Sinodul VI ecumenic, canonul 61).

Cei ce practică hipnotismul, yoga, ocultismul, spiritismul, magia albă, magia neagră și orice exerciții transcendentale, necreștine, se canonisesc ca și vrăjitorii, fiind opriți de Sfînta împărtășanie pînă la 10-20 de ani, ca și ucigașii (vezi Sfîntul Vasile cel Mare, 65,72).

CUPRINS